

2014-2018. országgyűlési ciklus Budapest, 2014. szeptember 26. péntek 17. szám

Országgyűlési Napló

Lezsák Sándor és dr. Hiller István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám,*
dr. Tiba István

Az ülésnap megnyitása	2069
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	2069
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	2070
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP)	2072
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	2073
<i>Demeter Zoltán</i> (Fidesz)	2076
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	2077
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik)	2079
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár	2081
Mitől fosztja meg Magyarországot a paksi megállapodás? című politikai vita	2082
A vita menetének ismertetése:	
Mirkóczki Ádám jegyző	2082
A vita időkeretének ismertetése:	
Dr. Tiba István jegyző	2083
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter nyilatkozata	2083
Felszólalók:	
Bencsik János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2090
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2094
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről	2098
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2102
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	2106
Fodor Gábor (független)	2110
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	2111
Harangozó Gábor István (MSZP)	2114
Dr. Aradszki András (KDNP)	2117
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	2120
Gyopáros Alpár (Fidesz)	2121
Dr. Schiffer András (LMP)	2122
Volner János (Jobbik)	2122
Dr. Schiffer András (LMP)	2126
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	2128
Szelényi Zsuzsanna (független)	2130
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	2131
Riz Gábor (Fidesz)	2131
Heringes Anita (MSZP)	2133
Sallai R. Benedek (LMP)	2134
Varju László (független)	2136
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	2137
Kepli Lajos (Jobbik)	2138
Dr. Aradszki András (KDNP)	2139
Heringes Anita (MSZP)	2139
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	2140
Dr. Völner Pál (Fidesz)	2140
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	2142
Harangozó Gábor István (MSZP)	2144
Szabó Zsolt (Fidesz)	2144
Kiss László (MSZP)	2145
Font Sándor (Fidesz)	2148
Dr. Szél Bernadett (LMP)	2151
Hirt Ferenc (Fidesz)	2152
Schmuck Erzsébet (LMP)	2153

Dr. Józsa István (MSZP).....	2155
Szilágyi György (Jobbik).....	2157
Herínges Anita (MSZP).....	2158
Hirt Ferenc (Fidesz)	2158
Bánki Erik (Fidesz).....	2159
Kepli Lajos (Jobbik)	2161
Bencsik János (Fidesz).....	2162
Szilágyi György (Jobbik).....	2164
Kepli Lajos (Jobbik)	2165
Bánki Erik (Fidesz).....	2167
Harangozó Gábor István (MSZP).....	2167
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza a vitában elhangzottakra.....	2168
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	2175
Sallai R. Benedek (LMP)	2177
Kepli Lajos (Jobbik)	2178
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2180
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	2182
Demeter Márta (MSZP)	2184
Kiss László (MSZP)	2186
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	2188
Az ülés bezárása	2188

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS és DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, ORBÁN GÁBOR és GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
4. ülésnapja

2014. szeptember 26-án, pénteken
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 4. ülésnapját megnyitom.

Tisztelettel köszöntöm a teremben lévő képviselőtársaimat és mindazokat, akik a televízió képernyőjén figyelemmel kísérik munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Hegedűs Lorántné jegyzők lesznek segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony: „Paks, érdekek és értékek ütközése” címmel. Megadom a szót az LMP képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): („*Stopaks2 - Pakstop*” feliratú pólót visel.) Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az arról való döntés, hogy Magyarország jövőjét atomenergiával vagy atomenergia nélkül képzeljük el, nem csupán gazdasági és környezetbiztonsági kérdés, de nagyon súlyos erkölcsi kérdés is; bátran ki merem jelenteni, érték-választás kérdése. Sajnos, az elmúlt 25 évben bármelyik politikai erő volt kormányon, azt kellett megtapasztalnunk, hogy a gazdaság rövid távú érdekei dominálják életünket, a verseny és a mindenáron való növekedési kényszer felülmúlja az emberek hosszú távú érdekeit, kivész a társadalomból a szolidaritás, az emberek magukra maradnak.

A mai vitanapot, amelynek témája Paks II. megépítése, az LMP azért kezdeményezte, mert nem elfogadható, hogy egy rossz Fidesz-KDNP kormányzati akarat, amely sajnos országgyűlési döntéssé vált a paksi hitelszerződés megerősítése által, évtizedekre, sőt évszázadokra kényszerpályára helyezi Magyarországot, utódai mozgásterét jelentősen leszűkíti, nem is említve a legsúlyosabbat, életük veszélyeztetését.

Meggyőződésem, hogy utódaink egyszer átkozni fogják azt a napot, amikor Orbán Viktor magyar miniszterelnök és Vlagyimir Putyin orosz miniszterelnök 2014. január 14-én együttműködési megállapodást írt alá két új paksi atomerőművi blokk megépítéséről. Tették ezt annak tudatában, hogy szinte máig beláthatatlanok a csernobili és a fukusimai atomerőművi balesetek következményei, és hogy az utóbbi évtizedekben világszerte számos atomerőművi baleset történt. Ráadásul növekszik a világban a terrorizmus, melynek célpontjává válhatnak az atomerőművek. Nem véletlen, hogy a fejlett országok lakosságának és kormányának sokasága nemet mond új atomerőművek építésére, energiapolitikájuk középpontjába az energiatakarékosságot és -hatékonyságot, valamint a megújuló energiaforrások bővülő alkalmazását állítják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Újra és újra felteszem a kérdést: hogyan dönthetünk egy ország lakosságának környezet- és energiabiztonságáról, az ország pénzügyi teherbíró képességét meghaladó kötelezettségvállalásról anélkül, hogy az emberek véleményét megkérdeztük volna?

Az atomerőmű építésében érdekelt cégektől függetlenül készült közvélemény-kutatások szerint a hazai lakosság többsége nem szeretne atomerőmű-bővítést, és a polgárok kétharmada elutasítja az orosz részvételű beruházást. Ezért tehát indokolt feltenni a kérdést: kinek a nevében, milyen felhatalmazással állapodott meg az orosz pénzből, orosz technológiával, orosz kivitelezésben történő atomerőmű-bővítésről Orbán Viktor Putyinnal?

A nagyarányú lakossági elutasítást azért is fontos hangsúlyozni, mert az elmúlt évtizedekben az atomenergiával kapcsolatosan lényegében csak egyoldalú tájékoztatás folyt és folyhatott az országban. A Paksi Atomerőmű közpénzből évente sokmilliárdos ráfordítással, a propaganda minden eszközét felhasználva azt bizonygatta, hogy az atomenergia olcsó és biztonságos energia. De egy-két tényről elfeledkezett. Nem számolta be az árba az atomerőmű finanszírozási költségeit, a kis és nagy aktivitású hulladék elhelyezésének árát, az atomerőmű szanalási költségeit, illetve a kiegészítő beruházásokat, például a százmilliárdokba kerülő hűtést, az áramhálózat átalakítását vagy a tartalékáram-termelő kapacitásokat. Nem véletlen, hogy ezekről a kormány hallgat, mert így már nem is olyan olcsó ez az energia.

Az LMP sokat küzdött azért, hogy az egyoldalú tájékoztatással, átláthatatlanul elköltött, közpénzből finanszírozott atompárti agy mosással szemben az alternatívák is megjelenhessenek a nyilvánosságban. Ennek a törekvésünknek köszönhető a mai vitanap is, ami persze aligha képes ellensúlyozni az atomlobbi milliárdjait és a kormány atompropagandáját. De úgy gondoljuk, minden lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy Magyarország meghallhassa: Paksnak csak alternatívája van. Köszönöm a figyelmet. (Dr. Szél Bernadett tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében dr. Aradszki András államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyon fontosnak tartom a képviselő asszony által felvetett gondolatsort, amely szerint vizsgáljuk meg az érdekek és értékek viszonyrendszerét Paks vonatkozásában. Pontosan ez az a két szó, amely Paks nevével már régóta összeforrt. Közös nemzeti érdekünk az atomerőmű jelenlegi kapacitásainak megőrzése. Az atomenergia hosszú távú fenntartása - mint ahogy a mai vitanapon is erről szó fog kerülni - nagyban hozzájárul az egyre növekvő energiaéhség kielégítésé-

hez, továbbá az egyéb primer energiaforrásokat hasznosító villamosenergia-termeléshez. Közös értékünk is Paks, hiszen az ott dolgozó helyi emberek, az ott dolgozó szakértelm, az ott dolgozó tudás, az ott megtapasztalt szolidaritás mind értékteremtő közösséget jelent Pakson is és az ország egészében is.

Megjegyzem, a hét elején volt szerencsém részt venni a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség közgyűlésén, ahol jó volt magyarnak lenni, pontosan arra alapozva, hogy a paksiak szakértelmét, a magyar atomtudósok, mérnökök, technológiával foglalkozó emberek elkötelezettségét és szakértelmét az egész nemzetközi világ megfelelő szintre értékelte, és igen magas szinten tartja.

Az érdekekkel és értékekkel kapcsolatban a kapacitásnövekedést tágabb horizonton kell szemlél-nünk. Közös érdeket szolgál a beruházás megvalósu-lása, tekintettel arra, hogy a Paksi Atomerőmű az ország villamosenergia-szükségletének 40 százalékát adó termelésével meghatározó eleme a hazai villamosenergia-ellátásnak.

Mindezek mellett a paksi beruházáshoz kedvező gazdasági és munkaerő-piaci folyamatok is járulnak. Általa új munkahelyek hozhatók létre, lehetővé válik a jelentős beszállítói kapacitás folyamatos lekötése, továbbá az, hogy a magyar vállalkozások bekerülhes-senek az orosz atomenergia-ipar vérkeringésébe.

Az orosz atomenergia-ipar versenyképességéről, szakszerűségéről és biztonságosságáról az ad legjobb látképet és összegző képet, hogy a világban a legtöbb beruházást ők csinálják, a legmagasabb szintű tech-nológiával rendelkeznek, és azt kell mondanom, hogy versenyképesek bármely más, atomerőművet gyártó és megvalósító cégcsoporttal.

Tisztelt Képviselő Asszony! Képviselőtársak! Érdekek és értékek: e két fogalmat szem előtt tartva döntött egykor az atomerőmű létesítésekor Paks és az Országgyűlés nem egyszer, többször arról, hogy atomenergia fontos része, elengedhetetlen eleme lesz a magyar energiamixnek. A beruházásból származó országos és helyi előnyök lehető legmagasabb szintű kiaknázásához elengedhetetlenül szükséges az együttműködés, az összehangolt magatartás itt az Országgyűlésben és valamennyi más fórumon is.

Nagyon örülünk, hogy lehetőségünk van arra, hogy megvédjük a Paksi Atomerőmű építésének indokoltágát, hogy megteremtette az LMP a vita lehetőségét, és el tudjuk mondani kölcsönösen érve-inket és ellenérveinket.

(9.10)

Az bizonyos, hogy az az állítás, amely szerint Magyarországon az emberek megkérdezése nélkül döntöttek az atomerőmű létesítéséről, ez annyiban nem fedti a valóságot, hogy a 2014-es választáson annak tudatában döntöttek az emberek, hogy két-harmados többséget biztosítanak a Fidesz-KDNP kormányzásának, hogy nyilvánvaló volt, hogy eltö-

kélt szándékunk az atomerőmű létesítése. E tekintetben tehát ennél fontosabb, ennél nagyobb érték-mérő és ennél nagyobb visszaigazolást nem hiszem, hogy bármilyen közvélemény-kutatás tudna igazolni.

Ezért mondom önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy itt nekünk felhatalmazásunk is van, hogy erről vitázzunk, és kötelességünk is vitázni, és elég erős demokratikus felhatalmazásunk van arra is, hogy értékek és érdekek mentén meghatározó mó-don hajtsuk végre az atomerőmű beruházását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-telt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalás-ra jelentkezett Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, a Magyar Szocialista Párt részéről: „Mire kéri a felha-talmazást?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon köszö-nöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő-társaim! Budapest, hazánk fővárosa a változás vá-rosa. A nagy események, országunk nagy fordulatai mindig itt kezdődtek, Budapesten. Sokszor a jobb élet reményében, a szabadságot akaró és vágyó bu-dapesti polgárok sokasága vonult az utcára, ha el-nyomással találták szemben magukat.

A város sajátos és egyedi találkozóhelye, köz-pontja gazdaságunknak, politikánknek, kultúránk-nak, a maga egészében egyedi és autonóm, önálló akarattal, önálló politikai akarattal rendelkező kö-zösség. Hát éppen ez az! Ezért a Fidesz-kormány természetes ellenlábasa Budapest.

Ugyanis az önök kormánya és pártja semmitől nem tart jobban, mint az önálló akarattól és a függet-lenségtől. A bizalmat, a párbeszédet önök hírből sem ismerik, el sem tudják képzelni. Kizárólag azt képe-sek elviselni, amit uralni tudnak. Most is ez a helyzet.

Sajnos a budapesti lakosok most ismét egy olyan hatalommal találták, találják szemben magukat, amely természeténél fogva, a hatalmi logikájukból fakadóan képtelen elviselni a város függetlenségét, a budapestiek szabadság iránti vágyát, szabadságsze-retetét, önálló politikai akaratát és váltani akarását. Ezért van az, kérem, hogy önök mindent megtettek az elmúlt négy évben, hogy megtörjék Budapestet.

Erről szólt, kérem, a kultúrharckuk, amelynek so-rán senki érzékenységére a fővárosban nem voltak tekintettel. Vagy erről szólt például az, hogy leállítot-ták egy tollvonással a Budapestet érintő fejlesztése-ket; de erről szólt a közösségi közlekedés bénító alul-finanszírozása is; vagy az a vagyonszétválás, amely példátlan a főváros életében. A főváros korábban óvott és fejlesztett intézményrendszerét, iskoláit, kórházait egy tollvonással vitte el az állam. És ma már látjuk, hogy az állam igenis rossz gazdája ezek-nek az intézményeknek.

De ha megnézzük, hogy a főváros költségvetését gyakorlatilag megfélemték, és összességében az el-

múlt négy évben hogyan gyengítették le a város gazdaságát és gazdálkodását: láthatóan a Fidesz-kormány és a párt nem érti azt vagy nem akarja érteni azt, hogy ha a fővárost, az ország központját gyengítik, akkor végső soron sajnós az egész országot gyengítik.

Ezt a fővárosi lakosok ugyanakkor felismerték. És amikor ennek a politikának az országgyűlési választásokon Budapesten megálljt parancsoltak, és azt mondták, hogy állj, ne tovább - ugyanis tavasszal több váltani akaró voks és több baloldali szavazat született a városban -, akkor önök a kétharmadukkal újra visszaélve Budapest nyakába akasztottak egy új Budapest-törvényt, amellyel korlátozni kívánják a politikai akaratnyilvánítását!

De ha azt hiszik önök, hogy ez elég lesz, nagyon tévednek! A budapestiek nem kérnek többet azokból a polgármesterekből, akik például számla nélkül fizetetik ki közpénzből intézett saját bevásárlásaikat (*L. Simon László: Hunvald!*), mint például a XVIII. kerületi fideszes polgármester, Ughy Attila.

De akkor nézzük Észak-Pestet, Újpestet! Ott van Wintermantel Zsolt, fideszes polgármester, aki a Fővárosi Közgyűlésben szintén közlekedési tanácsnokként az elmúlt négy évben egyetlenegyszer nem szólalt fel a 3-as metró ügyében, ami ott indul, Újpesten, miközben 400 ezer utas alatt omlik össze a metró naponta! (*L. Simon László: Demszky!*)

Apropó! Hogy van egyébként az, hogy ha ebben az országban nyíltan kiderül egy fideszes polgármesterről, hogy a közpénzzel visszaél, a hatalmával törvénysértést követ el, az Üllői út 400. alatt miért nem jelenik meg az Állami Számvevőszék a Készenléti Rendőrséggel azonnal? A mai napig nem mentek ki. Úgy látszik, csak a civileket tudják vegzálni.

Elegük van a fővárosiaknak ebből a politikából, és tudják, abból is elégük van, hogy közpénzből kampányolnak, és a fideszes polgármesterek nem a választókat képviselik a kerületben, hanem sajnós csak a saját pártjukat, a Fideszt.

De önöknek ez sem elég. Kiszivárgott hírek szerint, kérem, még a kerületeket is meg kívánják szüntetni, és a választás, a valódi választás helyett állítólag kinevezett helytartókat akarnak a budapesti kerületek élére majd kivevényelni.

Ezek után kérdezem (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) - elnök úr, utolsó mondatom - a tisztelt fideszes polgármester-jelölteket és önkormányzati képviselőket: mihez kérik a felhatalmazást? Tavasszal a fővárosiak váltani akartak, és váltani fognak most is.

Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót a kormány nevében felszólalni kívánó Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony, budapesti Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Úgy látom, a Szocialista Pártban nagyon mélyen van benne az a tüske, hogy ők az egyetlen jelentős magyarországi párt, amely még főpolgármestert nem adott Magyarországon, hiszen szocialista politikus még a rajtvonalhoz is csak nagyon ritkán állt fővárosi önkormányzati választásokon. Ha önöknek olyan fontos lett volna Budapest sorsa, akkor miért nem állítottak húsz éven keresztül saját főpolgármester-jelöltet itt, Budapesten?

Önök egy dologtól félnek, úgy látszik, a demokráciától, az emberek többségi akaratának megnyilvánulásától. Bizonyára olvasták a közvéleménykutatási adatokat, amelyek szerint Tarlós István a választók felének bizalmát élvezte, Bokros Lajos 14 százalékon állt, Falus Ferenc pedig 11-en, és pánik lett úrrá a baloldalon, hogy a korábbi ítéletét Falus Ferencnek, az ellenzéki baloldali kis és közepes pártok jelöltjének be kellene tartania, hiszen azt mondta, hogy visszalép annak a javára, aki esélyesebb a baloldalon Tarlós István leváltására. És bizony itt, úgy látszik, Bokros Lajos megelőzi Falus Ferencet a jelenlegi állás szerint, így be kellett volna tartani ezt az ígéretét. Az első ígéretét sem sikerült betartani Falus Ferencnek, valószínűleg mást nem is várhatunk tőle.

Ő az a főpolgármester-jelölt, akivel az ellenzék megtisztelte a fővárost. Elmondták önök az egyeztetések során számtalanszor, hogy sok jobb jelöltjük lett volna, de végül Falus Ferenc lett az, aki kompromisszumként megjelent. Önök maguk ismerték el, ön is, tisztelt képviselő asszony, hogy lett volna az MSZP-nek jobb jelöltje (*Kunhalmi Ágnes: Budapestről beszélék.*), de végül nem a jobb jelöltek futottak be (*Kunhalmi Ágnes: A Budapest-törvényről beszélék.*), hanem valaki, aki a sor végén ott volt, de senki más nem emelt vele szemben kifogást.

Persze vannak önöknek közismert budapesti politikusaik. Ha megkérdeznénk az embereket, hogy mondjanak szocialista fővárosi politikust, valószínűleg Hunvald Györgyöt tudnák mondani (*Kunhalmi Ágnes: Ughy Attila, Wintermantel Zsolt.*), valószínűleg Wieszt Jánost tudnák mondani, de lehet, hogy valakinek Hagyó Miklós jutna eszébe és a nokiás dobozok, hiszen ennyiben járult hozzá az MSZP a budapesti fejlesztésekhez, hogy a nokiás dobozok fejlesztési koncepcióját ismertük meg, de akkor sem a 4-es metró nem sikerült befejezni, sem semmi mást. (*Kunhalmi Ágnes: 3-as metró!*)

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön azt mondja, hogy elmaradnak budapesti fejlesztések. Ahogy ön bejött ebbe az épületbe, itt, a Kossuth téren láthatta, hogy most sikerült a nemzet főterét méltóképpen felújítani, méltóképpen kialakítani. (*Korózs Lajos: Soha nem láttam ilyen szép Tisza-szobrot.*) Ezt önök támadták, végig támadták, hogy egy retrográd felújítása lesz a Kossuth térnek; egy gyönyörű, modern, ápolt főtere van a nemzetnek végre. (*Kiss László*

közbeszól. - Kunhalmi Ágnes: *Metró! 400 ezer utas.*)

(9.20)

Vagy ha kinéz az ablakokon, és nem Pest, hanem Buda irányába néz, akkor ott látja a Várkert Bazárt, ami nem volt egy éve a fővárosnak húsz éven keresztül, huszonnégy éven keresztül.

Mindenki, aki elhajtott mellette, azt mondta, hogy ifjúkorában milyen szépen nézett ki, és milyen szörnyű, hogy most meg alá van dúcolva különböző helyeken. Ahhoz is a Fidesz-KDNP-kormányzatnak, a Fidesz-KDNP által támogatott főpolgármesternek és kerületi polgármesternek kellett összefogni, hogy ez megtörténjen. Önöknek, ameddig Budapesten hatalmon voltak, főpolgármestert adtak koalícióban, addig ez nem sikerült, pedig kormányon is voltak, volt, hogy kétharmaduk is volt a kormányban, mellette is volt Demszky Gábor főpolgármester. De akkor sem sikerült önöknek, nem sikerült befejezni a 4-es metró beruházását sem, az 1-es villamost el se sikerült kezdeni, és még lehetne sorolni azokat az elmaradt fővárosi fejlesztéseket, amelyek mind-mind kimaradtak.

De a bizonyítványt önökről, szerintem a legfájdóbbat, nem is a Fidesz-KDNP mondta, hanem egy Demszky Gábor maga, aki egy konferencián pár nappal ezelőtt csak legyintett az önök politikusaikra, és azt mondták, hogy nem értik az egészséget, nem értik a fővárosi politika működését. Az, akit önök négy vagy öt választáson keresztül támogattak, a saját szavazóikat arra biztatták, hogy szavazzanak Demszky Gáborra, ő állított ki önökről szegénységi bizonyítványt. Azt hiszem, ez még fájóbb, mint Falus Ferenc eddigi jelenléte, eddigi kampánytevékenysége, amire, azt hiszem, nem a sikere miatt fogunk emlékezni majd öt-tíz év múlva, de lehet, hogy a marketing- és reklámkönyvekbe sikerül bekerülnie egyetlenegy kézmozdulatával, amellyel egyszerre áztatta el és égette le magát és az őt jelölő pártokat egyszerre.

Tehát, tisztelt képviselő asszony, Magyarországon a demokráciát nem kell féltetni. Választások lesznek, ha jól számolom, 16 nap múlva, és a fővárosiak el fogják dönteni, hogy kit szeretnének főpolgármesterüknek, Tarlós Istvánt, aki be tudta fejezni a 4-es metró, akinek az ideje alatt fölépült a Kossuth tér, fölépült a Várkert Bazár, fölépült többek között a Fradi-stadion (*Taps az MSZP soraiban.*), vagy föl fog épülni még, bízunk benne, nagyon sok minden. Lehet gunyorosan tapsolni, lehet azokat az embereket lenézni, akik most már méltó körülmények között tudnak kimenni egy-egy meccsre. De ez is egy olyan dolog volt, ami már húszéves Csipkerózsika-álomban nem készült el Budapesten.

Budapesten fejlesztési forrásokból és a kormányzattal való együttműködésből végre épül a város, és erről majd október 12-én elmondják a fővá-

rosiak is a véleményüket. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Demeter Zoltán képviselő úr, a Fidesz-frakciócsoportból: „Sikertörténet Borsodban” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már hajlamosak vagyunk természetesnek venni, hogy különböző célcsoportok Magyarországot választják a beruházások megvalósításához. Holott a világpiacon óriási verseny folyik azért, hogy egy-egy nagy volumenű elképzelés egy adott térségben valósuljon meg. A magyar kormány jól érzékelhetően mindent elkövet versenyképességünk biztosítása érdekében, sőt úgy vélem, hogy ez a tendencia a jövőben még javulhat is.

Gyöngyöshalászon az Apollo Tyres létesít gumigyárat 146 milliárd forint értékben, közel ezer munkahelyet teremtve, Miskolcon a Takata nevű cég hajt végre autóiipari beruházást, ezer álláshelyet generálva. Csornán hamarosan napelemgyár nyílna, míg Szolnokon citromsavgyár épül. Borsod-Abaúj-Zemplén megye 4-es számú választókerületének megválasztott képviselőjeként nagy örömmre szolgál a kormány azon bejelentése, hogy a kínai biokémiai csoport, az úgynevezett RZBC szintén citromsavgyárat épít Kazincbarcikán. Tudomásom szerint a cégcsoport évente világszerte mintegy 1,85 millió tonna citromsavat termel, ezen belül 1,05 millió tonna származik Kínából. Az RZBC vállalatcsoport termékei több mint száz országban és régióban, az Európai Unió mellett az Egyesült Államokban, Japánban, a Közel-Keleten és Afrikában keresettek.

Büszkeségre ad okot, hogy a leendő üzem éves termelési volumenét 100 ezer tonnára tervezik, így a beruházásnak köszönhetően a világ citromsavtermelésének mintegy 5 százaléka a borsodi üzemből származik majd. A 30 milliárd értékű beruházás közvetlenül 165 munkahelyet teremt Kazincbarcikán, ami, úgy gondolom, rendkívüli jelentőséggel bír a térség fejlődése és az itt élők életszínvonala szempontjából. Különösen igaz lehet ez a megállapítás- és ezúton szeretném kifejezni reményemet -, hogy a zöldmezős beruházás közvetlenül is számos munkahelyet teremt majd a térségben, sőt a magyar mezőgazdasági beszállítókon keresztül további munkalehetőségek nyílnak még Borsod megyében.

Az örömteli eseménynek van azonban árnyoldala is. Nyilván sokan ismerik azt a közmondást, hogy más tollával nem illik ékeskedni. Sajnos azonban, úgy tűnik, hogy a kazincbarcikai szocialista városvezetés nem hallotta még ezt az örök érvényű mondást, ugyanis a kampány hevében, nem törődve semmilyen íratlan játékszabállyal, a szocialista polgármester már a beruházás és a munkahelyteremtés bejelentésének napján a Facebookon a saját és a városve-

zetés érdemeként tüntette fel az épülő citromsavgyárat. Mára ez a helyzet odáig fajult, hogy a baloldali pártok jelöltjeinek arcképével és logóival ellátott óriásplakátokon hirdetik a majdan épülő citromsavgyárat és az ennek köszönhetően létrejövő új munkahelyeket, holott a valódi és kétséget kizáró tény az, hogy Magyarország kormánya 1 milliárd forinttal támogatja ezt a beruházást.

Tehát ezen ügynök az erkölcsi, morális vagy akár jogi oldalát nézve mégsem elhanyagolható történéstől van szó, ugyanis itt elmondhatjuk, hogy a kazincbarcikai választók tudatos megtevesztéséről van szó. A baloldali pártok politikájának Kazincbarcikán is értékei már aligha, inkább csak érdekei vannak, hiszen „a cél szentesíti az eszközt” szemléletet maguk előtt tartva politizálnak, és ha kell, akkor a kormány támadásával, ha kell, a kormány érdemeinek a kisértésével próbálnak szavazatokat nyerni.

Ezzel szemben a magyar kormánynak, valamint a Fidesz-KDNP-pártszövetségnek értékei vannak, amely értékek mentén véghezvisszük Magyarország újraiparosítását, a munka becsületének fokozatos helyreállítását, hiszen a minél szélesebb körű foglalkoztatottság jövőnk egyik záloga, amellyel kapcsolatban szeretném jelezni, hogy jó úton járunk. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a napirend előtti felszólalását. Egyúttal engedje meg, hogy a kormány nevében köszönetet mondjak önnek azért a személyes támogatásért és segítségért, amelyet a termelő beruházások Borsod megyébe, illetve Kazincbarcikára vonzásában nyújtott a kormánynak. Az ön személyes hozzájárulása és munkája nélkül ma biztosan nem hangozhatott volna el a „Sikertörténet Borsodban” című napirend előtti felszólalás sem a parlamentben. Kérem, hogy a jövőben is támogassa a kormány erőfeszítéseit annak érdekében, hogy minél több munkahelyteremtő beruházást tudjunk Borsod megyébe, közelebből Kazincbarcikára és környékére vonzani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian láthatjuk, hogy a világgazdaságban alapvető változások mennek végbe, és ezek az alapvető változások még élesebb versenyhelyzetet hoztak létre, országok versenyeznek azért, hogy minél több munkahelyteremtő beruházást tudjanak vonzani. Ha azt a kérdést tesszük fel magunknak, hogy a válság utáni időszakban kik lesznek majd igazán erősek, akkor valószínűleg nem járunk távol az igazságtól, ha azt mondjuk, hogy azok lesznek igazán erősek, akik minél több embernek tudnak munkát adni. *(Dr. Schiffer András: De ennyi pénzért!)* Ezért is nagyon fontos, hogy Ma-

gyarországra egyre-másra érkeznek nagy nemzetközi vállalatok és teremtenek munkahelyeket. Borsod megyében is ez a helyzet. Borsod megyében ráadásul ennek azért is komoly jelentősége van, mert a munkanélküliség ott jóval magasabb, mint az országos átlag, a legutóbbi adatok szerint 12-12,5 százalék körül van.

Örülünk annak, hogy az elmúlt időszakban két fontos sikerről is beszámolhattunk, hiszen a japán Takata és a kínai RZBC is úgy döntött, hogy nagyberuházásokat hajt végre Borsod megyében, s ezzel közelebb visznek minket a kormány két stratégiai célkitűzésének eléréséhez, ez pedig az, hogy mi legyünk Európa termelési központja, és hogy minél több csúcstechnológiájú kutatás-fejlesztési kapacitást vonzzunk Magyarországra.

(9.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! A Takata beruházásának jelentőségét elég szerintem annyiban méltatnunk, hogy ez egy 81 éves vállalat. A világ 20 országában van jelen, összesen 44 ezer embernek ad munkát, de a vállalat történetének legnagyobb volumenű beruházását Miskolcon hajtja végre jelenleg. A vállalat vezetői nem titkolják azt sem, hogy referenciaüzemként tekintenek miskolci gyárukra, tekintettel arra, hogy 9 hónap után el fogják indítani, tehát 9 hónapos kivitelezési időszak után el fogják indítani, még az ideiglenes termelést. Ráadásul a Takata 1001 új munkahelyet teremt Miskolcon.

És azt is tudjuk, hogy az autóipar a magyar gazdaság zászlóshajója, tehát ha az autóiparba érkezik beruházás, az a magyar nemzetgazdaság teljesítményét mindig és összességében is jelentősen növelni tudja. A Takata beruházásának jelentőségét növeli az is, hogy ma már a német vállalatok után a japán vállalatok játsszák a második legjelentősebb szerepet a magyar autóiparban. Ez a beruházás meghaladja a 20 milliárd forintos értéket, és számos magyar kis- és közepes vállalkozásnak fog lehetőséget adni beszállítóként. A magyar kormány úgy döntött még márciusban, hogy 4 milliárd forintos, egyedi kormánydöntéssel alapuló támogatásban részesíti ezt a beruházást.

Az RZBC az egyik legnagyobb kínai citromsavgyártó vállalat. A kínai piaci részesedése körülbelül 20 százalék. Ők egy 31 milliárd forintos beruházást hoznak Borsod megyébe, amellyel 165 új munkahelyet teremtenek. A magyar kormány úgy döntött, hogy 1 milliárd forintos, egyedi kormánydöntéssel alapuló készpénztámogatásban részesíti ezt a vállalatot, amely magyarországi tevékenységével az európai piaci kereslet kiszolgálását fogja elvégezni, és magyar alapanyagokat fog használni termelése során. Tehát a munkahelyteremtésen túlmutató jelentősége van ennek a beruházásnak is.

Tisztelettel tájékoztatom parlamenti képviselőtársaimat, hogy a Magyar Befektetési Ügynökség,

amely a beruházások Magyarországra vonzásával foglalatosskodik, tovább folytatja proaktív tevékenységét. Az ügynökség élén változás történik október 1-jétől, az eddigi elnök, Berényi János külszolgálatban folytatja tevékenységét, az egyik németországi főkonzulátusunkat fogja vezetni. Őt Ésik Róbert fogja váltani az MBÜ élén, aki szintén a versenyszférából érkezik, a Nokia Solutions and Networks magyarországi vezetője volt. Remélem, hogy egy újabb, az üzleti világban sikereket elért szakember újabb lendületet fog adni a magyar befektetésösztönzésnek.

Elnök Úr! Köszönöm szépen a türelmet, önnek pedig még egyszer köszönöm a segítséget. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, jobbikos képviselő úr: „A kormány lemondott a vidékről?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat és a széles közvéleményt is, hogy a napokban egy hiánypótló könyv jelent meg, amelynek egy-egy példányával a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója meg is ajándékoz minden országgyűlési képviselőt. A magyar föld sorsa című könyv *(Felmutatja.)* Andrásfalvy Bertalan, Ángyán József, Márai Géza, Molnár Géza és Tanka Endre tanulmánykötete. Ez a mű a tudományos kutatások szokatlan vállalkozása. A szerzők nemegyszer évtizedes kutatómunkájuk eredménye alapján arra tesznek kísérletet, hogy a hazai földügy évezredes Kárpát-medencei történetiségének és a mai alakulásoknak a magyarság nemzeti és etnikai megmaradásának szempontjából sorshatározó lényegét egyetlen tanulmánykötetben feltárják.

Arra biztatom képviselőtársaimat, hogy fogadják el tőlünk ezt a könyvet, és forgassák befogadó szelvényben. Biztos vagyok benne, ha a könyv mondanivalójának, megállapításainak csak 10 százalékát magukévá teszik, nem fognak többé olyan gyalázatos jogszabályokat elfogadni, amelyek egy szebb magyar jövő ellen hatnak. Reményeink szerint ez a mű hatással lehet gondolkodásukra, és talán segít abban, hogy felfogják azt a történelmi felelősséget, ami az önök kezében van.

*(A jegyzői székben Hegedűs Lorántné
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Hiszen az eddigi magyar kormányok földdel és vidékkel kapcsolatos döntéseinek eredményét mindannyian látjuk. Szétzilálódott a magyar falu, megtartó ereje megszűnt. Fiatalfiai nem maradnak otthon, többségükben a munkalehetőség is elenyésző. A normális élethez méltó, nyugodt és közbiztonságban bővelkedő élet egész térségekben szűnt meg. De

megszűnőben van a tipikus magyar vidéki életforma is, ami sok száz év óta adta ennek a nemzetnek a túléléshez az erőt és az utánpótlást. A Jobbik programja pontosan ezt célozza meg, hogy a XXI. században, XXI. századi technológiák mellett, a mai kor igényeinek megfelelő életszínvonal mellett, a hagyományokat tisztelve teremtsük meg újra az élhető magyar vidéket.

Ez a könyv is arra tesz kísérletet és azon elmélkedik, hogy ezt hogyan lehet megteremteni a XXI. században, és hogyan lehetünk képesek az ősök tudását, tapasztalatait mind-mind beépítve egy modern korban helytállni, és egy olyan magyar vidéket megteremteni, ami újra gyarapodó lehet, ahol újra gyermekek sokasága tud születni, és ami újra képes lesz büszkének lenni hagyományaira, múltjára, és egyben egy stabil jövőképet is tud biztosítani. Jelenleg ennek egyébként az egyik fő akadály a múlt évtizedek földpolitikája, ahogy önök és elődeik a nagybirtoknak, spekulánsoknak és külföldieknek játszották át a magyar föld jelentős részét. Ezen fog egyébként a Jobbik változtatni, reményeim szerint már akár most, október 12-étől jó néhány önkormányzatban megtörténhet ez a változás, és el tudjuk indítani ezt a folyamatot.

Tehát még egyszer arra biztatom képviselőtársaimat, hogy ezt a könyvet vegyék át, mindannyian megkapták erre a levelet, amiben ezt felajánlotta a Jobbik frakciója. Illetve a közvélemény figyelmébe is ajánlom, hiszen kapható ez a könyv a könyvesboltokban is. Úgy gondolom, tényleg egy hiánypótló műről van szó, ezért mindenképpen szükségesnek tartottam ezt itt napirend előtt bemutatni, elmondani, és arra biztatni mindannyiunkat, hogy tanuljunk, okosodjunk ebből a műből, hogy ne kövessék el elődeik hibáját. Hiszen a magyar föld kérdése évszázadokra meghatározhatja nemzetünk sorsát, legfőképpen természetesen a magyar vidék sorsát, ami, mindannyian látjuk, mennyire gyalázatos állapotban van jelenleg. Ez egy tarthatatlan folyamat, ami egyébként eljuthat néhány éven belül arra a szintre, ahonnan már visszafordíthatatlan lesz. Ezt kellene még most, idejében megakadályoznunk. Önöknek erre minden lehetőségük megvan, hiszen kétharmadot kaptak az emberektől, legalábbis úgy alakították a választójogi törvényt, hogy ebből a felhatalmazásból kétharmad lett végül. Mindenesetre a lehetőség az önök kezében van.

A Jobbik eddig is megtett mindent annak érdekében, hogy felhívja az önök és a közvélemény figyelmét is erre a problémára. Ha mást nem említek, akkor talán a legutóbbi héten benyújtott üzemtörvényünkre hívnám fel még zárószóként a figyelmet. Hiszen ezzel az üzemtörvénnyel egyébként a magyar politika 25 éve adós a magyar embereknek, és önök is most már négy éve csak ígéretik, hogy majd-majd a következő hónapban benyújtják. Nem várhattunk tovább, annak ellenére, hogy ellenzéki párt vagyunk, benyújtottuk ezt a javaslatot, és arra biztatom önö-

ket, hogy fontolják meg, fogadják meg az abban leírtakat, és fogadjuk el együtt ezt az üzemtörvényt. Ez fogja biztosítani azt, hogy a magyar föld végérvényesen és mindörökre a helyben élő magyar családi gazdaságok, magyar gazdálkodók kezébe kerüljön, és ezzel biztosítsa a magyar vidék sorsát most és mindörökre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében megadom a szót Zsigó Viktor államtitkár úrnak. *(Dr. Répássy Róbert: Úgy is jó.)* Bocsánat, Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, a szót; ismerjük egymást régóta.

ELNÖK: Igen.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy nagy tisztelettel azt válaszoljam önnek röviden, hogy nagy tisztelettel az elnöki felszólalásának a címe, hogy a kormány lemondott a vidékről, ez nem igaz. A magyar kormány, a jelenlegi magyar kormány nem mondott le sem a vidékről, sem a vidéki emberekről, sem a vidéki családi gazdaságokról. Az, amiről ön beszélt, hogy önt idézzem, a magyar falu szétzilálásáról, a családi gazdaságok meggyengítéséről, a 2002-2010 közötti Gyurcsány-, Bajnai-korszakokra volt jellemző. Annak az időszaknak a gyakorlata volt az, amikor kivéreztek és meggyengítették a magyar mezőgazdaságot, és abban az időszakban, 2002-2010 között szinte soha nem a magyar családi gazdálkodók oldalára, hanem mindig valamilyen más üzleti érdekek oldalára álltak.

2010 óta viszont, és erre is szeretném emlékeztetni a tisztelt képviselő urat, olyan kormánya van Magyarországnak, amely az intézkedéseivel a családi gazdaságok megerősítésén dolgozik. A mezőgazdaság versenyképességének kiteljesedésén és a magyar vidék életképességének növelésén dolgozunk.

(9.40)

Ha egy mondatban szeretném megfogalmazni a legfontosabb célunkat, akkor a legfontosabb célunk az, hogy minél több vidéki ember, családi gazdálkodó tudjon megélni a magyar mezőgazdaságból, és minél több magyar család asztalára kerüljön egészséges, biztonságos magyar élelmiszer.

Mindannyian emlékszünk, 2010 óta több fontos döntést hozott a kormány, illetve a mezőgazdasági kormányzat az előbb általam felsorolt célokért. Az egyik legfontosabb döntése a Magyar Országgyűlésnek a földforgalmi törvény elfogadása, amelynek a célja az, hogy meg tudjuk védeni a magyar termőföld-

det, a magyar családi gazdálkodók kezébe tudjuk adni a magyar termőföldet. Innen is köszönet mindenkinek, aki annak a törvénynek az előkészítésében és elfogadásában részt vett, hiszen nagyon fontos szabályozásról van szó.

Ön említette a mezőgazdasági üzemszabályozásról szóló törvényt. Ebben az ügyben folyik az előkészítő munka, a szakértők a Földművelésügyi Minisztériumban ezen dolgoznak, és reményeim szerint ebben a ciklusban az Országgyűlés elé be tudjuk nyújtani, az Országgyűlés meg tudja vitatni, és reményeink szerint el tudja fogadni ezt a törvényt.

Még egyszer szeretnék mindenkit emlékeztetni: 2002 és 2010 között volt az a gyakorlat, amikor a magyar mezőgazdaságot, a magyar gazdákat meggyengítették; 2010 óta a kormány, a földművelésügyi kormányzat és a parlamenti többség is azon dolgozik, hogy a magyar vidék élhetőbb, a magyar mezőgazdaság erősebb legyen.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Köszönöm, Zsigó Róbert államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik mai napirendi pontunk tárgyalása. Schiffer András, LMP, és további képviselők **politikai vita** megtartását kezdeményezték: **„Mitől fosztja meg Magyarországot a paksi megállapodás?”** címmel. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítványt V/284. sorszámon kapták kézhez.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Mirkóczki Ádám jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét.

MIRKÓCZKI ÁDÁM jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ismertessem a politikai vita menetét. Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor, összesen 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik 15-15 percben, majd az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben; végül a kormány képviselője 20 percen válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat - a személyes érintettségre történő reagálás kivételével - bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását. Kérem a jegyzőket, hogy folyamatosan kísérjék figyelemmel, majd a vita végén hitelesítsék azt.

Mielőtt megkezdénénk a vitát, felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse az időkereteket.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 83 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 37 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, az LMP képviselőcsoportjának 25 perc, a független képviselőknek pedig 8 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kormány vitaindítójára kerül sor 40 perces időkeretben. Megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy megköszönjük az LMP képviselőinek, hogy kezdeményezték ezt a mai vitanapot. Ezáltal lehetővé vált, hogy a leghelyénvalóbb időben beszéljünk egy olyan kihívásról, amely igazából a legakutabb kihívás ma nemcsak az Európai Unió, hanem egész Európa előtt. Ugyanis a szomszédunkban zajló események, a fegyveres konfliktus és a nemzetközi jog durva és nyílt megsértése rávilágít arra, hogy Európa rendkívül kiszolgáltatott az energiaellátás és az energiabiztonság kérdéskörét tekintve.

Másrészt pedig a világgazdasági változások nyomán azt is látjuk, hogy a beruházásokért folytatott, egyre élesedő versenyben az egyik legfontosabb tényező most már az, hogy ki tudja biztosítani az energiaellátás kiegyensúlyozottságát és biztonságát, ki tudja garantálni a legalacsonyabb energiaárakat. Ha mindehhez hozzávesszük, hogy a világ energiaszükséglete folyamatosan növekszik, ráadásul a vilamos energia iránti igény az általános energiaigény növekedésének dupláját mutatja, akkor jól látjuk, hogy talán nem lehetne aktuálisabb vagy nem lehetne helyénvalóbb az időzítése ennek a vitanapnak, mint a mai. Ráadásul az energiabiztonság és az energiaellátás kérdése mára nemcsak gazdasági, nemcsak egyszerűen energiakérdés, hanem szuverenitási és nemzetbiztonsági kérdéssé lépett elő.

Egy ilyen helyzetben, amikor ezt az összes tényezőt együtt kell kezelni, egyértelműen leszögezhetjük, hogy a mindenkori kormány kötelessége az, hogy úgy garantálja az ország energiabiztonságát, úgy garantálja az ellátásbiztonságot, hogy közben a versenyképesség és a fenntarthatóság szempontjait is érvényesíteni tudja. Pontosan így rendelkezik, tisztelt képviselőtársaim, az érvényben lévő nemzeti energiastratégia is. A nemzeti energiastratégiát a parlament 2011. október 3-án fogadta el. Ez a nemzeti energiastratégia előírja, hogy a magyar villamos-

energia-termelésnek diverzifikálnak kell lennie, vagyis több energiaforrásra kell épülnie egy időben. Meg is fogalmazza az energiastratégia, hogy mik lehetnek ezek az energiaforrások: ez az atomenergia, a szén, a földgáz és a megújuló energiaforrások.

Ezt a mai vitanapot az LMP-s képviselőtársaink azért kezdeményezték, hogy a paksi beruházásról tudjunk itt véleményt cserélni. Ezért már itt, a kormány vitaindító felszólalásának elején is kérem, engedjék meg, hogy leszögezem: a szóban forgó paksi atomerőmű-beruházás garantálja hosszú távon hazánk energiaellátását, versenyképességünk növelését és a fenntartható energiapolitikánk sikerét. Ráadásul ez a szóban forgó beruházás a magyar gazdaságtörténet egyik legnagyobb volumenű beruházása lesz, ezért jelentősége messze túlmutat önmagán.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden bizonnyal nem véletlen, hogy már hosszú évekkel ezelőtt megindult a pártokon, politikai oldalakon és kormányokon átívelő gondolkodás arról, hogy milyen legyen Magyarország nemzeti energiastratégiája, mi az ország érdeke, mik a megvalósítás lehetőségei, és mi lehet a nukleáris energia, az atomenergia szerepe a magyar energiastratégiában az elkövetkezendő esztendőkből. Egészen 2009-ig tudunk visszanyúlni, amikor egy egészen más összetételű és más méretű Országgyűlés tevékenykedett, és 2009-ben született egy határozat, amely felhatalmazást adott a jelenleg működő Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásához szükséges előkészítő tevékenységek megkezdéséhez. Egészen pontosan 2009. március 30-án az Országgyűlés komoly többséggel, 330 igen szavazattal, 6 nem szavazat és 10 tartózkodás mellett, vagyis 95,4 százalékos többséggel határozta el azt, hogy megadja a felhatalmazást az új blokk, illetve új blokkok létesítésének előkészítését szolgáló tevékenység megkezdéséhez.

(9.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti energiastratégiára, a 2009-es döntésre, valamint hazánk energiabiztonságának érdekeire való tekintettel a kormány tárgyalásokat kezdett, és több megállapodást is kötött annak érdekében, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitását fenn tudjuk tartani, illetve növelni tudjuk. Az idei esztendőben, január 14-én a kormány egyezményt kötött az Oroszországi Föderáció kormányával a nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről, amely megállapodás aztán a parlamenti döntés nyomán 2014. február 12-én hatályba is lépett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném leszögezni, és ezt már csak a történelmi tényekből kiindulva is mindannyian láthatjuk, hogy itt nem egy hirtelen felindulásból elkövetett, nem egy kapkodás nyomán előállt megállapodásról van szó, hanem hosszú esztendők kormányokon, parlamenteken keresztül, politikai oldalakon keresztül átívelő előkészítő mun-

kájának eredményeként jött létre ez a megállapodás. Ráadásul aztán arról az Országgyűlés itt, a plenáris ülésén döntött is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is szeretném leszögezni, hogy ez a megállapodás egy olyan keretrendszer jelent, amely képes megfelelni minden hazai, nemzetközi és európai uniós jogi és biztonsági feltételnek. Ráadásul ez a megállapodás egyedülállóan kedvező feltételeket biztosít Magyarország energiabiztonságának fenntartásához.

Kérem, engedjék meg, hogy az Oroszországi Föderáció kormányával kötött megállapodás tartalmáról néhány szóban tájékoztassam önöket. Először is, a megállapodás két új blokk tervezéséről, építéséről, üzembe helyezéséről, illetve a fűtőanyag-ellátás és a használt üzemanyag visszaszállításáról szól. A megállapodás rögzíti azt is, hogy a Roszatom, vagyis az orosz nukleáris állami hatóság - ha tetszik, ezt a leírást alkalmazhatom - lesz a felelős a tervezési és építési munkák végrehajtásáért. Szeretném leszögezni azt is, hogy Magyarország mindvégig szorosan együttműködik az Európai Unióval, az Európai Bizottsággal és annak releváns intézményeivel annak érdekében, hogy az egyezmény megfelelőségét biztosítsuk az Európai Unió környezetvédelmi, biztonsági, versenyjogi és gazdasági szabályaival is. Ráadásul az egyezmény külön megvalósítási megállapodásainak lesz a feladata az, hogy rögzítsék a fűtőanyaggal kapcsolatos, valamint az üzemeltetésre és karbantartásra vonatkozó részleteket.

Szeretném önöket tájékoztatni arról is, hogy a kapacitásfenntartási, illetve kapacitásfejlesztési beruházás volumene 10 milliárd euró körül várható. Kötöttünk természetesen megállapodást a beruházás finanszírozásáról is. A finanszírozást egy államközi hitelmegállapodás szolgálja, amelynek aláírására az idei esztendő áprilisában került sor. Ezt a megállapodást május 28-án nyújtottuk be az Országgyűlésnek, amely június 23-án azt jóvá is hagyta, és az arról szóló törvény július 4-én lépett hatályba. Ennek a megállapodásnak a tartalma szerint a beruházás 80 százalékát a 10 milliárd eurós állami hitel fedezi, ezt az állami hitelt az orosz fél biztosítja, és a fennmaradó 20 százalék pedig magyar önerőből származik. A hitelt 2014 és 2025 között tudjuk felhasználni, és a hitel kamata kedvezőbb, mint amit a piacon el tudunk volna érni.

Két lehetőség közül választhattunk természetesen a finanszírozás tekintetében. Piacról vehettünk volna fel hitelt vagy szükséges forrásokat. Mi a másik utat választottuk, mivel az kedvezőbb, és ezért kötöttünk államközi szerződést a finanszírozási konstrukció tekintetében, ami - még egyszer szeretném hangsúlyozni - kedvezőbb megoldást jelentett Magyarországnak, a magyar költségvetés és a magyar gazdaság számára, mint ha a piacról vettünk volna fel hitelt.

Ismerve a tárgyalások részleteit, mint aki részt is vehettem a tárgyalás néhány fordulójában és látván azok eredményeit, nem túlzás kijelenteni, hogy Ma-

gyarország az elmúlt évtizedek legsikeresebb megállapodását kötötte, amikor ezt a két szerződést aláírta. Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, olcsó hitelt kapunk egy termelő beruházás megvalósításához, amely nyomán a magyar állami vagyont jelentősen növelni fogjuk.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt mindannyian nagyon jól tudjuk itt az Országgyűlésben, hogy Magyarország eme külső energiafüggése magas mértékű. A Magyarországon felhasznált energiaszükségletünk 64 százalékát, tehát kis híján kétharmadát importból fedezzük. Az ország energiabiztonságának növelése egy olyan kormányzati felelősség, amely most kiemelt stratégiai feladat, és ennek két alapvető pillére van. Az egyik az energiaforrások diverzifikációja, a másik pedig az ellátásbiztonság növelése. Ma a Paksi Atomerőmű a magyar elektromosáram-termelés 40 százalékát biztosítja. Ha figyelembe vesszük a jelenlegi termelőegységek különböző stádiumban lévő üzemidő-hosszabbítását is, azt látjuk, hogy a 2037 utáni időszakban mindenképpen szükség van kapacitásfenntartó beruházás végrehajtására. Azt is tudjuk az előzetes kalkulációk szerint, hogy Paks II. üzembe helyezéséig, amely a 2020-as évek végére várható, az első két blokk kivételéig a nukleáris energia a teljes magyar elektromosáram-termelésben nagyjából 50-60 százalékos részarányt tudhat magáénak ez alatt az időszak alatt, ami pedig azokban az esztendőknél jelentősen csökkenteni fogja Magyarország kitértését a földgázimportnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Már a napirend előtti felszólalások során volt módom szólni arról, hogy a világgazdasági folyamatok milyen módon élesítik a beruházásokért folytatott versenyt az országok között, és az is látszik, hogy egészen új tényezők válnak a versenyképesség faktoraivá. Például ilyen az olcsó energia kérdése. Szembesülnünk kell ezzel a kihívással. Tisztelt képviselőtársaim, különböző felmérések szerint az elmúlt két esztendőben 100 milliárd, azaz százmilliárd dollárnyi termelő beruházás választotta az Egyesült Államokat Európa helyett egészen egyszerűen azért, mert az Egyesült Államokban gyakorlatilag a töredéke az energiaár, az energiaköltség az Európában mértekhez képest. A magyar kormány korábban többször szorgalmazta, hogy legyen közös európai stratégia, amellyel ezt a versenyhátrányunkat csökkenteni tudjuk vagy meg tudjuk szüntetni, tehát legyen közös európai stratégia arra vonatkozólag, hogy hogyan csökkentjük radikálisan az energiaárakat, az energiaköltségeket itt Európában, azonban nem látszódnak ennek még a körvonalai, ezért Magyarországnak egyedül is végre kell hajtania a lakossági rezsicsökkentés után az ipari rezsicsökkentést is. Most a legfontosabb feladat az ipari rezsicsökkentés feltételeinek a megteremtése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebből a szempontból kiemelten fontos, hogy a Paksi Atomerőmű termé-

szetesen magyar állami tulajdonban marad, így a magyar kormánynak, a magyar államnak jelentős befolyása, jelentős szerepe lesz a villamos energia ára szempontjából is természetesen. Azt is mondhatnám, tisztelt képviselőtársaim, hogy a szóban forgó paksi beruházás megvalósulása annak a záloga, hogy Magyarország hosszú távon biztosítani tudja a legolcsóbb energiát Európában. Amikor a régi és az új blokkok egyszerre működnek, akkor a jelenlegi előzetes számítások szerint akár 10-13 százalékkal is alacsonyabb lehet a hazai villamosenergia-termelés előállításának költsége.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez azonban nemcsak egy egyszerű villamosenergia-ipari beruházás, hanem ez az elmúlt esztendő legjelentősebb gazdaságfejlesztési programja is egyúttal. A beruházás várhatóan önmagában 1 százalékkal hozzá fog járulni a GDP növekedéséhez, ráadásul olyan konstrukciót dolgoztunk ki, amely nem veszélyezteti azt az államadósság-csökkentési pályát sem, amely hosszú távon szintén a magyar gazdaság egyik alapvető érdeke.

(10.00)

Olyan megállapodásokat kötöttünk, amelyek összhangban vannak a magyar költségvetés finanszírozási képességeivel, és ez a konstrukció meg fog felelni az Alaptörvényben rögzített adósságszabálynak is.

Szeretném itt felhívni az önök figyelmét a gazdaságfejlesztés egy fontos aspektusára. A héten már többször volt módunk éppen az LMP képviselőivel itt gondolatot cserélni a magyar kis- és középvállalkozások fejlesztéséről, amelynek tekintetében természetesen egyetértés van köztünk abban, hogy a magyar kis- és középvállalkozások jelentik a magyar nemzetgazdaság lelkét, ezért a mindenkori kormánynak különös felelőssége van abban, hogy a gazdaságnak ezt a szektorát a lehető legkitüntetettebb figyelemben részesítse.

Itt Sallai képviselő úrnak egy interpellációs válaszban volt már módom a héten beszélni - és talán itt, a napirend előtt is - arról, hogy a magyar kis- és középvállalkozások sikere jelentős mértékben múlik azon, hogy a nálunk beruházásokat végrehajtó, nálunk termelő tevékenységet folytató nagy nemzetközi vállalatok beszállítói láncába be tudnak-e kerülni, és ha igen, akkor milyen mértékben, azon keresztül indirekt exportot is meg tudnak-e valósítani.

Nos, ebből a szempontból is jelentős a paksi beruházás, tekintettel arra, hogy a megállapodás úgy szól, hogy egy 40 százalékos lokalizációt igyekszünk elérni, ami azt jelenti, hogy a magyar gazdasági, vagy ha úgy tetszik, beszállítói szerepvállalás ebben a beruházásban 40 százalékos lesz. Különböző felmérések szerint jelenleg 160 olyan cég van Magyaror-

szágon, amely partnerként képes lenne akár most is bekapcsolódni egy ilyen bővítési beruházásba, de van további legalább 300 olyan vállalat, amely némi technológiai fejlesztéssel, technológiai megújulással képes lesz arra, hogy részt tudjon venni egy ilyen beruházásban. Természetesen mi azon leszünk, hogy minél több kis- és középvállalkozás számára kézzelfogható fejlesztés lehetőségét hozza magával ez a nagyberuházás, illetve az abban való részvétel.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy számításaink szerint ez a beruházás 10 ezer új munkahelyet fog létrehozni, és több száz milliárd forintos adóbevételt fog jelenteni a magyar államnak. Számításaink szerint a lokalizációról szóló megállapodás értelmében körülbelül 3 milliárd eurónyi megrendeléshez juthatnak a magyar vállalkozások, amelyek részt tudnak venni ebben a projektben. Ráadásul azok a munkahelyek, amelyek létrejönnek a beruházás során, magasan kvalifikált és jól fizető munkahelyek lesznek, és nemcsak a beszállítóknál, hanem a szükséges szakmai utánpótlásképzés megindulása és fenntartása miatt az oktatásban is számos új kapacitás és munkahely fog létrejönni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy néhány gondolat erejéig még elidőzzek ebben a felszólalásban amellelt, hogy vajon mennyire jelent a világon alkalmazott energiastratégiák figyelembevételével egyedi megoldást az, amit a magyar kormány választott, tehát hogy mennyire általános vagy nem általános az atomenergia, illetve a nukleáris energia megjelenése és szerepe a nemzeti energiamixekben.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, azt tudom önöknek mondani, hogy a világ energiatermelésének 13,5 százalékát ma az atomerőművek biztosítják. Mindez azt jelenti, hogy a nukleáris energia az egyik legfontosabb tényezője a világ energiatermelésének. Az Európai Unióban a villamosenergia-termelés egynegyede származik atomenergiából, de például Franciaországban a villamos áram háromnegyedét állítja elő az az 58 atomreaktor, amely működik az ország területén. De akár Szlovákiát és Belgiumot is felhozhatom itt példaként: ebben a két országban a villamosenergia-termelés felét biztosítják az atomerőművek.

Szeretném ideidézni a jelenlegi Európai Bizottság energiaügyi biztosának, Günther Oettingernek a nyilatkozatait, aki azt mondta, hogy nem lesz olyan zóna Európában, amelynek árammixében ne lenne majd atomáram, és nyilatkozta azt is, hogy „Az Európai Bizottság részéről kifejezetten elismerjük és tiszteletben tartjuk a nemzeti kormányok bármely döntését, legyen az atomenergia melletti vagy atomenergiát mellőző, több vagy kevesebb szén, gáz, de akár megújuló energia felhasználására irányuló. A közös célkitűzés a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ma a világon összesen 435 polgári célú atomreaktor üzemel. Ebből Európa nyugati és középső részében 136, Ukrajnában 15, Oroszországban pedig 33. Világviszony-

latban az Egyesült Államok a listavezető, ahol 100 atomreaktor működik. Ráadásul, ha megnézzük, azt látjuk, hogy a világon jelenleg 70 atomerőmű építése van folyamatban. A legtöbb ebből Kínában, 29, Oroszországban 10, Indiában 6, Dél-Koreában és az Egyesült Államokban 5-5 ilyen beruházás zajlik. Ha azt a listát nézzük, hogy mely országok tervezik most atomerőművek építését majd a jövőre nézvést, akkor azt látjuk, hogy 174 ilyen beruházás van az előkészítés fázisában, ebből a világ egyik legdinamikusabb gazdasági piaci fejlődését felmutató Kínában 59, Oroszországban 31, Indiában 22, Japánban pedig még egy korábbi adat szerint 9 ilyen beruházást vettek górcső alá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül pedig engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a magyarországi nukleáris, illetve atomenergetikai együttműködésről, amely meglehetősen hosszú időre nyúlik vissza. A jelenlegi Paksi Atomerőmű is szovjet technológián alapon működik. Itt természetesen az a kérdés is felvetődött, hogy vajon milyen kockázati tényezőket vetne fel, ha egy más típusú technológiát telepítettünk volna a jelenlegi szovjet technológia mellé.

Arról is szeretném önöket tájékoztatni, hogy együttműködő partnerünk, a Roszatom a világon az egyetlen olyan atomenergetikai vállalat, amely a nukleáris iparág teljes spektrumát lefedi, több mint 250 céget és tudományos szervezetet egyesít. Az ideai esztendő adatai szerint világszerte 272 ezer foglalkoztatottal rendelkeznek, és a világpiacon pozíciójukat illetően első helyen állnak az atomerőművek építése terén és második helyen a beépített nukleáris kapacitások terén.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném tovább húzni az időt, és a magam részéről nem használnám ki a kormány részére biztosított 40 perces időkeretet, hanem a végén csak annyit szeretnék mondani - utalva a vitanap címére -, hogy Magyarország nagyon sokat veszített, veszíthetett volna, ha nem kötötte volna meg ezt a két szóban forgó megállapodást, ugyanis ezen megállapodások nyomán Magyarország energiabiztonsága jelentős mértékben növekedni fog, ezek a megállapodások újabb lökést tudnak adni a magyar gazdaság növekedésének, és hosszú távon garantálják a fenntartható energiapolitikánk sikerét.

Még egyszer engedje meg az elnök úr, hogy megköszönjük az LMP képviselőinek, hogy voltak kedvesek ezt a vitanapot kezdeményezni, és lehetőséget biztosítani arra, hogy mindezt elmondhassuk.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

BENCSIK JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A biztonságosan hozzáférhető és megfizethető energia hiányában egészen más világban élnénk az életünket, mint amelyet most megismertünk, amelyhez hozzászoktunk, és amelyben keressük mindannyian a boldogulásunkat. Egészen pontosan, ha nem lenne megfizethető, hozzáférhető, biztonságos energiaellátás Magyarországon, akkor nem működnének a mosógépek, nem működnének a háztartásokban a tűzhelyek, egyszerűen nem lenne biztonságosan szervezhető közlekedés, logisztikai ellátás, áru, élelmezés, biztonság, agrártevékenység, agrárgazdálkodás, de nem működnének a fűtési rendszerek, amelyek elektromos árammal vezéreltetnek, és ha a fűtési energiához szükséges primer erőforrások is hiányoznának, akkor a középületek és a lakóothonok fűtési energiaellátása is bizonytalanságban lenne.

Tehát ezért is fontos a mai vitanap, amelyet kezdeményezett az LMP képviselőcsoportja.

(10.10)

De az a kérdés, amelyet feltettek, hogy mitől fosztja meg Magyarországot a paksi megállapodás, az én meglátásom szerint úgy válaszolható meg, hogy nem megfosztja, hanem lehetőséget biztosít az ország számára. Ha valamitől megfosztja, akkor az a bizonytalan villamosenergia-ellátás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány adattal kezdeném hozzászólásomat. A Paksi Atomerőműben 2013-ban a hazai bruttó, tehát a teljes villamosenergia-fogyasztás 36 százaléka került előállításra. A hazai energiatermelésnek, villamosenergia-termelésnek 50 százalékát biztosította a Paksi Atomerőmű. A két szám közötti különbségből világosan kitűnik, hogy a hazai energiaigény kielégítésére jelenleg import villamos energia rendelkezésre bocsátása szükséges. Ennek mértéke a 2013-as esztendőben meghaladta a 28 százalékot, az ideai esztendő eddig eltelt időszakában pedig már jóval meghaladta a 30 százalékot. Ha józanul gondolkodunk, akkor mindannyiunknak látni kell, hogy ez egy elviselhetetlenség felé elmozduló kitettség a villamosenergia-ellátás biztonsága vonatkozásában.

A következő húsz esztendőben Magyarországon a meglévő villamosenergia-termelő kapacitás túlnyomó többsége, mintegy 6500 megawattnyi kapacitás kivezetésre kerül, előregednek az erőművek, pótolni kell őket. E kapacitáspótlás keretében beszélünk a Paksi Atomerőmű kapacitásmegújításáról, amely a miniszter úr által elmondottak alapján mintegy 2400 megawattnyi villamosenergia-kapa-

citást hoz be, hozna be ebbe az új, megújított infrastruktúra, erőművi infrastruktúra rendszerébe.

Ezen túlmenően még több mint 4000 megawattnyi új kapacitást kell kiépíteni, amely lehetőséget biztosít természetesen a megújuló energiák minél nagyobb arányban történő alkalmazására is. Tehát a 2400-on kívül még közel 4000 megawattnyi beépített kapacitásról kell gondoskodnia az energiapolitikának.

A legnagyobb energiatermelő erőművünk jelenleg Paks, amelynek az áramtermelő blokkjai 2032-37 között teljes egészében kivezetésre kerülnek. Tehát ezeket a blokkokat kell 2400 megawatt összteljesítménnyel pótolni.

Az energiainport növekedése meglehetősen kockázatos. Éppen ezért az ország energiabiztonságának növelése a legfontosabb cél, de emellett, ahogy itt elhangzott az expozéban, a gazdasági versenyképesség is nagyon fontos tényező. Vannak szakpolitikai, szakmapolitikai előzményei is a korábbi kormányzati és országgyűlési döntéseknek, hiszen nyílt társadalmi vita keretében, szakmai és társadalmi vita keretében vitattuk meg a nemzeti energiastratégiát, amelyet az Országgyűlés 2011 októberében jóváhagyott.

Az a megtiszteltetés ért abban az időszakban, hogy a szakmai műhelyt, amely a nemzeti energiastratégiát kimunkálta, én koordinálhattam, napi szinten vettem részt a munkájában. Sokan tudják azt rólam, hogy nem tartozom a feltétlen atomhívók táborába (*Dr. Schiffer András: Hát ez az!*), ugyanakkor a józan ésszel gondolkodók táborába igen (*L. Simon László: Így van!*), és annak érdekében, hogy az ország biztonságos energiaellátását lehessen garantálni, számos forgatókönyvet megvizsgáltunk. A lehetséges forgatókönyvek közül a legalkalmasabbnak az bizonyult, hogy az atomenergia jelenlegi szinten történő fenntartása mellett alapozunk a hazai előfordulású szénvagyonra is, tisztelt képviselőtársaim, illetve emellett a megújuló energiaforrásokra egyre nagyobb hányadban, mértékben.

Hármas célrendszert határoztunk meg: az ellátásbiztonságot, versenyképességet és fenntarthatóságot. A célok elérésének öt eszközét határoztuk meg, amelyben benne van az energiahatékonyság, benne van a megújuló energiaforrások alkalmazása, az atomenergia jelenlegi szinten történő fenntartása, a szén és lignit lehetőségek szerinti jelenlegi szinten történő fenntartása, és a regionális infrastruktúra-platformnak, tehát a hálózati elemeknek a kiépítése, hogy minél több helyről, több forrásból lehessen elsősorban a fűtési energiahordozóhoz hozzájutni.

Ezen eszközök megválasztását elsősorban az indokolta, hogy a hármas célt az ország adottságaihoz alkalmazkodva, az energiatermelési módok sokszínűségével tudjuk biztosítani. Ugyanis Magyarország jelenlegi határain kívül vannak azok az erőforrások, amelyeket még száz esztendővel ezelőtt az ország biztonságos energiaellátásának szolgálatába lehetett állítani, tehát nekünk figyelembe kell venni azt, hogy

az országhatárokon belül milyen természeti adottságokkal rendelkezünk, és azokat milyen energetikai haszonvételre tudjuk felhasználni.

Az atomenergia az ellátásbiztonság tekintetében nélkülözhetetlen, biztonságos, olcsó üzemanyaggal rendelkezik, biztonsági tartalék halmozható fel belőle, akár két-három esztendőre lehet készletezni a szükséges primer erőforrást. Nemzetközi téren hozzáférhető, tehát Oroszország és Kazahsztán mellett Ausztrália és Kanada az a potenciális forrás, energiaforrás, amely rendelkezésre áll az atomenergiát békésen használó országok számára. Nagymértékben függetlenül tud működni a külső körülményektől, és nagyon magas a rendelkezésre állási aránya a működés során. Fenntarthatósági szempontból a karbonsemlegesség, azaz a minimális üvegházgáz-kibocsátás, ami szót érdemel, emellett az alacsony nyersanyagigény a beruházás során, valamint a kicsi területi igény, a kis mennyiségű hulladék, amelynek kezelése nemzetközi téren a lehető leghigoróbb és legátláthatóbb hulladékkezelési rendszerben történik meg.

Említette miniszter úr Oettinger biztos úr nyilatkozatát, amelyet 2013 májusában Prágában tett, amely szerint a közös célkitűzés a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése, teljesen mindegy, hogy melyik nemzetállam milyen technológiát alkalmaz ehhez a villamosenergia-termelés előállításánál. Tehát a fentiekből is megállapítható, hogy a fenntarthatóság alapja a karbonsemlegesség, e tekintetben az atomenergia használata versenyképes, tehát ezt nem lehet eltagadni azoknak sem, akik csak környezetvédelmi szempontokat vesznek figyelembe a döntéseik meghozatala során.

Az egyes energiatermelési módok jelentősen eltérnek a szén-dioxid-kibocsátás tekintetében is. Ha teljes életciklusra, tehát üzemeltetés mellett az építés és leszerelés idejét is figyelembe véve tekintjük ezeket a kibocsátási paramétereket, akkor az egyik legalacsonyabb élettartamra vetített kibocsátási értékkel az atomerőművek rendelkeznek. Magasabb ehhez képest a fotovoltaikus, tehát a napelem és a geotermikus technológia élethosszra vetített szén-dioxid-kibocsátása, amely a rövidebb életciklusból, az egyégenkénti alacsonyabb teljesítményből és a gyártási technológia eltéréséből ered. Ugyanez a megállapítás vonatkozik a technológiai berendezések előállításához szükséges nyersanyagszükségletre is. Tehát egyégszerű villamosenergia-termelésre vetítve a nukleáris energiatermelés nyersanyag-intenzitása versenyképes, és számos esetben jobb, mint az egyéb energiatermelési módok értékei. E kedvező értékek annak köszönhetőek, hogy az atomerőművek élettartamuk alatt jóval több villamos energiát termelnek, mint az egyéb erőműtípusok.

Amikor a nemzeti éghajlatvédelmi stratégiát állítottuk össze, a második stratégiát egy évvel ezelőtt, amelynek ugyancsak nyílt társadalmi és szakmai vitája volt két hónapon keresztül, akkor megnéztük azt is, hogy nyersanyagszükséglet vonatkozásában

hogyan is állunk egy egységnyi villamos energia előállításában. Szélerőműnél ugyanazon egységnyi villamos energia előállításához 3768 kilogramm vasra van szükség, fotovoltaikus erőműnél 4960 kilogramm vasra, atomerőműnél 457 kiló vasra. Szélerőmű esetében rézből 63 kiló, fotovoltaikus erőműnél 281 kiló, atomerőműnél 6 kiló.

(10.20)

Bauxit esetében szélerőműnél 43 kilogramm, fotovoltaikusnál 2180 kilogramm, atomerőmű esetében 27 kilogramm. Mind-mind mögött bányászati tevékenység áll, illetve kohászati tevékenység áll, kibocsátás áll, tehát tisztelettel kérem LMP-s képviselőtársaimat, hogy amikor fenntarthatóságról beszélünk, akkor a fenntarthatóságot teljes körben értelmezzük, és úgy tegyük egymás mellé a különböző technológiákat. *(Dr. Schiffer András a laptopját mutatva közbeszól.)* Ezért is mondtuk azt a nemzeti energiastratégiánál is, hogy figyelembe kell venni azt, hogy egységes, jól kezelhető energiamix álljon össze megújuló energia, atomenergia és a hazai előfordulású szénenergia felhasználásával.

A versenyképesség szempontjára szeretnék még kitérni. Az Európai Bizottság energiaügyi főigazgatósága az európai klíma alapot kérte fel az elmúlt esztendőben, hogy a különböző energiamixek termelési költségeit vizsgálják meg. Az energiaügyi főigazgatóság által készített tanulmány részletesen elemzi a különböző összetételű energiamixek 2050-re várható termelési költségét. A jelenlegi energiapolitika megtartásával, magas megújuló részarányával, diverzifikált energiamixszel - ami hasonlatos a magyar nemzeti energiastratégiához - a megvizsgált forgatókönyvek alapján ez utóbbit találták a legkedvezőbbnek; megújuló nukleáris és fosszilis alapú termelést hasonló mértékben tartalmazó energiamixről van szó az európai klíma alap megállapítása szerint, amely a legkedvezőbb termelési költséggel lesz futtatható európai szinten a következő évtizedekben.

Oettinger úr azt mondta Berlinben 2013 novemberében, hogy nem lesz olyan zóna Európában, amelynek árammixében ne lenne majd atomáram, vagyis az atomenergia-mentes áramellátás nem kivitelezhető. *(Dr. Schiffer András: A német kormány is...)* Tehát ne legyünk álságosak, ne legyünk álságosak, fogadjuk el a lehetőségeket és az adottságokat, és a nemzeti érdekek figyelembevételével alakítsuk ki az ország fenntartható, megfizethető és a biztonságunkat szolgáló villamosenergia-mixét. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

Nagyon fontos az is, hogy az egyes termelési technológiák nem önmagukban működnek, hanem egymással kölcsönhatásban, és éppen ezért a megújulóenergia-termelést szolgáló technológiák beillesztése többletköltséggel jár. Nem véletlen, hogy Paks jelenleg 13 forint körül állítja elő a villamos energiát kilowattónként, míg a megújulóenergia-

átvétel 30 forint környékén van. *(Dr. Schiffer András: De miért?)* Ezzel együtt nem ellensége a kormányzat és a frakciósövetségünk sem a megújuló energiának. A következő hat esztendőben 2000 milliárd forintot fogunk fordítani energiahatékonysági, megújulóenergia-termelési kapacitásfejlesztésre és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra. Tehát 2000 milliárd forintról van szó, amit kifejezetten megújulóenergia-hatékonysági beruházásoknál kíván a kormány felhasználni.

Tehát tisztelettel javaslom a képviselőtársaimnak, hogy úgy fogadjuk ezt a politikai vitát és a mögöttes tartalmat a paksi kapacitásmegújítással kapcsolatosan, mint egy lehetőséget az ország számára ellátásbiztonság, fenntarthatóság *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, versenyképesség és foglalkoztatási szempontból is.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP-képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Ha egy mondatban kellene összefoglalni, hogy mit veszít Magyarország azzal, amilyen tartalommal és amilyen körülmények között létrejött a paksi megállapodás, az Orbán-Putyin-paktum, akkor három dolgot biztosan állíthatunk: az Orbán-Putyin-paktum egy hazugságok sokaságára épülő paktum, amelynek eredményeként Magyarország elveszíti szuverenitása egy részét, Oroszország hűbéresévé válik, és Magyarország elveszíti a világ fejlettebb részének tiszteletét. Utóbbi kettő, a szuverenitás és a tisztelet olyan fogalmak, amelyekből Magyarország többet szeretne, de Orbán Viktor kormánya inkább felad belőle.

Halljuk itt a miniszter úrtól és többektől, hogy részt vettek a tárgyalásokon, az ott elhangzottak őket meggyőzték, viszont az ország döntő többsége információhiányban szenved, hiszen azok a háttéranyagok, azok a számítások a mai napig nem kerültek nyilvánosságra, amelyek megalapozták ezt a döntést. Az Orbán-Putyin-paktum egy hazugságok sokaságára épülő paktum, mert hazugság, hogy a paksi bővítés lenne az egyetlen járható út a jövő energiaellátásának biztosítása szempontjából. Nyugat-Európa és a világ fejlettebb része a XXI. században nem a XX. század technológiáját favorizálja.

Hazugság a Paksi Atomerőmű bővítése kapcsán a 2009-es döntés, hogy már eldőlt ez a kérdés, mert az Országgyűlés csak az előkészítő tevékenység megkezdéséhez adott előzetes elvi hozzájárulást, a bővítéshez nem. Az előkészítő tanulmányok, ahogy említettem, a mai napig nem ismertek, sőt felmerült az is, hogy nem is léteznek.

Hazugság volt Orbán Viktor részéről, amikor 2013. február 11-én azt ígérte itt a parlamentben, hogy nemzetközi tender kerül majd kiírásra. Ezzel szemben Orbán egy 1966-os szovjet-magyar államközi szerződésre hivatkozva a verseny kizárásával kötött titkos alkut Oroszországgal.

Hazugság, hogy Orbán csökkenti az államadóságot, hiszen az Orbán-Putyin-paktum szerint a 3000 milliárdos hitelfelvétel 10 százalékos adósságnövelésnek felel meg, sőt a visszafizetésekor ez nem is 3000, hanem 6000-7000 milliárd forint. Ennek terheit még unokáink is fizetni fogják, hiszen szakértői számítások szerint a törlesztés összege a kamatokkal együtt - ahogy említettem - meghaladja a 6000 milliárd forintot. A csecsemőktől az aggastyánokig minden magyar ember 600 ezer forinttal tartozik Oroszországnak.

Hazugság, hogy az új atomerőmű olcsó áramot fog termelni. Minden energiapiaci szakértő szerint az új erőműben termelt áram duplája annak, mint a mai tőzsdei ár, tehát ennek a duplája.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ilyen, hazugságokra épülő, Magyarországot eladósító paktum egyenes következménye, hogy Magyarország veszít szuverenitása egy részéből, az Orbán-Putyin-paktum ugyanis megfosztotta a magyar embereket attól, hogy dönthessenek arról, hogy milyen gazdaságfejlesztés, milyen energia- és környezetpolitikát szeretnének látni, tapasztalni hazánkban. Az Orbán-Putyin-paktum megfosztotta a magyar embereket attól, hogy eldönthessék, akarnak-e Oroszország felé eladósodni vagy nem. Az Orbán-Putyin-paktum megfosztotta a magyar embereket attól, hogy eldönthessék, a nyugat-európai fejlesztési irányokat követve fejlődjön Magyarország a következő száz évben - ahogy Orbán Viktor fogalmazott -, vagy félázsiai népként Oroszország hűbéresei legyünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2009-ben, ahogy említettem, az országgyűlési határozat egy széles társadalmi párbeszédre alapuló folyamatot vázolt fel; ezt a határozatot önök nem tartották be. Az Orbán-Putyin-paktum gyakorlatilag száz évre kényszerpályára teszi a magyar energiapolitikát. Ahogyan önök is emlékezhetnek, februárban úgy tárgyalt az Országgyűlés a Magyarország száz évének energiapolitikáját meghatározó döntésről, hogy az Orbán-kormány nem terjesztette elő ennek valamennyi gazdaságossági, környezetvédelmi és energetikai hatástanulmányát, hanem titkosította azokat.

Ehelyett maradt az Orbán-Putyin-paktum, amely lényegében biankó felhatalmazást adott Orbán Viktornak arra, hogy száz évre orosz energiagyarmattá tegye Magyarországot. A miniszterelnök társadalmi és országgyűlési felhatalmazás nélkül - ahogy említettem már -, egy 1966-os szovjet-magyar államközi szerződésre hivatkozva, még a látszatra sem ügyelve, kötött egy olyan titkos alkut, amelynek terheit unokáink is nyögni fogják, meglehet, nem csak pénzügyi értelemben.

Akkor is elmondtuk, hogy egy ilyen horderejű kérdést nem lehet szűk körben, de még szakmai-pénzügyi alapon sem eldönteni, nem lehet a civil társadalom bevonása nélkül meghozni; fideszes képviselők ezeket az érveket lesöpörték az asztalról. Beterjesztettünk egy országgyűlési határozattervezetet is, amely pontosan a beruházás civil kontrollját segítette volna elő. Pedig erről nem erőből kell dönteni kétharmaddal, ahogy ezt a fideszes képviselőtársaim gondolják és csinálják. Az előkészítésbe nemcsak az új erőmű építésének energetikai, gazdaságossági, környezetvédelmi kérdéseinek szakmai kidolgozása, hanem azok széles körű megvitatása is beletartozik.

Álláspontunk szerint nem lehet egy ilyen bővítési kalandba belevágni, mert jelenleg bizonytalanok a piaci kilátások; mert a világ a megújulóenergia-beruházási költségek csökkentése irányába halad. Németországban gyakorlatilag hasonló költségből, de gyorsabb megtérüléssel létrehozták megújuló energiaforrásokkal az atomerőműveket helyettesítő rendszereket. Nem lehet, mert Magyarország tőkevonó képessége elmarad a régió országaiétól.

(10.30)

Nem lehet, mert a megújuló energiaforrások elsőbbségét biztosítani kell a hálózati betáplálásnál. Nem lehet azért, mert jelenleg Magyarország nem rendelkezik olcsó tárolási technológiával a völgyvidékszakt tekintetében. És nem lehet azért sem, mert elmentésben azzal, ahogy miniszter úr mondta, az alacsonyabb gazdasági fejlődés miatt az áramszükséglet sem növekszik olyan mértékben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezeknek a kérdéseknek a tisztázásával, az előkészítő dokumentumok bemutatásával a kormány a mai napig adós. De összeáll a kép, hiszen néhány nappal ezelőtt Orbán Viktor talán pont ezen a helyen elmondta, hogy Magyarország a saját lábára állt, függetlensége kibontakozik. Ugyanezen a napon Lázár János miniszter úr egy interpellációra vagy egy kérdésre adott válaszában azt mondta, hogy még szép, hogy az oroszok építik az atomerőművet, hiszen amúgy is 80 százalékban az energiaellátásunk Oroszországtól függ, és - egy meredek fordulattal - ez a beruházás szolgálja Magyarország függetlenségét.

A szerdai napon Kövér László elnök úr egy 1848-as idézetben utalt arra, hogy néha az ellenfelekből lesz szövetséges, és néha szövetségesekből ellenfél. Összeáll a kép, hiszen összeadódik, hogy mindennek a kimenete az, hogy Magyarország Oroszország függőségébe kerül.

És azt is hallhattuk már Varga miniszter úrtól, hogy mi ennek az ára, hiszen a kormány elhallgatja, hogy a beruházás időszakában, hét éven keresztül évi 400-500 milliárd forintos költségvetési megszorításra lesz szükség, hiszen önök mondták, hogy az áramárba nem épül be a beruházás költsége, a hitelt vala-

honnan vissza kell fizetni; honnan máshonnan, mint a költségvetésből. És nyilván önök is azt hangsúlyozták, hogy a hiányt 3 százalék alatt kell tartani, még a beruházás időszakában is. (L. Simon László: *Nektek sikerült.*) Ez az igazi ára az Orbán-Putyin-paktumnak. Ezért fogja bevezetni az Orbán-csomagot a kormány; ezért fogja tovább csökkenteni a családi és szociális támogatásokat, a munkaerő-piaci támogatásokat, a gyermekvédelmi, gyermekétkeztetési és közoktatási feladatokhoz tartozó önkormányzati támogatásokat, a rászorulókat, családokat, munkanélkülieket, szegényebb gyermekek támogatását. Tehát az Orbán-Putyin-paktum miatt a felzárkózás esélyét veszik el ezektől a rétegektől.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Orbán-Putyin-paktummal választott út és eljárás külpolitikai szempontból is kockázatos. Súlyos hiba, hogy fideszes képviselőtársaim ezt csak a Fidesz és holdudvara magánügyének tekintik, és még zavaros filozófiát is kitaláltak Orbán Viktor miniszterelnöknek hirtelen jött oroszbarátságára. Lehet hogy az Orbán-kormány tevékenysége alapján nem véletlenül írta az egyik orosz hírportál azt, hogy ha van Oroszországnak igazi európai húgocskája, az éppenséggel Magyarország.

Így végre értelmet nyerhet a Brüsszel elleni állandó háború is. Látni kell, hogy aki a részvételünkkel elfogadott közös szabályokra, sokcentrumos, hálózatos együttműködésre épülő Európai Unió helyett a centrum-periféria viszonyt megtestesítő kis ország-nagy pártfogó-nagy testvér kapcsolatrendszerre épít, az alárendelt szerepbe kényszeríti országát. Orbán Viktor ez utóbbi kapcsolatrendszert erősíti, és ezzel alárendelt szerepbe kényszerítette Magyarországot.

Mit fog tenni akkor Magyarország, ha a beruházás megkezdése és a hitelek lehívása után kiderül, hogy a finanszírozási forma nem egyeztethető össze az EU állami támogatásokra vonatkozó szabályaival? Hogyan fogja tudni rendezni ezeket a kérdéseket az orosz féllel kétoldalú tárgyalások útján? Mert a vitás kérdéseket nem egy nemzetközi választottbíró előtt kell rendezni az előttünk fekvő egyezmény szerint. Félő, hogy így egyértelműen érvényesülni fog a nemzetközi jog azon alapelve, amely a felek súlya alapján engedi a jogok érvényesítését. Ez pedig nem Magyarországnak kedvez.

Az Orbán-Putyin-paktum gyakorlatilag csak Oroszország számára biztosít előnyöket, Magyarország számára nem. Ha Lengyelországban - ahol egyébként kifejezetten nagy a népszerűsége Orbánnak - úgy vélekednek, hogy az Orbán-Putyin-paktummal Orbán minden módon kedvében jár Putyinnek, akkor ezzel nemcsak Orbánról mondanak véleményt, hanem a magyarokról is. Ha pedig Lengyelországban így vélekednek, vajon hogyan gondolkoznak más országokban Magyarországról?

Engedjenek meg végezetül egy idézetet: „Oroszország expanziója, újraerősödése egy valóságos kihí-

vást jelent a Nyugat számára. Olyan fenyegetést, olyan kihívást, amely Közép-Európából kiindulva elérheti az Európai Uniót, sőt elérheti a szövetségesek katonai erejét is. Európában bizony elszaporodtak Putyin pincsíjei, és ezt most már mindenki kezdi veszedelmesnek látni.” Az idézet Orbán Viktortól származik. Orbán Viktor ma Magyarország miniszterelnöke. Orbán Viktor nem egészen hét évvel ezelőtt még így vélekedett Oroszországról, így vélekedett Vlagyimir Putyinról, és így vélekedett mai önmagáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet hogy Orbán Viktor és több vezető kormánypárti politikus erre is tekintettel volt, amikor nem szavazták meg a paktumot az Országgyűlésben, mert nem voltak jelen. Lehet hogy nem büszkéek a tetteikre, arra, hogy Magyarországtól száz évre elvették a fejlődés lehetőségét.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps az MSZP és az LMP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Aradszki Andrásnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, államtitkár úr, képviselő úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend előtti felszólalásra kellett reagálnom mint államtitkár, és akkor is megköszöntem már, hogy ez a vita létrejött, az LMP frakciójának, mert remélhetőleg velük - legalábbis velük - tudunk értelmesen és tárgyszerűen vitát folytatni arról, hogy mit veszít Magyarország a Paksi Atomerőmű megépítésével.

Ez a kérdés azt sugallná, hogy itt egy tételes leltár következik, hogy elveszítjük a Dunát, elveszítjük a munkahelyeinket, elveszítjük a gazdasági növekedést, elveszítjük a jövőbe vetett hitünket, elveszítjük nemzeti identitásunkat, szuverenitásunkat. Gondolom, ez lenne a lista, amit Magyarország köszönhetne a megépülő atomerőműnek. De ez közel sincs így, sokkal számosabb és kézzelfoghatóbb a lista másik oldala, hogy mit nyer Magyarország a Paksi Atomerőmű megépítésével. És ez a lista konkrét, ez a lista jövőbe mutató, és olyan eredményeket sejtet és igazol, amivel bármikor tudjuk indokolni és elfogadtatni a Paksi Atomerőmű bővítésének, helyesebben: kapacitásfenntartásának indokoltságát.

Milyen előzményei voltak ennek a beruházásnak? Az előttem szólók többen elmondták, hogy egy hagyományosan kialakult, tudományos és gazdasági alapokat is tartalmazó orosz-magyar együttműködés folytatása ez a létesítmény, ez a döntés, hogy ezt a létesítményt meg kell valósítani.

Hozzá kell tennem, hogy 2009-ben abban igen magas szintű egység volt a parlamenten belül, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartását az országnak meg kell valósítani, az ország energiabiztonsá-

gának, szuverenitásának és energiaellátásának egy fontos feltétele és eszköze a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítése. Ezt a momentumot, ezt az irányt a 2011 októberében elfogadott energiastratégiank - amely 2030-ig szól, de 2050-es kitekintéssel - szintén megerősítette, igencsak biztos, több mint kétharmados parlamenti többséggel.

Fontos eleme ennek az energiastratégiának, hogy megállapítja azt, hogy a magyar energiaellátást, a magyar energiatermelést milyen mixszel, milyen energiaforrások összetevőiből kell produkálnunk. Ebben szerepel az atomenergia, a fosszilis szén és földgáz, valamint a megújuló energia felhasználása, és természetesen az akkori energiaigényeket befolyásolni fogja az energiahatékonyságnak az erőteljesebb érvényesítése és az energiatakarékosság általánossá válása.

A fő üzenete az volt az energiastratégiának egy eléggé érdekes mondattal, de a valóságot és a szándékot egészen szépen kifejező mondattal, hogy célunk a következő időszakban függetlenedni a függőségtől. Ez azt jelenti, hogy összhangban az európai irányokkal, meg akarjuk teremteni az Európai Unión belül Magyarország lehető legmagasabb mértékű függetlenedését a külső energiaforrásoktól.

(10.40)

Ez összhangban van az Európai Unió szándékai-val is, amikor azon túl, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának a csökkentését kívánja a tagállamoktól, azon kívül hangsúlyokat helyez az energiahatékonyságra és a megújulóknak az alkalmazására is. Ezeknek az elemeknek az alkalmazása az európai uniós politikában nem jelent mást, és nem más a célja, mint hogy az Európai Unió függetlenedjen a külső energiaforrásoktól, és minél jobban tudja alkalmazni a saját erőből előállított energiákat.

Ez azért is indokolt, mert például a földgáz tekintetében az Európai Unió a földgázszükségletének 85 százalékát szerzi be külső, harmadik, Európai Unión kívüli országból. E tekintetben Magyarország az egyik legrosszabb helyzetben van, mert Magyarország is szintén 85 százalékban szerzi be, döntően orosz forrásból a földgázt. Tehát ezek a szempontok, amikor azt mondjuk, hogy nekünk az a célunk, hogy minél jobban függetlenedjünk, és stabilizáljuk az energiaellátásunkat, az energiabiztonságunkat, akkor meg kellett határozni az energiamixen belül azokat az eszközöket, amelyekkel ezt a célt el tudjuk érni.

Hozzá kell tennem, hogy e tekintetben az Európai Unió gyakorlata szabad kezett adott Magyarországnak, nemcsak Magyarországnak, hanem más államoknak is abban, hogy az energiamix összeállításában - amennyiben az szolgálja a függetlenedést, az ellátásbiztonságot, szolgálja az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését - ezt milyen eszközökkel és milyen energiaforrással, milyen energiatermeléssel éri el az adott ország. Tehát nincs európai kö-

vetelmény erre. Ezt a tényt egyébként a megtartott vagy folyamatban lévő Nemzetközi Atomenergia-ügynökség kongresszusán a német küldött első mondataiban szintén hangsúlyozta, hogy teljesen elfogadott Németország számára is, hogy az országok egy része az energiamixében alkalmazza az atomenergia termelését is. Úgy gondolom, hogy ezek mind nemzetközi szempontból, ha nézzük, megalapozottá teszik azt, hogy mi jól döntöttünk akkor, amikor az atomenergia-termelés kapacitásának fenntartását határoztuk el.

Annyit még hozzá kell tennem, hogy amikor ennek az első lépése az volt, hogy megkötöttük az államközi egyezményt, és azt a parlament el is fogadta, a magyar jogrendbe iktatta, akkor ennek az egyezménynek az a legfontosabb üzenete, hogy minden mondatát, minden megvalósítási lépését, minden ez alapján megkötött szerződést úgy kell kialakítani, hogy az megegyezzen az európai uniós és a nemzetközi egyéb normákkal. És ez remélhetőleg - és biztos is vagyok benne, hogy nem remélhetőleg - így is lesz az atomerőmű kapacitásbővítésének megvalósítása során is.

Nem idegen ez a módszer, az Egyesült Királyságban is állami támogatás, helyesebben, állami felügyelet mellett történik az atomenergia előállítása és új atomerőműnek az építése is, és ez, úgy gondolom, hogy kellő biztatást ad arra, hogy az a forma, az a gazdasági modell, amit mi itt alkalmazni fogunk, amiben már döntöttünk, semmiféleképpen nem fog ütközni semmilyen európai uniós normába. De ahogy már korábban is elhangzott, e tekintetben folyamatos a kapcsolattartás az Unió megfelelő szervével.

Tehát mint mondtam, azon túl, hogy az energiafüggőség csökkentésének nagyon fontos eszköze az atomenergia használata, van egy másik nagyon fontos eszköze, ez nevezetesen a versenyképesség erősítése. Elhangzott már korábban is, és ez sajnos így van, hogy a globális piacon lévő versenytársaink - és nemcsak Magyarországot érinti ez a hátrány, hanem az egész Európai Uniót - sokkal kedvezőbb energiaár mellett tudnak termelni, és emiatt ezt a versenyhátrányt az Európai Unió nem vagy csak nagyon nehezen tudja leküzdeni.

Ugyancsak más szempontból nemcsak az atomenergia alkalmazásával kapcsolatos vitákban, hanem mondjuk, az üvegházhatású gázok kibocsátásával kapcsolatban is közkeletű és nagyon sarkos és többségi álláspont az Unió államainak képviselői körében, hogy azt is csak a versenyképesség sérelme nélkül - helyesebben: elősegítése mellett - lehet alkalmazni, és nagyon jól tudja szolgálni egyébként különböző áttételeken keresztül magát a versenyképességet is.

Én azt látom, és az látszik a számításokból és a kalkulációkból, hogy az atomenergia-kapacitás bővítésének fenntartása mellett a termelő új blokkok az akkori más forrású energiaárral szemben körülbelül

15-20 százalékos árelőnyt fognak biztosítani, amely árelőny, amely ár mindenféleképpen tartalmaz fedezetet arra is, hogy ez a beruházás megtérüljön.

Ez az ár, ez a tény, hogy a hagyományos más forrású energiák árához képest ez az árelőny létezni fog, alkalmazásra kerül, és ezen áron tudják a fogyasztók használni a Paksi Atomerőmű új blokkjainak az áramát, ez azt is jelenti, hogy fenn tudjuk tartani azt a célunkat, elvárásunkat, amit az elmúlt években megfogalmaztunk, hogy Európában a legolcsóbb energia-hozzáférés Magyarországon legyen. Ez azért is fontos, visszavetítve a versenyképességre, hogy a versenyképességünket tovább tudjuk erősíteni, és hozzá tudjunk energiaoldalról is járulni ahhoz, hogy a magyar gazdaság termelékenység, modernitása és úgymond újraiparosítása végbemenjen, amely természetszerűleg hozza magával a munkakerőnek a teljesebb körű, a foglalkoztatásnak a nagyobb mérvű lehetőségét.

Én úgy látom, a harmadik kérdés, amiről még mindenféleképpen kell beszélni, hogy megéri-e, érdemes-e ilyen összeget beruházni a kapacitásbővítésbe. Az előbb elmondtam már egy-két elemét ennek, hogy miért érdemes. A másik fontos eleme, hogy maga az államközi szerződés úgy dönt, hogy a beruházásnak a 40 százaléka helyi erők által kell hogy megvalósuljon, és el kell mondanom, hogy számos olyan kész és magas technológiával bíró vállalkozás van Magyarországon, amelyek egy része már most is a Paksi Atomerőműnél dolgozik, de más részük szintén dolgozik külföldi, harmadik országbeli atomerőműveknél. Az a személyes tapasztalatom, hogy ezekre a szakemberekre igen nagy szükség van, igen nagy piaci igény van más országoknál is.

Na most, ha még ehhez hozzátesszük azt, hogy egybeesik a Paksi Atomerőmű bővítésének, kapacitásnövekedésének mint beruházásnak az elindítása azzal a kormányzati programmal, hogy a kis- és középvállalkozások részére az európai uniós források 60 százalékat kívánjuk fordítani gazdaságfejlesztésre, a piaci jelenlétük megerősítésére, akkor - úgy gondolom - ez a két hatás megerősíti egymást. És még az is elképzelhető, hogy a 40 százalékos értéket nemcsak kitölteni tudjuk, hanem még meg is haladni. Mindezek a körülmények gazdasági növekedést generálnak az atomerőmű bővítésével kapcsolatban, megerősítik a helyi közösségeket, a sport és a kultúra támogatását, tehát össztársadalmi hatása, azt kell mondanom, magasan pozitívabb, mint ahogy egyes képviselők itt a parlamentben állítják.

Ezek alapján azt kell mondanom a Kereszténydemokrata Néppárt részéről, hogy korábbi álláspontunkat megerősítve, megismerve most már bizonyos további részleteket is (*Dr. Szél Bernadett és dr. Schiffer András: Megismerhetjük?*) össze kell - most mondtam el, tisztelt képviselő asszony - hasonlítani más hasonló beruházásokkal, és az energiabiztonság és a -szuverenitás szolgálata megvalósítható a kapacitásbővítéssel (*Dr. Schiffer*

András: Hatástanulmányok?), ezért a továbbiakban is támogatni tudjuk a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítését.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

(10.50)

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! A napokban az ENSZ klímacsúcsa zajlik New Yorkban, és ezen a klímacsúcson mondott Áder János köztársasági elnök úr egy beszédet. Talán szokatlan tőlem, de engedjék meg, hogy ennek a beszédnek egy mondatával kezdjem a vezérszónoki felszólalásomat. „A Föld, ahol élünk, a mi kék bolygónk hétről hétre, hol itt, hol ott figyelmeztet bennünket. Figyelmeztet minket arra, hogy a felelőtlenség évtizedei után a felelősség évtizedeinek kellene következnie.”

Én most kiragadtam ezt az egy mondatot ebből a beszédből, s engedjék meg, hogy ezt mintegy mottójául válasszam a vezérszónoki felszólalásomnak, ha nem is olyan céllal, mint ahogy ez köztársasági elnök úr szájából elhangzott, de valóban, a felelőtlenség évtizedei után a felelősség évtizedeinek kellene következnie, s ez fokozottan igaz a magyarországi, a magyar zöldpolitikára is. Hiszen ne legyenek kétségeink, hogy ez a mostani vitanap egyértelműen politikai célokat szolgál, habár a fenntarthatóság köntösébe bújtatták el ezt a Paksi Atomerőmű beruházása elleni tiltakozást. Egyértelműen Magyarország érdekeit kell szem előtt tartanunk akkor, amikor erről a témáról beszélünk. Ezt sajnos ki kell hangsúlyozni, mert nem mindenki számára egyértelmű, hogy nekünk, magyar országgyűlési képviselőknél és kormánytagoknak Magyarország érdekeit kell szem előtt tartanunk, amikor egy ilyen beruházásról vitázunk vagy amikor egy ilyen beruházásról döntést hozunk.

Elhangzott Bencsik képviselő úr szájából, hogy a 2020-as évekre, tehát amikor ez a beruházás majd várhatóan elkészül és termelni kezdi az áramot, több ezer megawattnyi erőművi kapacitás fog már hiányozni még e mellett a közel 2500 megawatt mellett is, amit az új paksi blokkok adnak, mégpedig azért, mert a jelenleg működő erőműveink egy része addigra tervezetten leáll, hiszen elöregedett, kiöregedett, hatékonyságában meglehetősen rosszul teljesítő erőművekről van szó. Így bőven marad tere a megújuló energiának, a zöldáramnak - ezt természetesen senki nem vonhatja kétségbe -, viszont csak és kizárólag megújuló energiából - ez a Jobbik Magyarországért Mozgalom véleménye és álláspontja ebben a kérdésben - nem lehet a kieső kapacitásmennyiséget pótolni.

Természetesen lehet arról vitázni, és LMP-s képviselőtársaim majd biztosan el is mondják, hogy energiahatékonysági beruházásokkal mennyivel lehetne csökkenteni Magyarország energiaigényét. Az én álláspontom az, hogy ennyivel egészen biztosan nem, figyelembe véve azt, hogy az elmúlt években is inkább az volt a tendencia, hogy nő az energiafelhasználás, nemhogy csökkenne. Természetesen ennek ellenére energiahatékonysági beruházásokra és ezzel kapcsolatos cselekedetekre szükség van.

Azonban visszatérve a nyitó gondolatomra: egy, az elmúlt évtizedekre jellemző felelőtlen neoliberális zöldpolitika helyett meg kellene végre vetni egy valódi nemzeti alapú zöldpolitika alapjait. Tudom én, hogy a „nemzeti” kifejezést az utóbbi években meglehetősen lejáratták, hiszen oly sok mindenre ráaggatva már kevésbé tűnik hitelesnek ez a jelző, de mégiscsak ez fejezi ki azt, hogy nekünk valahol a magyar nemzet, Magyarország érdekeit kell a zöldpolitizálás során is figyelembe vennünk. Természetesen, ahogy a környezetvédelmi mozgalmak egyik fő szlogenje is mondja, gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan, ennek értelmében kellene nekünk itt, Magyarországon is a zöldpolitikát gyökerestül átalakítani, s még egyszer mondom, egy felelős nemzeti zöldpolitizálással. Amibe természetesen - bármennyire is furcsán hangzik - belefér az atomenergia támogatása, belefér a vízenergia támogatása, viszont beleférnek olyan lényeges kérdések is, amelyekről érdekes módon a magukat ökopártinak nevező képviselők soha nem beszélnek, amelyek valós veszélyek Magyarországon, hogy a felhagyott, évtizedeken keresztül művelt ipari területeken és bányaművekben milyen környezeti veszélyek lapulnak, amelyek időzített bombaként ott ketyegnek a lábunk alatt, és valójában - mivel jelen pillanatban nincs politikai hozadéka, csak egy-egy katasztrófa bekövetkezése után - senki nem foglalkozik vele, rajtunk kívül. Azt gondolom, hogy ezekkel a kérdésekkel fokozottabban kell foglalkozni, még ha nem is tartoznak a mai vitanap témakörébe. De ha valódi zöldpolitikáról beszélünk, akkor valódi, az országot valóban fenyegető veszélyekről kellene szót ejtenünk.

Arról, hogy most politikai fegyverként használt álzöld gondolatok és témák elveszik a teret, elveszik a levegőt olyan valódi kezdeményezések elől, amelyek valóban a környezet védelmét, valóban a fenntartható jövőt szolgálják, most nem is beszélek, hiszen már egy egész iparág, egy egész üzletág szerveződött arra, hogy zöld, álzöld gondolatokkal pályázati pénzeket hívjon le, és milliárdokat fordítsunk olyan projektekre, amelyeknek a hozadéka környezetvédelmi szempontból valójában szinte a nullával egyenlő.

S természetesen meg kell hogy említsem a Magyar Szocialista Párt felszólalását is. Azt hiszem, hogy ennél ordítóbb képmutatást nehéz volna e Ház falai között elmondani, mint ami itt az MSZP Orbán-Putyin-paktummal kapcsolatos felszólalása közben

elhangzott. Azért én emlékszem még arra, amikor 2009-ben a Magyar Szocialista Párt miniszterelnökéként Gyurcsány Ferenc Putyinnal vacsorázott magánvacsorán. Akkor annyira nem zavarta őket a Gyurcsány-Putyin-paktum. És arra is emlékszem, hogy ők ugyanúgy támogatták annak idején a Paksi Atomerőmű üzemidő-hosszabbítását és a bővítését is, és biztos vagyok benne, hogy ha ne adja Isten, de ők lennének kormányon, akkor ma is ugyanúgy támogatnák, és teljesen mást mondanának, mint amit jelenleg kommunikálnak. De nyilvánvaló, hogy az ő szavazóbázisuk, illetve a baloldali szavazóbázis vevő erre a liberális, neoliberális, antinukleáris beszédre, ezért muszáj ezt nekik mindenkor és mindenhol hangoztatni. Természetesen nyilvánvaló, hogy az LMP és az MSZP szavazóbázisa közötti átfedés miatt is szükség van erre. *(Zaj az MSZP és az LMP sorában. - Az elnök csenget.)*

De tény, ami tény, hogy jelen pillanatban világszinten rendkívül nagy mértékben növekszik az atomenergia elterjedése, elsősorban Ázsiában. Állandóan azt szokták felhozni képviselőtársaim, hogy a fejlett Nyugaton miért nem létesülnek - egyébként létesülnek ott is - új atomreaktorok. Hát sajnos ma már ott tartunk, hogy inkább hanyatló Nyugatról és fejlődő Keletről kell hogy beszéljünk, bármennyire is fáj ezt nekünk mint egy kelet-közép-európai, de a nyugati civilizációhoz tartozó államnak felfogni, de valójában erről van szó. Azt látjuk, hogy azok az országok, amelyek jelentős gazdasági fejlődést mutatnak, mind-mind érdekelték abban, s mind-mind folyamatban tartanak egy-egy atomerőmű-létesítési projektet, és bizony nem egy ugyanazzal az orosz céggel, a Roszatommal szerződött le, mint amelyikkel jelenleg a magyar kormány is megállapodott. Tehát biztos vagyok benne, hogy ez a bővítés ugyanúgy terítéken lenne akkor is, ha Magyarországnak jelen pillanatban valamilyen balsors folytán baloldali kormánya volna. Azonban az egyetlen különbség talán csak az, hogy a beruházásból előkerülő pénzeket nem a hazai, hanem különböző offshore és multinacionális cégek nyúlnák le. A pénzlenyúlás így is és úgy is rendkívül elítélendő, és ez alól a jelek szerint sajnos egyik kormány sem kivétel, csak mondom, maximum az, hogy multinacionális vagy hazainak álcázott, illetve hazai cégek viszik el a beruházásokon elnyerhető pénzeket.

És az a 40 százalék, amit hangoztatnak, hogy a Roszatom által végrehajtott beruházásban majd magyar kis- és középvállalkozásoknál fog elsősorban landolni, arra nagyon-nagyon oda fogunk figyelni, hogy ténylegesen így legyen. Ezért is javasoltuk már az előző ciklusban, és a mostani ciklusban újra beadtuk a javaslatunkat egy bizottság felállítására - ami később másik frakció által is kezdeményezve lett; ettől függetlenül természetesen támogatható -, amely nyomon követné, hogy hogyan történik ezeknek a pénzeknek a felhasználása, és ténylegesen megvalósul-e ez a magyar beszállítói arány, valamint hogy a

fenntarthatósági és egyéb követelmények is teljesülnek-e a beruházás során. Tehát erre mindenképpen szükség van.

Világszerte bővül az atomtechnológia, a nukleáris technológia. Éppen a napokban olvashattuk az egyik gazdasági folyóiratban, hogy közel 9 ezer megawattnyi új nukleáris blokk építésére szerződött le Dél-Afrika, szintén a Roszatommal és Oroszországgal.

(11.00)

Arról, hogy a nukleáris technológia, az atomerőmű milyen hatással van a magyar emberek életére, azért ne felejtsük el megkérdezni az atomerőmű közvetlen közelében élőket, a paksiakat is. Azt gondolom, ha ma valaki Pakson az atomerőmű bezárásáról, megszüntetéséről kezdene beszélni, azt alighanem bottal kergetnék ki a településről. (Dr. Schiffer András és dr. Szél Bernadett tiltakozik.) Hiszen a település lakóinak jelentős része munkahelyként és családjának bevételi forrásaként tekint erre a beruházásra, és a jövőben természetesen azért is várják a bővítést, mert újabb munkahelyek létrejöttét várják ettől a beruházástól. És nem szabad ettől eltekinteni.

Arról is beszélni kell, hogy az újraparosítás helyett, amit itt Aradszki államtitkár úr is képviselői felszólalásában említett, inkább a fenntartható vidék felé kellene Magyarországnak elmozdulnia, és ez bizony az atomerőmű megvalósítása mellett azt jelenti, hogy a megújuló energiák terén elsősorban nem a nap- és a szél-, hanem a biomassza-, a geotermikus energia felé kellene elmozdulnunk, ezeknek a kapacitáskialakítását kellene jogszabályi környezettel elősegíteni. Természetesen ehhez szükséges a magyar mezőgazdaság újbóli felvirágoztatása, talpra állítása, hiszen elsősorban mezőgazdasági eredetű hulladékokkal képzeljük mi el a biomasszára alapozott energiatermelést.

De minden mindennel összevág, tehát a Jobbik Magyarországért Mozgalom által már több alkalommal kiadott programban ez alapvető célként szerepel. Tehát nem ipari ország vagyunk, mezőgazdasági ország vagyunk, a mezőgazdaságra, az agrár-iparra, az élelmiszeriparra és a feldolgozóiparra kell nekünk a jövőben alapoznunk, és ebbe tökéletesen beleillik az a biomassza alapú megújulóenergia-termelés, amely nem az erdők eltüzelését jelenti, hanem az amúgy is keletkező mezőgazdasági hulladékokét.

Összességében tehát elmondhatom, hogy ez a vitanap ismét pró és kontra csak egy politikai célt szolgál mind a két oldalról. Nyilvánvalóan a kormány azt akarja vele bizonyítani, hogy mennyire felelősen gondolkodik akkor, amikor egy ilyen beruházás mellett dönt, és milyen felelőtlen, egyébként tényleg, az ellenzéknek azon része, amelyik csak azért ellenzi ezt a beruházást, mert az politikailag hozadékot jelent neki, hiszen a magyar társadalomban van egy jelentős rész, amelyik fél a nukleáris energiától. És

azért fél a nukleáris energiától, mert nem tájékoztatták megfelelően vagy félretájékoztatták azt illetően.

Majd megint el fog hangzani, hogy milyen nukleáris erőművi balesetek történtek a világban eddig. Ehhez azt szeretném hozzátenni, hogy felesleges Csernobillal és Fukusimával példálózni állandóan. Mindannyian tudjuk, hogy minden erőművi technológiának megvannak a veszélyei, és kijelenthető, hogy ezek közül messze a nukleáris technológia az, amelyik a legkisebb kockázattal üzemeltethető. Sokkal többen haltak meg, és ez statisztikailag bizonyított, más erőművek, például fosszilis erőművek miatt bekövetkező egészségkárosodás miatt, mint mondjuk, nukleáris technológia miatt. Németország kivonja a nukleáris technológiát a piacáról? Igen, kivonja, valóban - és szénerőművekkel, szénenergiával pótolja.

A klímacsúccsal kezdtem. Hogyan jön ez össze a fenntarthatósági célokkal? Hogyan jön ez össze a klímavédelemmel, hogy rendben, akkor mi képmutatók vagyunk, és kivonjuk a nukleáris energiát, de utána kénytelenek vagyunk szénerőműveket üzembe helyezni, üzembe állítani. Mert valahonnan az áramot mégiscsak elő kell teremteni. Nem tartható fenn az a baloldali gondolkodás és tévút, amit itt mindig el szoktam mondani, hogy nem kellene erőművek, mert az áram a konnektorból érkezik. (Derűtség az MSZP soraiban. - Közbeszólások ugyanonnan: De hülye vagy. - Az elnök csenget.)

Végezetül engedjék meg, hogy visszatérjek a köztársasági elnök úr klímacsúccson elmondott beszédére. Ha ezzel kezdtem, akkor egy, ebből a beszédből származó idézettel is zárjam felszólalásomat a konstruktív ellenzékiség jegyében. Igaz, hogy nem a saját gondolatait mondta el, hanem Gábor Dénes Nobel-díjas magyar tudós gondolatait, nagyon helyénvalónak tartom, és kérem baloldali, liberális, balliberális képviselőtársaimat, hogy nagyon fontolják meg ezeket a szavakat. „Eddig az ember a természettel küzdött. Mostantól a saját természetével kell megküzdenie.” Javaslom önöknek is, hogy tartsanak számvetést, és gondolják át, hogy az a csekélyke politikai hozadék megéri-e, hogy Magyarország energia-biztonságát kockára tegyék.

Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Urak! Államtitkár Urak! Tisztelt Vendégeink! Először is hangsúlyoznom kell annak fontosságát, hogy valóban, végre vitanap van a magyar parlamentben a paksi bővítésről. Mondjuk, jó lett volna, ha a 2009-es döntés előtt van egy ilyen vitanap. De mindenesetre annak is örülhetünk, hogy egy olyan országban, amelyet úgy

hajszoltak bele mindenféle nukleáris projektbe, hogy senki nem kérdezte meg az embereket arról, hogy egyáltalán együtt kívánnak-e élni a nukleáris energia jelentette fenyegetéssel vagy nem, létrejöhet egy vitanap.

Mindazonáltal itt kicsit megdöbbenve hallgattam ezeket a beszédeket. És mielőtt itt nagyon megsajnálunk a németeket, akik ugye jelenleg Európa második legnagyobb exportőre áram terén, azért hadd mondjam el önöknek, hogy ők az Energiawendével, tehát az energiafordulattal már most 130 ezer munkahelyet teremtettek, és 2020-ig 207 ezer munkahelyet fognak teremteni. Mindezt úgy, hogy Németország szuverenitását erősítik, az országot zöldítik, és biztonságos energiaforrásokat használnak. Azt gondolom, hogy ezt az országot nem sajnálni kellene, hanem sokkal inkább példaként tekinteni arra a fordulatra, amit ők végrehajtottak.

De nézzük meg például Dániát! Nem is olyan rég egy teljes napon keresztül szélenergiával termelte árammal működött az ország. Nem is olyan rég, tavaly decemberben gyakorlatilag a fél hónapot szélenergiával fedezték. És hozzá kell tennem, hogy Európában az elmúlt tíz évben ötszörösére nőtt a zöldenergia részaránya. Ennek következtében, ugye, a piac túlkínálatos lett, és a szabadpiaci árak 60 százalékkal zuhantak. Mit jelent ez, tisztelt képviselőtársak? Mit jelent ez Magyarország számára? Egy olyan ország számára, amely teljesen más utat választott, önöknek köszönhetően? Mi egy olyan vonatra igyekszünk felkapaszkodni, amely utójára úgy 30-40 évvel ezelőtt robogott, ugye, az atomenergiáról van szó. Az atom-nagykoalíció működött kormányokon keresztül. Soha senki nem vizsgálta meg ebben a parlamentben érdemben, hogy lenne-e egy másik út Magyarország számára vagy sem.

Nézzenek körbe ezen a bolygón! Körülbelül 400 atomerőművünk van, ezek többsége a 70-es években épült, a 80-as évek második fele óta nagyon kevés atomerőmű épül ezen a glóbuszon. Ugye, kiderült, mert voltak balesetek, bármennyire is szeretnék ezt így lesöpörni, volt Csernobil, volt Three Mile Island, itt volt nemrég Fukushima, és bebizonyították azt, hogy ez az energiaforrás korántsem olyan biztonságos, mint amilyennek mondják a mérnökök és a szakemberek. Ráadásul sokkal drágább, hiszen hozzáteszem, az 50-es évek óta nem találunk megoldást arra, hogyan tudjuk véglegesen elhelyezni azt a hulladékot, ami ezekből az atomerőművekből származik. Még az én dédunokáim is látni fogják ezeket a hulladékokat. Még az ő számukra is fejtörést fog okozni, hogy hogyan tudnak tőle megszabadulni. Ezért mondjuk mi, zöldek, hogy ez nem legitim energiaforrás. Mert olyan hulladékot hagyunk hátra magunk után, amellyel még a következő generációk sem biztos, hogy tudnak valamit kezdeni.

Akkor térjünk vissza egy kicsit Európába! Eközben az összes villamosenergia-termelésen belül mindössze 28 százalék az atomenergia aránya, és

folyamatosan csökken. És tudják, miért? Mert az atomenergiából termelt áram ára folyamatosan nő. Ezzel szemben ott vannak a zöldenergia-források, amelyek ára folyamatosan csökken. 2009 óta ez a tendencia, tisztelt képviselőtársaim. Németország, Olaszország, Belgium, Svédország és Svájc már deklarálták saját atommentességüket. És ott van Ausztria, amely mindig is azon az állásponton volt, hogy nem fog atomenergiát használni. És tudják, ezek az államok nem azért mondták azt, hogy ők nem használnak atomenergiát, mert korlátozottabbak, mint mi vagyunk. Nem. Nem erről van szó. Ők nem kívánják a társadalomra rászabadítani azokat a veszélyeket és azokat a költségeket, amelyeket az atomenergia jelent.

Milyen kockázatokról beszélünk? Nézzék, értem, hogy önöknek ez fixa ideájuk, hogy egymás mellett fejlesztik az atomot meg a zöldet, de nincs ezen a Földön, ezen az egész bolygón nincs egy olyan ország, amelyik egyszerre tudta volna fejleszteni az atomkapacitását és a zöldenergiát. Gondolják, hogy Magyarország lesz az első? Sőt! Nincs még egy olyan ország ezen a földgolyón, amely annyira kívánja emelni az atomenergia részarányát, mint amit önök, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim, áteröltettek a magyar parlamenten.

(11.10)

Értsék meg már végre: aki atomerőművet épít, az a gyakorlatban lemond a megújuló energiaforrásokról. És hozzá kell tennem, hogy a Fidesz felelősége ebben hatalmas, de igazából pont nemrég derítettem ki egy írásbeli kérdésre adott válasz kapcsán, hogy már 2006 óta nem épülnek ebben az országban szélenergiatermelők. 2006-ban még egy másik kormányunk volt. (*Moraj a kormánypartii padosorokban.*)

Ezért beszélek én folyamatosan atom-nagykoalícióról, ezért beszélek én folyamatosan arról, hogy itt a politikai elit (*Zaj.*) összezár azzal kapcsolatban, hogy a társadalmat beleerőltesse a nukleáris projektbe. Ráadásul a válaszból sajnos az is kiderült, hogy a közeljövőben nem is számíthatunk arra, hogy jelentős szélenergia-beruházások lennének. És tudják, hogy miért? Mert a kormány szerint drága. Kérdezem: mi köze van ehhez egész pontosan a kormánynak? Magánbefektetők sora áll sorba azért, hogy ebben az országban szélenergiatermelők jöhesse-nek létre. (*Közbeszólások a kormánypartii padosorokban.*)

Nézzük meg az árakat! Jelenleg 17 forint a támogatás kilowattóránként a szélenergiatermelőken. Tudják, hogy Aszódi Attilának, a Paks II.-bővítés (*Közbeszólások a kormánypartii padosorokban.* - *Az elnök csenget.*) kormánybiztosának milyen kalkulációi vannak arra vonatkozóan, hogy milyen lesz a támogatás a paksi áramárhoz, ha majd megépül a Paks II.? 27-31 forintot fizetnének.

Azt gondolom, hogy 17 forint kevesebb, mint 27-31 forint. Ezek után tisztelettel kérdezem: miért so-

kallják önök azt a 17 forintot? Főleg azért mondom ezt, mert a szélerőművek amortizációja sokkal rövidebb, mint az atomerőművéké, és már most 8-9 forintért üzemelnek szélerőművek, ami sokkal olcsóbb, mint a mostani, jelenlegi paksi áramár. Miért hallgatják el ezeket, tisztelt képviselőtársaim?

Munkahelyek létrehozása. Azt gondolom, hogy ebben az országban senki sem az atomerőműhöz ragaszkodik - kivétel néhány politikus, meg aki ebből még jól fog járni. Azt gondolom, hogy az emberek munkahelyeket szeretnének Pakson és minden magyar városban, faluban, tanyán, nagyvárosban, mindenhol. És azt is tudom önöknek mondani - és ebben biztosak lehetnek -, hogy a zöldenergia sokkal több munkahelyet tud adni ennek az országnak, mint egy atombővítés.

Egy kalkulációt hadd mondjak el önöknek: 7500 milliárd forintba fog körülbelül kerülni nekünk ez az egész paksi beruházás. Ha igaz az, amit önök számolnak - bár én magam még peres úton sem tudtam hozzájutni az önök számításaihoz -, akkor ez 10 ezer munkahely lenne. Akkor egy munkahely 750 millió forintba kerülne. Megéri ez? Tudják, hogy mennyit kap egy kis- és középvállalkozó jelenleg Magyarországon támogatásként? 2,5 millió forintot.

Azt gondolom, hogy ideje lenne, hogy önök belássák azt, hogy ez a mellébeszélés és félrevezetés nagyon egyszerű számokkal igazolható, hogy nem működik. Nem működik, és azért sem működik, mert például vannak olyan kutatások, teljesen független kutatások, kutatóintézetek - például a Századvég kutatóintézetnek is volt egy ilyen kutatása, amit egy konferencián ismertettek -, hogy Magyarországon az energiateljesítményt meg lehetne felezni, feleannyi energiát tudnánk akkor felhasználni, ha ezt az országot leszigetelnénk.

Direkt kikerestem: önök a 2010-es kormányprogramban azt ígérték, hogy a lakásállomány 10 százalékának felújításával 80 ezer építőipari munkahelyet fognak teremteni, tíz év alatt megtérül. Ehhez képest néhány ezer lakást vontak be. Ha így csinálják, akkor persze hogy nem fogunk tudni előrehaladni, persze hogy nem lesznek ebből munkahelyek, de az LMP kiszámolta: körülbelül 50-100 ezer munkahelyet lehetne létrehozni ebben az országban, ha leszigetelnénk ezt az országot, és akkor végre nem orosz gázzal fűtenénk a magyar utcákat, ráadásul nem kéne annyi klímát sem használnunk, ami szintén nagyon energiaigényes.

A mai napirend előttihez szeretnék még egy mondatot hozzászólni. Tisztelettel hallgattam, ahogy államtitkár úr arról beszélt, hogy a magyar atomtudósokat mennyire megbecsülik, viszont van még egy oldala ennek az érmének. Nagyon sok olyan fiatal magyar mérnököt ismerek, akik kifejezetten zöldenergiával szeretnének foglalkozni. Azt szeretnék megtanulni, hogy hogyan kell erőműparkokat létrehozni a környezeti fenntarthatóság szellemében. Hol tudnak ezek a fiatal magyar mérnökök ebben az or-

szágban ma tanulni? Mindegyiktől azt hallom, hogy Németországba fog menni, és azt gondolom, hogy ha ezek a fiatal magyar mérnökök elmennek Németországba, hogy ezt megtanulják, ott is fognak maradni, nem fognak tudni hazajönni, mert nem fognak egy atomprojekten dolgozni.

Tisztelettel kérem önöket, hogy legyenek tekintettel a fiatal magyar szakemberekre is, akik szeretnének valamit letenni az asztalra a nemzet érdekében, mindannyiunk érdekében. Hozzáteszem, még mindig nem késő, még mindig visszafordulhatunk a putyini útról. Azt gondolom - és abban nem kell hogy vitatkozzunk egymással -, hogy ez az ország Szent István óta Európához kívánna tartozni.

Azt kérem a Fidesztől, hogy emlékezzen arra, hogy Szent Istvánnak mik voltak az intelmei anno, nem is olyan régen. (*L. Simon László: Ne építs atomerőművet!*) Köszönöm. (*Taps az ellenzéki padsorokban. - Közbeszólások.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fodor Gábor független képviselő úrnak 8 perces időkeretben.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd jelezzem rögtön, a felszólalásom elején, hogy a rendelkezésemre álló időkeret meg fogom osztani Varju László képviselő úrral, aki szintén szeretne felszólalni. Úgyhogy engedjék meg - ezt azért tartottam fontosnak az elején elmondani -, hogy akkor vázlatyszerűen beszéljek; 4 percben elég nehéz ehhez a fontos témához kellő mélységbe leásni. Úgyhogy ha ezt megbocsátják nekem, tényleg csak vázlatpontoszerűen szeretném elmondani azt, hogy mi, liberálisok miért gondoljuk azt, hogy rossz úton jár a kormány. Rossz úton jár, és rossz irányba vezeti az országot a paksi szerződés kapcsán.

Nos, hat pontban szeretném összefoglalni az álláspontunkat. Először is, hibás ez a koncepció, hibás a megállapodás azért, mert egy olyan Oroszországgal kötünk szövetséget, egy olyan országgal szövetkezzünk, amely jelen pillanatban felrúgja a nemzetközi jogot. Önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, azt várják Oroszországtól, hogy tartsa be az önök szerint előnyös szerződést akkor, amikor éppen azt bizonyítja a világnak, hogy nem tart be nemzetközi szerződéseket, és nem tartja be a nemzetközi jogot.

Mi a szövetségeseinkkel szemben, az Európai Unióval és a NATO-val szemben szövetkezzünk azzal, aki fellép azzal a nyugati értékrenddel szemben, amit mi is képviselni akarunk. Ez egy politikai és morális hiba. Tehát az egész szerződést ebben a kontextusban kell értelmeznünk, ezért szerintünk, liberálisok szerint súlyos hiba, amit csinál a kormány.

A második: Szijjártó Péter miniszter úr is elmondta, hogy többek között azért gondolja jónak ezt a szerződést, mert garantálja az ország függetlenségét. Tegyük világossá: nem garantálja. Sajnos, füg-

günk az orosz gáztól, de a szerződés kapcsán függeni fogunk az orosz hiteltől, függeni fogunk az orosz technológiától, és függeni fogunk Oroszországtól azért is, mert a fűtőelemeket Oroszországnak kell majd visszaszállítania. Tehát újabb függésbe taszítja az országot. Ne csapják be magukat: nem a függetlenség útját járjuk, hanem újra Oroszországtól kerülünk még inkább függő viszonyba.

Harmadrészt: nem szabad elmennünk a mellett a kérdéskör mellett, hogy milyen technológiával fognak az oroszok itt építeni. Ismerjük azt, hogy Fukusima után elvárás nemzetközi szinten is az atomerőművek irányába, hogy minimum természeti-katasztrófa-, földrengésbiztosak legyenek. Az oroszok nem tudnak ilyet építeni, ezt is tegyük világossá! Nem tudnak! Nem áll olyan szinten az orosz technológia, hogy megfeleljen a nemzetközi elvárásoknak.

Negyedrész: nem lesz olcsóbb az áram. Önbecsapás azt gondolni, hogy olcsóbb lesz az áram, hiszen ne feledjük el, pontosan az önök által kijelölt kormánybiztos, Aszódi Attila mondta el a napokban egy háttérbeszélgetésben, hogy „ az első években - idézem most őt - a várható világpiaci áramár dupláját kell majd fizetnünk a beruházás fejében, és csak évtizedekkel később hoz viszonylag olcsóbb áramot”. Tehát nem igaz az a feltételezés, hogy olcsóbb lesz az áram.

Ötödrész: atomenergia kell. Én magam nem vagyok helyből atomenergia-ellenes, azt gondolom azonban, hogy az országnak nem abba az irányba kell menni, hogy az atomkapacitását bővítse, hanem abba az irányba, hogy a zöldenergiát, annak az elterjedését segítse elő. A zöldenergia a jövő útja, és mi a függetlenségünket akkor tudjuk megőrizni energiafronton bárkitől, ha erre építünk. Például az ország geotermikus energiája kihasználatlan.

Végül: az atomkapacitás bővítéséről mindenképpen érdemes gondolkodnunk, hiszen amikor önök még ellenzékben voltak, támogattak mindenféle népszavazási elképzeléseket, hiszen emlékszem Illés Zoltánra, az általam becsült Illés Zoltánra, aki például ez ügyben harcosan szólalt fel.

Mint mondtam, én nem vagyok és a liberálisok sem helyből atomenergia-ellenesek, de az atomenergia-kapacitás bővítéséről ez az ország jogosan várja el azt, hogy legyen népszavazás. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tehát 4 perc maradt még a független képviselőknek, és úgy tudom, hogy Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony és Varju László majd ezen a 4 percen megosztózik; a vetésforgó szerint kerülnek majd sorra.

Most pedig megadom a szót az előre bejelentett felszólalók közül elsőként Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz.

(11.20)

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én úgy vélem, hogy a vita eddigi része

egyértelművé tette, hogy az álláspontok között általában véve nem elsősorban technikai, nem elsősorban - azt kell mondanom - műszaki, hanem kifejezetten politikai ellentétek feszülnek.

A mai napon elhangzott ellenzéki felszólalások világossá tették, hogy az atomenergiával szemben felhozott érvek jószerével nem máson alapulnak, mint azon, hogy 2009-et követően megváltozott a magyar belpolitikai viszony. Hiszen ha visszaemlékszünk, 2009-ben Magyarországon széles körű támogatottsága volt mind a politikai világban, mind pedig a társadalomban az atomenergiának. A társadalmon belül ez a támogatottság - ezt állítom - ma is létezik, a többség ma is érti és akarja, hogy Magyarország egy független és az atomenergiára épülő energiapolitikát folytasson.

Az elhangzottak egyetlen mondatban nem cáfolták mindazt, amit itt Bencsik János a vezérszónoklatában teljesen szakszerűen, tárgyyszerűen, világosan, egyértelműen adott elő. Itt politikai lözöngök hangoznak el, de olyan érvek, amelyek képesek lennének azokat az alapos és egyértelmű felvetéseket cáfolni, amelyeket Bencsik János tényszerűen előadott, egyszerűen nem hangoztak el. Ezért a magam részéről csak három dologra szeretnék szorítkozni.

Az első dolog az, ami számomra egyesek részéről egészen egyszerűen érthetetlen. Az a fajta oroszfóbia, amelyet itt ma tapasztalunk, különösen egyesek részéről, akiknél ennek a saját múltjuk is kizárja ennek a realitását és a valóságát, azt kell mondanom, egészen egyszerűen érthetetlen. Az az Oroszország és az az orosz birodalom, amely a napóleoni háborúk óta Európának meghatározó része, egyszerűen nem tekinthető valami olyasfélének, amely ennek a sajnálatos módon kicsivé vált Magyarországnak a központi ellensége lenne. Ilyen nézeteket vallani meggyőződésem szerint politikai öngyilkosság. Egész Európa világosan a realitások talaján mozog, és amikor a magyar kormány a realitások talaján úgy döntött, hogy azt az utat választja, hogy Magyarország számára biztosítja az energiafüggetlenséget az atomenergián keresztül, akkor, úgy vélem, jó utat választott.

Szeretném egyértelművé tenni, hogy amikor itt különböző érvek próbálnak elhangozni, hogy miért is kell teljes egészében lecserélni az atomenergiát és alternatív energiával pótolni, és jönnek a példák: Németország, Dánia, Svédország - tessenek szívesek lenni megnézni földrajzilag, valamennyien tengerparttal rendelkező országok, ahol teljesen más a szélenergia felhasználhatósága, mint például Közép-Európában. Ez az egyik. (Sallai R. Benedek: Svájc is közöttük van!)

Kettő: talán tessenek megvizsgálni azt, hogy hogyan állunk gazdaságilag és erőforrásokat illetően a felsorolt példák tekintetében. Ezek az országok ma megengedhetik maguknak, hogy olyan energiaforrásokat is használjanak, amelyeknél nyilvánvalóan és egyértelműen más célok vezetnek, mintsem az energiaforrásoknak az a fajta átalakítása, amiről itt az

ellenzéki oldalon beszélnek. Arról van szó, igen, hogy lehet így munkahelyeket teremteni, rendkívül drágán. El lehet itt mondani azt, hogy kérem tisztelettel, miért ennyi az egyik energiaár, miért ennyi a másik, csak hogy meg kell fizetnünk éppen az átvételnél azokat a különbözőségeket, amelyek az alternatív energiáknál ma megjelennek. Magyarország ennek ellenére nem azt mondja, hogy ezekre nincs szükség; nagy szükség van rájuk. Csak hosszú távú kifizetésük miatt ennek az országnak a realitások talaján kell megtalálnia azokat az energiaforrásokat, amelyek biztosítják a következőt - és ez a második rész, amiről szólni akarnék.

Én szomorúan hallgatom, hogy itt többen úgy beszélnek a jövőről és a lehetőségekről, mintha nemcsak hogy nem fejlődés előtt állna Magyarország, és a gazdasága a jövőben nemhogy nem fejlődne, hanem visszafejlődne, és kevesebb energiára lenne szüksége, mint jelenleg. Én ezt azért hallom szomorúan, mert világos az én számomra, hogy az energiaforrások szaporítása és erősítése szükségszerű ahhoz, hogy a gazdaság is növekedjék. Ha ezt a tényt szem elől tévesztjük, ebben az esetben persze lehet úgy gondolkodni, hogy befagyasztjuk az energiafogyasztást vagy akár csökkentjük, a gazdaság pedig majd lassan-lassan-lassan visszafejlődik. A mi célunk egyértelmű: a gazdasági fejlesztésnek meg kell teremteni az energiaalapját.

Végül, de nem utolsósorban, és ez talán valamennyiünknek figyelmeztetés: a Paksi Atomerőmű az elmúlt időszakban kifogástalanul, európai elismerések mellett működött. Az egyetlen üzemzavar, amely felmerült, nagy biztonsággal került elhárításra - hadd tegyem hozzá: az ott dolgozó emberek kiváló teljesítménye következtében is. Kifejezetten velük szemben érzem egyfajta olyan indokolatlan és megalapozatlan támadásnak, hogy éppen amikor ez az üzemzavar bekövetkezett, jobbról is, balról is akadtak olyanok, akik zöld mezbe bújva, teljesen irreális módon katasztrófára próbáltak hivatkozni és katasztrófát próbáltak vizionálni. Ezt a fajta politikát és gondolkodást el kell hogy utasítsam, mert a magyaroknak nem azon kell gondolkodniuk, hogy miként következik be egy ilyen katasztrófa - aminek a realitása meggyőződésem szerint egészen csekély -, hanem egyértelműen azon kell gondolkodniuk, hogy miként lehet fenntartani azt a helyzetet, hogy megbecsülést adunk azoknak a szakembereknek, az ott dolgozók valamennyijének, akikre építjük ezt a Paksot és a következőt is. E tekintetben meggyőződésem szerint még van mit tenni, mert valóban az a helyzet, hogy a paksi szakembergárdának a kiválasztása sohasem lehet egyértelműen politikai feladat, az szakmai feladat döntően, az emberi megbízhatóság feladata, mert nézzük csak meg: az itt hivatkozott és a világban bekövetkezett néhány sajnálatos katasztrófa mindegyikére emberi mulasztás következtében került sor. Valamennyi emberi mulasztás miatt következett be. Fukusima is. Tervezési hibák voltak, súlyos

tervezési hibák, és olyan tervezési hibák, amelyek nyilvánvalóan emberi mulasztásokra voltak visszavezethetők - ezt ma már a japánok is elismerik. És ez minden egyes esetben így mutatható ki. A biztonság tehát, én is úgy gondolom, alapvető követelmény, azt garantálni kell, a lehető legmesszebbmenőkig.

De azért egyetlen érvet még hadd mondjak el. Kérdezem én: miért van az, hogy a világ nagy zöldmozgalmi olyan nagy csöndben vannak amiatt, hogy az a fajta olajszállítási mód, amely ma a világban dívik, lassan-lassan tönkreteszi a világ tengereit? Mégis olyan nagy csönd van. És ha egy-egy katasztrófa bekövetkezik valahol, akkor néhány hónapig még zajosak, majd néhány hónap után - Isten tudja, miféle megfontolásból meg miféle háttér miatt - mélységes csönd lesz róla. *(Dr. Szél Bernadett közbeszólása.)* Nézzük csak meg a Shell esetét valahol Mexikó környékén!

Én azt gondolom, hogy ha mindezt mérlegre tesszük, akkor nem mondhatunk mást, mint azt, hogy az ország eminens és elsősorú érdeke az, hogy Paks működjék, hogy Paksnak a működése biztosított legyen, az energiaforrásaink pedig bővüljenek és ne szűküljenek, mert az a bővülő energiaforrás teszi majd lehetővé, hogy Magyarország gazdasága is felemelkedjék. Ez a cél meggyőződésem szerint nem lehet más, mint az energiaforrásoknak a jó és teljes körű kihasználása.

A magam részéről ezért úgy vélem, hogy az ellenzéknek is az álláspontját felül kellene vizsgálnia, és világosan és egyértelműen egy közös nemzeti cél érdekében támogatnia kellene a Paksi Atomerőmű megépítését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Gábor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja részéről.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Nézzük meg, hogy milyen hatásai vannak a paksi szerződésnek a vidék fejlődésére! Egyáltalán belegondolt-e valaki abba, hogy mivel kell versenyeznünk?

Tudják, én dolgoztam egy olyan holland tejelőgazdaságban, ahol azon túl, hogy egy jól szervezett szövetkezetben működött maga ez a tejelőgazdaság, amivel eleve versenyképes volt, jogosítványuk volt arra, hogy szél-erőműveket állítsanak fel, és a szél-erőművekből termelt energiát a hálózatnak eladva jelentős bevételre tettek szert. Ezáltal nemcsak hogy a jól szervezettség okán lényegesen piacképesebbek, versenyképesebbek a tejtermékeikkel, mint a magyar termelők, az így bejött többletbevételekkel, energetikai többletbevételekkel bármikor lemosnak minket a piacról. Vagy nézzünk meg egy német húszüzemet, aminek a tetején napelemek vannak, és a napelemből származó energetikai bevétellel kiegészítik a gazdasági tevékenységüket, alaptevékenységüket, és így akár 40-50 százalékkal is hatékonyabbak tudnak

lenni egy magyar húszüzemmel szemben. Ha nekünk a jövőben ezzel kell versenyeznünk, akkor nem mondhat le ezen technológiák rohamos fejlődéséről, támogatásáról Magyarország. Vajon ez a szerződés, ez a technológia és ez a finanszírozás lehetővé teszi-e ezt?

De szó volt itt arról, a Jobbik vezérszónoklatában elhangzott, hogy gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan.

(11.30)

Nézzük meg, hogy mit is jelent ez! A vidéki háztartások jelentős részében jövedelmüket nem tudják helyi szolgáltatások vagy termékek fogyasztására költeni, mert az azonnal kiáramlik a térségből a sárga csekkeken keresztül. Így a helyi gazdaságfejlesztésnek akadályát képezi, hogy a keletkezett jövedelmek jelentős része nem kerülhet helyi felhasználásra, hanem a térségen kívülről jövő energiaszolgáltatás kiegyenlítésére fordítódik. Az energetikai beruházások számbavételénél ezért a helyi gazdaságfejlesztésre gyakorolt hatásokat is figyelembe kellene vennünk. Egy-egy központi, akár nagy hatékonyságú, de az adott térségen kívüli erőmű bármennyire relatíve olcsón szolgáltat áramot, a szolgáltatás ellenértéke mindenképpen kiáramlik az adott térségből.

Ezért kellene koncentrálnunk a megújuló energia-termelésre, a térségi ellátórendszerek kialakítására, a falusi, kisvárosi intézmények energetikai korszerűsítésére. A megújuló vagy megújítható energiát előállító térségi erőművek nemcsak a jövedelem térségből való kiáramlását tudják megakadályozni, hanem akár többletjövedelemhez is juttathatják az adott közösségeket. Ausztriában például Güssing példája ismeretes, ahol egy hátrányos helyzetű térség energiaüzemére alapozva nemcsak az energia-önellátásukat oldották meg, hanem az energiából származó többletjövedelemből a letelepülő üzemeknek adtak támogatást, és ma már nemhogy munkanélküliség lenne a térségben, hanem Magyarországról járnak át oda dolgozni, hiszen akkora fejlődést tudott indukálni ez az energiaüzem, amellyel elindíthatták a helyi fejlesztést.

Saját választókörzetemben, Tabon például a tervezett szélerőműpark, amit a Fidesz szabályozása meghiúsított, több száz milliós éves bevételt jelentene Tabnak. Tab egy halmozottan hátrányos helyzetű kistérség. Ha ebből a több száz millió forintból évente a helyi vállalkozóknak lehetne támogatást biztosítani, akkor munkahelyek nemcsak megőrzésre kerülnének, hanem piaci munkahelyek jönnének létre. Ezzel szemben az elmúlt években ezerszámra szűntek meg a térségben a piaci munkahelyek.

A megújuló energia termelése, biomassa begyűjtése, erdőtelepítés, erdőfelújítás, a környezet-
ipar, a hulladékgazdálkodás számos vidéken lakó embernek nyújthatna többletfoglalkoztatást. Ha

erről az oldalról közelítem meg a problémát, akkor az látszik, hogy létezik több olyan alternatív energiaforrás, amely kisebb ráfordítással megvalósítható, és legalább háromszor-négyszer annyi embernek ad a termelő szférában munkahelyet, mint mondjuk, egy nagy atomerőmű-beruházás. Olyan új technológiák felé kellene fordulnunk, amelyek módot teremtenének új energiabázis feltárására. A napelemek egyelőre drágák, s az áram tárolása még nem igazán megoldott, viszont vajon így lesz-e ez tíz év múlva is. Felhívnam a figyelmet arra, hogy Olaszországban már ma 8 ezer megawattnyi napelem-energiát állítanak elő ennek ellenére. Magyarország óriási termálenergiabázis felett van. Vajon nem lenne-e ésszerű azzal foglalkozni, hogy ezt a hatalmas potenciált egyre jobban kihasználjuk? Erre fejlesztési pénzeket kellene szánni, egy munkacsoportba vinni a legjobb mérnököket, ahogy ezt a technológiák fejlesztésénél tessik Nyugaton is.

Én ezt az utat tartom a legjárhatóbbnak, főleg azért, mert a vidék gazdaságának beindításához óriási lökést adna a térségi energiatermelésre alapozott helyi gazdaságfejlesztés. Paks II. jelenlegi finanszírozási modellje és technológiája nem teszi ezt lehetővé. De a verseny nélküli beruházás nem csak a vidéket fosztja meg a fejlesztési lehetőségektől. Tavaly részt vettem egy tárgyaláson, amikor a dél-koreai delegáció volt a magyar parlamentben. Ők azt az ajánlatot tették, hogy ha ők építhetnének atomerőművet Magyarországon, ugyanolyan mértékben, amennyibe kerül az atomerőmű-beruházás, hoznának technológiatranszfert az országba, amely minőségi ugrást tudna biztosítani a magyar gazdaságnak, amellyel kitörhetnénk az olcsó bedolgozó-összeszerelő státusból. Ha ez lenne az alternatíva, akkor lenne miről beszélni. Ez az orosz pénzből megvalósított, nem is szabályozható technológia, amit meg akarnak valósítani, nem lehet alternatíva Magyarország számára, ez nem lehet kérdés.

Végezetül engedjék meg, hogy Michael Müller német energiapolitikust idézzem: „Az energiahatékony technológiák és a megújuló energiaforrások alakítják a következő fejlődési hullámot. Nem szabad csak az energiát célba vennünk, hanem az erőforrás és energiafelhasználás minden területét magában kell foglalnia az energiahatékony forradalomnak. Ebből létrejön egy új dinamika, ami nemcsak a környezetszennyezést redukálja, hanem még több piacot és foglalkoztatást eredményez. A lehetőség óriási. A feldolgozóiparban a munkatényező költségei 22 százalékkal csökkenhetnek, az anyagi oldalon ez több mint 40 százalékos megtakarítás lehet. Ez ad most hazánkunk egy új, pozitív perspektívát, ami bátorítja az embereket. Használjuk ki a lehetőséget!”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha az a kérdés, hogy mitől fosztja meg Magyarországot a paksi megállapodás, hát ettől. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Aradszki András képviselő úr, államtitkár úr a KDNP részéről.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Megpróbálom folytatni ott, ahol a vezérszónoki kört abbahagytam. Kimaradt abból a felszólalásból az, hogy amikor az energiastratégiánkat létrehoztuk, és elfogadtuk azt a sajátos energiamixet, hogy fosszilis, atomerőművi és megújuló energiaforrásokra kívánjuk alapozni hosszú távon Magyarország energiaellátását, biztos voltam benne, hogy a mai vitanapon a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésének létjogosultsága mellett előkerül az a kérdés, hogy mi lesz a másik kettővel, melyikre tegyünk több hangsúlyt, melyik az igazi gazdaságpolitikai, energiapolitikai kitérésre reményt adó eleme ennek az energiamixnek.

Persze, itt politikai és gazdasági álláspontok is ütköznek. Most a parlamentben alapvetően politikai álláspontokról beszélünk, szemben az energiastratégiával, amely gondos szakmai előkészítés után - köszönhetően Bencsik János akkori államtitkár úrnak - egy átfogó, 2030-ig tartó, de 2050-ig kitérő energiastratégiát fogalmazott meg, amelyben megkerülhetetlen - hangsúlyozom, megkerülhetetlen - szerepet szán a megújuló energiaforrások hasznosításának és a megújuló energia alkalmazásának a magyar társadalom és a magyar gazdaság javára. De ennek egy másik, szintén megkerülhetetlen eleme az atomenergia-kapacitás fenntartása is. A kettő nem zárja ki egymást, sőt azt kell mondanom, hogy erősítik egymást.

Ugyanis mindkettőnek van egyfajta gyengesége. Az atomenergiának az, hogy a szabályozhatósága és a flexibilitása nem olyan erős, mint mondjuk, a fosszilis energiahordozókból származó energiának, másrészt a megújulóknál a szolgáltatás stabilitása, tehát az, hogy hosszú távon számíthatunk-e arra az energiamennyiségre, amit éppen megtermel, vagy nem, ez egy nagyon nagy kérdés, és ehhez kapcsolódóan az energiatárolás kérdése nem megoldott egyik esetben sem. Hozzá kell tennem, hogy a paksi kapacitásbővítéshez felhasznált, illetve tervbe vett reaktorok sokkal erőteljesebben szabályozhatók, mint a most működő atomreaktorok. Tehát ebből a szempontból sokkal jobb helyzetben vagyunk, mint amilyenben voltunk. (*Harangozó Gábor István: Nem, nem, nem!*) Tehát sokkal jobban szabályozható, sokkal jobban igazítható a tényleges fogyasztási igényekhez az áramtermelés mértéke és spektruma.

A másik fontos dolog, hogy már a hírre, hogy itt épül két új reaktor és a kapacitást bővítjük, megmozdult a hagyományos energiatermelő piac érdeklődése. Még konkrét ajánlatok ugyan nem jelentek meg, de megmozdult arra, hogy a kiegyenlítő kapacitás lekötésére és alkalmazására már hagyományos szén és más fosszilis erőműveket vagy felújítanak, meglévőket korszerűsítene, vagy újakat fognak

telepíteni, mert enélkül biztonságos energiaellátás nem elképzelhető.

(11.40)

Említettem ezt a 4000 megawattot. Ennek a 4000 megawattnak a jó része azért előállítható megújuló energiából is, és erre fokozatosan rá kell fordulnia a magyar energiatermelésnek, és a magyar energiastratégia ezt tartalmazza is, azokkal a feltételekkel, hogy függ ennek az alkalmazhatósága a gazdaság teherbíró képességétől, valamint a rendszer szabályozhatóságától és a technológiai fejlesztésektől.

Lefordítva magyarul ez azt jelenti, hogy számítunk a megújuló energiára, de nem hűbelebalázs módjára, nem kapkodva, mert nem vagyunk olyan gazdagok (*Közbeszólás az LMP soraiból.*) és nem vagyunk olyan erősek, mint mondjuk, Németország (*Dr. Schiffer András: Magyarország jobban teljesít!*), amely jelentős állami támogatással és a lakosságra áterhelt (*Zaj. - Az elnök cseppet.*) állami támogatással biztosítja a megújuló energiák térnyerését, és amely a többlettermelését más, szomszédos országok hálózatának a felhasználásával, annak váratlan, indokolatlan megterhelésével oldja meg az energiatárolás gondjait. Nem vagyunk ilyen gazdagok.

Hozzá kell tennem azt is, hogy teljesen egyetértetek az előttem szólókkal, hogy valóban, ez a szektor, ennek a műszaki megoldásai rohamosan fejlődnek, rohamosan jobbá válnak, és remélhető az a helyzet, hogy megoldódik az energiatárolás problémája is. De kérem, ebben a helyzetben nekünk egy dolgunk van, ha van ilyen innovatív elképzelés a magyar fejekben, és vannak megfelelő, igazolható eredmények a megújuló energiák hasznosabb és jobb, a nemzetközi átlagnál hatékonyabb felhasználását biztosító találmányokban, akkor azt nekünk kézen kell fogni és támogatni kell. Ezeket vizsgálunk is kell, és ennek a felújítását, ennek a rendszerbe engedését a rendszerirányítási, -szabályozhatósági kérdésekkel együtt kell biztosítanunk, szépen, kiegyensúlyozottan, előre megtervezetten, úgy, hogy minél kevesebb megrázkódtatást okozzon a rendszernek, és minél kisebb mértékben kockáztassa a stabil ellátásbiztonságot.

Erre egyébként a magyar energiastratégia alapján mindenféleképpen késznek kell legyünk, és e tekintetben azt kell mondanom, hogy minden, a megújuló energiaforrások elterjesztését rajtunk számon kérő politikusnak azt tudom mondani, hogy nem tekintünk el ettől, ez a jövőben is benne lesz a célkeresztben, tehát ezzel foglalkozni fogunk. (*Dr. Schiffer András odalép L. Simon Lászlóhoz, és átad neki egy pólót.*)

El kell érniünk azt, hogy amikor ez bevezetésre kerül és minél szélesebb elterjedtsége lesz, akkor az a fajta árhátrány, amivel jelenleg a megújulók jelentkeznek, minél kisebb és majdhogynem elenyésző legyen a hagyományos, köztük az atomenergiából származó elektromos áram díjához képest.

Említettem az előző felszólalásomban, hogy a biztonság milyen fontos az atomerőmű működésénél. Azt kell mondanom, és ez nemzetközileg is elismert tény, hogy a Paksi Atomerőmű biztonsági rendszere kiállja az idők próbáját. A közelmúlt vagy távoli múlt hibáiból is folyamatosan tanulva, előremutatóan, proaktívan keresik a kockázatokat, és ezeket a kockázatokat a megfelelő szabályozással, munkafegyelemmel minimalizálják vagy talán meg is szüntetik.

Úgy gondolom, a Paksi Atomerőmű biztonsági és védettségi rendszere példaértékű nemzetközi szinten is. Még az igen erős atomiparral és atomenergia-kapacitással rendelkező Franciaország szakemberei is elismerően nyilatkoznak erről, és ahogy említettem korábban, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség kifejezetten számít a paksiak szakértelmére. Ennek keretei között a biztonsági kérdések továbbadása, a módszertan megismertetése más, harmadik országbeli atomenergetikai szakemberekkel komoly piaci lehetőség, és ebből a szempontból az is előnyös, hogy elkezdődik a kapacitásfenntartással kapcsolatos beruházás, mert az új regulátori megoldások megta-
 ztalanítását és a jövőbeni alkalmazhatóságát szinte menet közben tudjuk továbbadni az erre szándékot nyilvánító harmadik országbeli szakembereknek. Azt is hozzá kell tennem, hogy igen jelentős gazdasági potenciál van ebben a biztonsági és szabályozási kérdésben, amit, mint említettem volt, a paksiak kiválóan teljesítenek.

Felvetődött, főleg szocialista oldalról a finanszírozás kérdése. 10 milliárd eurós hitelről van szó. Ennek a 10 milliárd eurónak van egy nagy eredménye: egy termelő beruházás jön létre. Áramot olcsón, hatékonyan, környezetbarát módon termelő beruházás jön létre a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésének formájában. És elég hosszú idő alatt kell visszafizetni.

Emlékeztetni szeretnék, hogy 2008 októberében a szocialista kormány azért, hogy a tanárok bérét, a bírák bérét, a nyugdíjakat ki tudja fizetni a következő hónapban, 14,8 milliárd eurós kölcsönt vett fel az Európai Uniótól és az Európai Központi Banktól. *(Dr. Schiffer András: Ezért ti most 3000 milliárdos kölcsönbe veritek az országot!)* Tehát 14,8 milliárdot tulajdonképpen nem értékteremtésre vettek föl, és azt négy év alatt kellett visszafizetnünk, és ezt vissza is fizettük; a magyar gazdaság, a magyar nép, emberek szorgalma és odaadása segítségével négy év alatt vissza lehetett fizetni, úgy, hogy közben a gazdasági fejlődés itt Magyarországon megindult, az idén 3,9 százalékos növekedés van. *(Dr. Schiffer András: És ezt hogyan fizetjük vissza?)*

Ehhez képest, ha csak a számokat nézzük, hogy a 10 milliárdot, amely mögött termelőkapacitás van, hosszabb idő alatt ki tudjuk-e fizetni úgy, hogy az ne érintse a magyar gazdaság fejlődését hátrányosan, ezt szerintem még az egyszerű matematikai képességekkel rendelkező állampolgárok is nyilvánvalóan látják, hogy ha a 14,8 milliárdot vissza tudtuk fizetni

négy év alatt, gondolom, hogy a 10 milliárdot, amit az első megawatt termelése után kell csak egyébként törleszteni a tőke vonatkozásában, azt bőven vissza tudjuk fizetni, még a megtermelt energia árának a rovására is, illetve az fog fedezetet nyújtani erre is.

Tehát úgy gondolom, hogy azok a hangok, amelyek gazdasági válságot, költségvetési összeomlást és az ország eladósodottságát vetítik elő, nem igazak, riogatások. A példa előttünk van: 14,8 milliárdot vissza tudott fizetni az előző Fidesz-KDNP-kormány vezetésével az ország négy év alatt. Tehát ebből a szempontból és akármerről vizsgáljuk a dolgot, ez a fajta eladósodottság - és ha összevetjük azt, hogy milyen kamatszinten megy, mondjuk, az Európai Befektetési Banknak a kamatszintjénél jóval alacsonyabb az oroszok által nyújtott hitellehetőség -, azt kell mondanom, hogy teljes mértékben megalapozott, és ahogy az előző felszólalásomban is említettem, a gazdaság fejlődését, stabilitását, energiaellátásunk biztonságát és a függetlenségünk megerősítését tudja szolgálni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, államtitkár úr. Két percre szót kér Orbán Gábor államtitkár úr. Államtitkár úr!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Két percben azért kértem szót, mert szeretnék tisztázni egy fontos dolgot, ami elhangzott a képviselői felszólalásokban. Azt gondolom, hogy a további vita szempontjából sem lenne szerencsés, ha a kormánybiztos úrnak az áram leendő, várt árával kapcsolatos megjegyzéseit úgy kiforgatnák, mint ahogy az az előbb történt.

Először is azt szeretném leszögezni, hogy az áram ára a világpiacon határozódik meg, tehát Magyarországon kétszáz reaktort kellene ahhoz építeni, hogy a világpiaci árat befolyásolni tudjuk. Itt arról van szó, hogy milyen önköltségen fogunk tudni áramot előállítani azzal a technológiával, amiről itt beszélünk.

A kérdés az, hogy tudunk-e versenyképes áramot előállítani ahelyett, hogy importálnánk, ez helyes lenne, hiszen, ha uránt importálunk, az lényegesen jobb feltételekkel, rugalmasabban, kisebb függőséggel tehető meg, mintha akár villamos áramot, akár földgázt.

(11.50)

Itt a helyes összehasonlítás szempontjából vetném fel, főleg hogy a nyilvánosságot és minden egyebet, információt hiányolnak a tisztelt képviselők, hogy figyeljenek oda jobban arra, amit a kormánybiztos úr mond és leír, hiszen arról van szó, hogy az élettartama alatt ennek a reaktornak, ami 60 év, az

előállítás önköltsége egyenértékesítve, a teljes élet-tartamra vetítve valahol 15 és 17 forint közé várható kilowattónként. (Dr. Schiffer András: *Hol a számítás?*) Ezt március óta én is megtaláltam egyedül, segítség nélkül (Taps az LMP és az MSZP soraiból. - Dr. Szél Bernadett: *Gratulálok! Mi is megkaphatjuk?*) a honlapon. Nagyon-nagyon ajánlom figyelmükbe Aszódi professzornak ezeket a számításait. (Dr. Józsa István: *Ez nem igaz!*) Itt a kérdés az, hogy a világgpiaci árat hova várjuk ehhez képest, és ilyen szempontból megtérül-e a beruházás. Azt mondhatom mindkét kérdésre, hogy igen, megtérül, és a piaci árat e fölé várja mindenki.

Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kettő percre megadom a szót Gyopáros Alpár képviselő úrnak, Fidesz.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Érdeklődéssel, és bevallom őszintén, egészen a végkövetkeztetésig szimpátiával hallgattam Harangozó Gábor képviselő úr hozzászólását, mert-hogy képviselő úr azt az igényét vagy álmait fejtette ki, hogy a zöldenergia kapacitásnövelése mellett az energiahatékonyságra figyeljen jobban oda a kormány a vidék, a falvak tekintetében. Az a helyzet, képviselő úr, hogy ezek nem álmok, vágyak vagy igények, hanem ezek tények, ez valóság.

Az én választóközteremben az elmúlt években hétről hétre adtunk át egy-egy olyan fejlesztést, amely akár a zöldenergiához kapcsolódik, például legutoljára Répceszemerén egy napenergiával működő aszalóberendezést, vagy éppenséggel legutoljára Farádon egy óvodát, amit teljes mértékben korszerűsítettek, energiahatékonyság szempontjából korszerűsítettek, illetve ennek a Háznak a falai között hangzott el éppen most szerdán, az is egy tény, hogy a magyar kormány egymilliárd forinttal támogatja a csornai napelemgyár megépítését. Én azt szeretném jelezni a képviselő úrnak, hogy az elmúlt években a magyar kormány hazai és európai uniós forrásokat költött ezeknek a beruházásoknak a megvalósítására, nemcsak az elmúlt hónapokban, kedves Sallai képviselő úr, hanem az elmúlt évekről beszélnek.

Ha van olyan választóközter, az ön választóközterezete, ahol ezt nem látja vagy ez nem teljesül, akkor azt kell mondanom, hogy ön nem képviseli jól a választóközterének az érdekeit, de nagy szeretettel látom egyébként az én választóközteremben, szeretettel meghívom önt Csornára és a Rábaközbe is, megmutatom önnek ezeket a beruházásokat. Kérem, ne vitassa el a magyar kormánynak azokat az erőfeszítéseit, amelyek párhuzamosan a nukleáris kapacitásbővítés mellett a zöldenergia kapacitásnövelése és az energiahatékonyság tekintetében igenis valóságosak!

Szeretettel várom önt a Rábaközbe. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Most az a helyzet, hogy februárban az Akadémián volt egy konferencia, ahol az ön által hivatkozott Aszódi Attila 27-31 forintos áramárról beszélt, a konferencián 36 forintos áramár is elhangzott, illetve azt tudjuk, hogy Nagy-Britanniában és Törökországban, ahol hasonló típusú bővítések voltak, bőven 30 forint felett volt az ár. De én készséggel hiszek önnek - végre hónapok után tegyék le az asztalra a kalkulációikat, tegyék le az asztalra végre a hatástanulmányokat, amiket titkolnak akkor, amikor ezt a szégyenletes paktumot áttolták a Házon! Jöjjenek elő a farbával, mutassák be a számításokat, ne titkolózzanak, ne bujkáljanak, ne kelljen bíróság elé menni - tegyék ki az asztalra a számításait és a hatástanulmányokat!

Köszönöm szépen. (Taps az LMP és az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Volner János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor egy rövid áttekintést nyújtanék a legelején arról, hogy hogyan is jutottunk el a mai vitanapig, illetve odáig, hogy Magyarország atomerőművet épít, illetve hogy milyen politikai véleményváltozások történtek az energetika terén az elmúlt időszakban.

A mai napon nagyon sok, politikát jellemző show-eseményre került itt sor az Országgyűlésben. Schiffer Andrásék pólókat osztogattak az LMP képviselőiként a fideszes képviselők részére. Éppen L. Simon László államtitkár úr is kapott egy pólót, alapos ember lévén meg is szagolta, hogy esetleg beleizadt-e előtte valaki (Derültség.), de aztán nemleges volt a válasz, tehát lehet, hogy még hordani is fogja. (Derültség.) Tele volt ehhez hasonló eseményekkel a mai nap. Én azt gondolom, még lesz itt valami meglepetésben részünk.

Mindenesetre érdemes megnézni azt, hogy a megbízhatóságot, az állandóságot vajon magáénak mondhatja-e akár a baloldal, akár a Fidesz a nagyon fontos energetikai kérdésekben, ugyanis az energetika egy kifejezetten hosszú távra szóló befektetést jelent, nemzetstratégiai érdek. Érdemes megnézni egy-két kiemelt projektben a magatartások változását, mit mondott saját kormányzati nyolc éve alatt a balliberális koalíció. Azt mondta, hogy atomerőmű építésére szükség van. Erről egyébként kormányhatározatot is hoztak a saját kormányzásuk alatt. Most

ellenzéki pozícióba került az MSZP, most pont az ellenkezőjét mondja: semmi szükség atomerőműre, ők már nem is értik, hogy önök mit akarnak. Hát ez az érdekes! 180 fokkal változott a baloldal véleménye az atomerőmű megépítésében (*Dr. Schiffer András: Nem csak az övék!*), teljes fordulat következett be ezen a területen.

Érdeemes megnézni azt is, hogy a Fidesz mit mondott, mondjuk, az óriási jelentőségű Déli Áramlat-gázvezeték megépítéséről még 2009 nyarán. Vezető fideszes politikusok azt mondták, hogy a Déli Áramlat-gázvezeték egy Európa-ellenes elképzelést tartalmaz, Európa-ellenes elképzelést jelent, a Fidesz nem támogatja. És ehhez képest mit látunk most? Magyarországon a leglelkesebb támogatója a Déli Áramlat megépítésének maga a Fidesz. Ugyanez történt.

Mit lát az orosz fél? Mit lát a nemzetközi közvélemény? Mit látnak a befektetők? Azt látják, hogy Magyarországon akár a Fidesz, akár a baloldal volt kormányon, egyaránt megbízhatatlanok a politikusok, mert a pártállásuk (*Sic!*) attól függően változik, hogy éppen kormányon vannak vagy ellenzékben. (*Dr. Schiffer András: Így van!*) A Jobbik volt az egyetlen, amely mind az atomenergiát, mind ezeket a hosszú távú szerződéseket (*Dr. Schiffer András: Meg mi!*), például a Déli Áramlat-gázvezeték megépítését illetően is konzekvensen kitartott a szakpolitikailag megalapozott véleménye mellett.

Az áram ára rendszeresen felmerülő téma volt ebben a vitában. Mitől is drága Magyarországon az áram, és miért várható az, hogy tovább drágul? Látni kell azt, hogy a kormány bevezette az ágazati különadók rendszerét, 2010-től ezt a politikát meghirdették, ami egyébként egy támogatható dolog, megadóztatták az energiaszektor. Az energiaszektor olyan adóterheket nyög, hogy egész egyszerűen nem lehet Magyarországon versenyképes. Egyre inkább nő az importáram részaránya Magyarországon, a nyári csúcsterheléses időszakokban az ország az energiaszükségletének, az áramszükségletének a 80 százalékát is külföldi áramforrásokból szerezte be egyes időszakokban. Egész egyszerűen ki vagyunk szolgáltatva jelenleg. Új kapacitások azért nem jönnek létre, mert az állam behatol az energetikai szektorba, hatósági árszabályozást, rezsicsökkentést, nagyon sok mindent vezet be, de ő maga pénzt egy dekát nem tesz abba, hogy létrejöjjenek, hozzáteszem, az atomerőművön kívül más energetikai beruházások, erőműépítések. Van egy leromlott magyar erőműpark, ami nemzetközi szinten egyre inkább versenyképtelen, a külföldi versenytársak lenyomják gyakorlatilag a magyar energiacegeket a víz alá, nem tudnak velük ilyen körülmények között versenyt futni, az állam pedig nem definiálja azt, hogy milyen ágazatokba és pontosan milyen eszközökkel szeretne behatolni.

Most azt látjuk, hogy megépül a Paksi Atomerőmű, ez egyébként a Jobbik által üdvözölt dolog. Na de hogy is került sor a szerződéskötésre? Nem

úgy, ahogy egyébként egy demokratikus elkötelezettségű ember várná, hogy van előtte egy társadalmi egyeztetés, van előtte szakmai párbeszéd, átlátható, transzparens, a szerződéskötésig vezető folyamat, hanem Orbán Viktor az egyik reggel eltűnik, még a fideszes képviselők sem értesültek arról, hogy a vezér Moszkvába fog menni, és ott megállapodást fog kötni az oroszokkal, titokban köt egy megállapodást arról, hogy atomerőművet fog Magyarország építeni. Kérdés az, hogy miért nem lehetett ezt átlátható módon, szakmailag alátámasztva, a közvéleményt kellően tájékoztatva megtenni. Erre mindmáig sajnos nem kaptunk választ.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt is érdemes megnézni, hogy ki volt, melyik párt volt az, amelynek szakmai javaslata volt, építő szakmai javaslata az atomerőmű megépítésével kapcsolatban. Kérem, a Jobbik! A Jobbik. Az egyetlen olyan párt voltunk, amelynek volt arra vonatkozó javaslata, hogyan kellene az atomerőmű finanszírozását megoldani.

(12.00)

Milyen javaslatot választott a sajátjai közül a kormány? A kormány amellet kötelezte el magát, hogy Magyarország eladósodik Oroszország felé, hitelt veszünk fel az orosz féltől, és teljes egészében ezt a hányadot külföldi forrásból finanszírozzuk. Ezzel szemben a Jobbik azt mondta, hogy a nyugati országok mintájára létre kell hozni egy olyan állami kezelt tőkealapot, amely alkalmas arra, hogy hozamszinten a bankbetétek nulla közeli reálhozamával versenyezve versenybe szálljon, és a lakosság jelenleg 6000-7000 milliárd forintnyi bankbetétekben fekvő megtakarításait magasabb hozamokkal átcsábítsa kiemelt jelentőségű nemzetgazdasági beruházások megépítésére, például az atomerőmű megépítésére is.

Én magam meglehetősen sokat foglalkoztam még vállalkozó koromban nemzetközi értékpapírpiazi ügyletekkel, láthatóan hasonló megoldások tömkelege működik a világon. A kormány mégsem ezt az utat járja, nem kell nekünk bevonni a hazai forrásokat, nem a saját erőforrásainkra támaszkodunk egy ilyen nagy jelentőségű beruházásnál, hanem megkérjük a külföldieket, hogy adjanak nekünk jó sok pénzt hitelre. Tessék szétnézni az országban, hogy hova vezetett az államadósság, ami ebben a ciklusban tovább nőtt! Hová vezetett ez? Megszorításokhoz, a lakosság elszegényedéséhez, az ipar tönkremeneteléhez, a mezőgazdaság leépüléséhez. Ezt az utat folytatja most tovább a kormány.

Érdeemes azt is megnézni, hogy mitől lesz a 40 százalékos magyar beszállítói hányad az erőmű építésénél elérhető. Az elején még ott tartott a kor-

mány, hogy 30 százalékos magyar beszállítói hányadról beszélt, most már 40 százalék lett. Kérdezem én, hölgyeim és uraim, milyen komoly, nemzetközileg versenyképes magyar ipari cégeket ismernek, akik képesek az atomerómű-építésben ezt a 30-40 százaléknyi magyar beszállítói hányadot produkálni. Hol van az a magyar ipar, ami erre képes? Romokban, eltűnt. A magyar ipar, mint olyan, gyakorlatilag megsemmisült a rendszerváltás óta eltelt negyed évszázadban, a szocialista kormányzás és a Fidesz kormányzása is nagyon komolyan hozzá tett ehhez a folyamathoz.

A kérdés az, hogy hogyan jön akkor mégis össze ez a 40 százalékos beszállítói hányad. Ezt nem csak mi nem tudjuk; a kormány sem tudja. Én magam a Vállalkozásfejlesztési bizottság jobbikos elnökéként kezdeményezni fogom azt, hogy parlamenti szintre emeljük ezt a kérdést, vizsgáljuk meg időben azt, hogy mitől lesz a 40 százalékos magyar beszállítói hányad elérhető. Meg fogom hívni a Vállalkozásfejlesztési bizottság ülésére mind a kormány képviselőit, mind pedig a Paksi Atomerómű vezetőit, és ha lehet, akkor a Roszatom képviselőit is, hogy tájékoztassák a magyar közvéleményt arról, hogy a Roszatom magyar beszállítói programja magyar adaptációjának előkészületei hol tartanak, jelenleg ugyanis a kormányzat részéről erre irányuló előkészületekről még csak hallani sem lehet. Megnéztem az összes kormányzati hírportált, egyet lehetett látni: kerestek magyar beszállítókat - gyászos eredménnyel, hozzáteszem -, nagyon kevés volt az a magyar cég, aki egyáltalán felmerülhet, hogy képes beszállítani az eróműhöz.

Én magam egyébként Paksra is elmentem, a bővítésért felelős műszaki vezetőmvel tárgyaltam, egy jól képzett, nemzetközi tapasztalatokkal rendelkező mérnöknővel. Elmondta ő is sajnós, hogy a magyar ipari kapacitások gyakorlatilag a nullával egyenlők, jelenleg ezeket szinte a nulláról kellene fejleszteni. Mi lehet a megoldás? Technológiatranszfer orosz-magyar vegyes vállalatok alapításával, amelyek képesek arra, hogy az atomerómű építéséhez szükséges technológiát, a megfelelő minősítéseket Magyarországra hozzák, és ilyen módon lehet kivenni a részüket az erómű építéséből.

Erre vonatkozóan a kormány gyakorlatilag semmilyen lépést eddig nem tett, holott - és ezt ajánlom mindenkinek a figyelmébe - az atomerómű építése egyben a magyar gazdaság legnagyobb megrendelését jelenti nagyon-nagyon hosszú ideje. És kérdés az, ha a legnagyobb megrendelésről van szó, a magyar gazdaság legnagyobb megrendeléséről, akkor miért nem tesz a magát nemzetinek mondó kormány érdemi lépéseket annak érdekében, hogy a magyar ipari kapacitások fejlődhessenek ezen a területen. Gyakorlatilag semmi nem történt.

Miért nem jön létre a Magyar Nemzeti Bank forrásaiból olyan növekedési hitelprogram, amely ezeknek a cégeknek kedvező hitellehetőséget jelentene, és

segítene tőkéhez juttatni őket, felzárkóztatni őket ezen a területen? Hiszen Matolcsy György, Orbán Viktor jobbkeze ül jelenleg a Magyar Nemzeti Bank székében. Meghirdetik az első növekedési hitelprogramot, aztán röviddel később jön a második pillér is: 701 milliárd forintot osztanak ki, 701 milliárd forintot államilag támogatott hitelként különböző vállalkozások részére. Érdeemes megnézni, hogy a magyar kisvállalkozásokhoz mennyi jutott: a tíz főnél kisebb létszámot foglalkoztató vállalkozások ebből a 701 milliárd forintból összesen 18 milliárd forintot kaptak meg új hitelként, a többi pénz alapvetően a kormány közeli cégeknek jutott, illetve azoknak a külföldi tulajdonú közép vállalatoknak, akik itt az országban megtelepedtek.

Hölgyeim és Uraim! Egy atomerómű építésének küszöbén álló országban nem lehetséges az, hogy a vállalkozások, amelyek ezen a területen működnek, nem jutnak hozzá kellő forrásokhoz. Ezt a világon mindenhol meg tudják oldani, de önöknek még annak ellenére sem sikerül, hogy Orbán Viktor jobbkeze lett a Magyar Nemzeti Bank elnöke, még erre vonatkozóan sem jutottunk semmire. Azt szeretném kérni, hogy fontolják meg ezeket a hiánypótló javaslatokat, induljanak be a szükséges programok; azért, mert ezt kívánja a nemzeti érdek, ezt kívánja a józan ész.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket és mindenkít, aki munkánkat figyelemmel kíséri. Soron következik Schiffer András képviselő úr, LMP. Frakcióvezető úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kénytelen vagyok én is egy kis memóriafrissítéssel kezdeni, tudniillik 2009-ben valóban az akkor éppen leköszönőfélben lévő Gyurcsány-kormány a Ház elé hozott egy határozati javaslatot, ami semmi más nem tartalmazott, mint hogy az Országgyűlés az akkori kormánynak ad egy biankó csekket a paksi bővítéssel kapcsolatban. Természetesen a szocialisták mint kormánypárt megszavazták, megszavazta Fodor Gábor is, de lássunk csodát, kik nem szavazták meg ezt a paksi bővítésre felhatalmazást adó határozati javaslatot: például Bencsik János kollégánk, aki most a Fidesz vezérszónoka volt. Tehát én azért azt gondolom, hogy egy értelmes vitának az lenne a minimuma, hogy akik olyan könnyedén változtatják az álláspontjukat, hogy éppen hol van az üléspontjuk, talán ezzel is elszámolnak a választópolgárok előtt.

És ha időben továbbmegyünk, azt látjuk, hogy miután a parlament 2009. március 30-án ráütötte a pecsétet erre a határozati javaslatra, és Orbán Viktor erre a határozati javaslatra hivatkozva ment el országot árulni Moszkvába - ezek után mit látunk a hírekben? 2010. február 26-án, lássunk csodát, Bajnai

Gordon miniszterelnök azt mondja, hogy nemzeti stratégiai ügy a paksi bővítés. És mit olvastunk 2008-ban, amikor éppen Vlagyimir Putyin kutyája az akkori miniszterelnököt nyaldosta? Orbán Viktor - mint ahogy itt elhangzott - hazaárujáról beszélt, keleti veszedelemről beszélt, arról beszélt, hogy Gyurcsány Ferenc eladja az országot az oroszoknak.

Tessék már kiállni az emberek színe elé, és ne tessék hülyének nézni az embereket, hogy a memóriafelezés ideje bőven alatta van azon hulladékok felezési idejének, amiket Paks termel. *(Dr. Józsa István: 40 ezer év!)*

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon könnyű kijelenteni azt, hogy Paksnak nincsen alternatívája. Van alternatívája, Magyarországon is készültek koncepciók: az ELTE-n az „Erre van előre!” kutatócsoport, a Greenpeace Energia[forradalom] című anyaga, és Németországban - Németországban a német kormány, lehet, hogy L. Simon képviselő úr számára ez rettenetesen vicces, szerintem tragikus -, miközben Németország energiaigénye sokkal nagyobb, mint Magyarorszáé, elkészített egy programot az atomenergia kivezetésére. Jelenleg viszont a helyzet az, hogy Németországnak egy egységnyi GDP-növekedéshez 40 százalékkal kevesebb energiát kell felhasználni, mint Magyarországnak. Magyarország miért marad el folyamatosan az uniós fejlődéstől? Talán itt kéne az okokat keresni. Addig, amíg az energiahatékonyság ilyen állapotban van Magyarországon, aligha lesz érdemi gazdasági fejlődés.

És még valamit nem érdemes elhallgatni: működik a nukleáris nagykoalíció, működik a nukleáris nagykoalíció 1990 óta. Ha megnézzük azt, hogy azokat a pénzeket, amelyeket akár Aszódi Attila kutatóintézetének fizettek ki, akár Szigetvári Viktornak vagy Gyurcsány Ferencnek korábban különböző kommunikációs és marketingtanácsokért, mondjuk, a különböző kormányok a megújuló energiaforrások kutatására fordítottak volna, talán ma sokkal hatékonyabban lehetne például megújuló energiaforrásokkal részben legalább pótolni a nukleáris energiát.

(12.10)

Tisztelt Országgyűlés! Arról nem esett szó, illetve Aradszki képviselőtársunk, aki most valami fontos telefonbeszélgetést folytat *(L. Simon László: Sportszerűtlen!)*, ennek csak a felét mondta el, hogy van egy 3000 milliárd forintos tétel - L. Simon képviselő úr, az a helyzet, hogy én itt az ülésteremben nem szoktam telefonálni, tudja! *(Dr. Fónagy János: Nem, te folyton kímész.)* -, amivel önök az államadósságot növelik. Ennek az államadósságnak nincs meg a fedezete, éppúgy nincs meg, mint annak a 3000 milliárdnak, amit a magán-nyugdíjpénztári megtakarításokból bezúztak. Ami emögött van, az nem piacképes, forgalomképtelen. Továbbra is az a kérdés, hogy ezt a 3000 milliárd forintot hogyan és mikor fogja Magyarország visszafizetni.

És még valamit hadd mondjak el: akkor, amikor itt a Jobbik azt ajánlja, hogy hívjunk be orosz befektetőket, és ha már itt az oroszokkal lepaktáltunk az atomerőmű bővítése ügyében, felmérte bárki a kormányzat vagy a Nemzetbiztonsági bizottság részéről, hogy ha ilyen elköteleződés van Oroszország irányába, ez egyébként hosszú távon milyen nemzetbiztonsági kockázatokat rejt Magyarország számára? Ha bármilyen jövődő magyar kormány esetleg orosz érdekek ellen akar valamit lépni - hiszen a miniszterelnöktől hallhattuk, hogy a külpolitika nettó érdekekről szól -, ha egyszer a magyar érdek ütközik az orosz érdekekkel, és közben ilyen orosz befolyás van Magyarországon, ez hogyan fog működni? Erről sem hallottunk semmit.

És arról sem hallottunk semmit, államtitkár úr, hogy Fukusima után önök nyugalommal tudnak tükörbe nézni, és nyugalommal tudják azt mondani, hogy ez egy biztonságos energiaforrás. *(L. Simon László: Így van.)* Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr kért szót. Államtitkár úr, parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kezdjük megszokni, hogy Schiffer képviselő állandóan kiabál, meg hogy mindenkit rendre utasít. *(Dr. Szél Bernadett: Nem is kiabált!)* Képviselő asszony! *(Dr. Schiffer András: Te kiabáltál közbe!)* Én nem közbekiabáltam, tisztelt képviselő úr, hanem közbeszóltam. Van némi különbség. És én a kétperces felszólalására utaltam, ahol határozottan kiabált. Csak én nem kaptam utána szót, mert kétpercest nyomtam, miközben rendes felszólalást kellett volna nyomnom, ahogy elnök úr figyelmeztetett. És annak is örülök, hogy képviselő úr állandóan kioktathatja a mi képviselőinket, hogy ki telefonál, ki nem. Én azt gondolom, hogy mindenki foglalkozzon a maga dolgával.

Aszódi Attila professzor úr, kormánybiztos úr a téma egyik legavatottabb magyar szakértője, itt ül a szakértői páholyban. Kormánybiztos úrnak nincsen a házszabály értelmében joga megszólalni, ezért a kormány nevében nekem tisztem őt megvédeni és csúsztatásokat helyre tenni. Ezt már részben megtette előbb Orbán államtitkártársam is, de azért néhány dolgot nem árt, hogy ha itt világossá teszünk, mert önök mindig úgy operálnak az adatokkal, ahogy az önök érvrendszere ezt alátámasztani látszik. *(Dr. Schiffer András: Te csak tudod!)* De a valóság egyáltalán nem érdekli önöket, tisztelt képviselőtársaim, se a realitás, se a magyar választók akarata, a véleménye, semmi, önök operálnak azzal, amivel úgy gondolják, lehet operálni. Világossá tette Aszódi kormánybiztos úr is azt, hogy a teljes élettartamra vonatkoztatva a várható önköltség 15 és

17 forint/kilowattóra között lesz. (*Harangozó Gábor István: Ne már!*) Hadd mondjam már végig! (*Harangozó Gábor István: Az igazat, az igazat!*) Világossá tette számos megszólalásában.

Azon a konferencián, amire tisztelt képviselőtársaim utaltak, az hangzott el, hogy ha csak 21 évig működtetnénk az erőművet, akkor lenne 30 forint/kilowattóra (*Dr. Józsa István: Nem igaz! 50 év kell!*) De minthogy mi 60 évre tervezzük ennek az erőműnek a működtetését, a teljes élettartamra vonatkoztatva ez jóval kevesebb, mint mondtam, 15 és 17 forint közötti.

Önök jönnek itt a német példákkal. Szél Bernadett képviselő asszony olyan képtelenséggel jött elő, hogy egy napra már az áramellátást szélerőművekkel biztosították. (*Dr. Szél Bernadett: Dániában!*) Dániában. De másutt is vannak hasonló kísérletek. Mintha egyébként az év nem 365 nappól állna; mintha egyébként a németek nem fordítanak évi 20 milliárd eurót arra, hogy a szélerőműveknél, illetve megújuló energiaforrásoknál a többletköltséget visszafótolják. Azaz az adófizetők pénzét fordítják arra, hogy a versenyképtelen, megújuló energiák által okozott károkat valamilyen módon kompenzálják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is tegyük világossá, hogy azok a vádak, amelyek itt elhangoznak - és akkor kiabált képviselő úr, hogy tessék elővenni a megvalósíthatósági tanulmányokat, tessék elővenni a számokat, itt kiabált képviselő úr szokásának megfelelően -, azt tudom mondani, hogy természetesen részletes tanulmányok, részletes gazdasági számítások állnak rendelkezésre. (*Dr. Szél Bernadett: Hol?*) El fogom mondani. Ugye, önök sem gondolják azt, hogy a magyar kormány egy ilyen nemzetközi tárgyalási folyamat során, amikor éppen egy nagyon fontos stratégiai megállapodást fogunk kötni, akkor részletes adatokat és számításokat - rontva a saját üzleti pozíciónkat - nyilvánosságra fog hozni? (*Dr. Szél Bernadett: Adják oda a Nemzetbiztonsági bizottságnak!*) Ugye, ezt nem gondolja komolyan, és nem várják komolyan? Azok az információk, amelyek már a nyilvánosságra tartoznak, fenn vannak a kormány.hu-n. (*Dr. Józsa István: Dehogy van!*) És azok az információk, amelyeket önök joggal kérnek - nem mondjuk, hogy nem kéri joggal -, azok majd a szerződésalkötést követően kellő formában a nyilvánosság elé lesznek tárva. (*Dr. Szél Bernadett: Milyen szerződésalkötés?*)

Tehát azt kell hogy mondjam, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar kormánynak az az egyértelmű szándéka és célja, hogy Magyarország energiakitettsége minél kisebb legyen. Az a célunk, hogy tartósan olcsó áramot kapjanak a magyar polgárok, és mindennek érdekében olyan tárgyalásokat folytassunk, aminek a részletei és a gazdasági háttérszámításai jelen pillanatban nem tartoznak a nyilvánosságra. De természetesen a későbbiek során ezekkel a nyilvánosság elé is fogunk lépni, amennyiben erre szükség lesz. Én ezért kérem önöket, hogy ne vagdal-

kozzanak, maradjanak a realitásnál, vegyék figyelembe azt, hogy Magyarországon minderről a választópolgárok mit gondolnak, és hogy milyen felhatalmazással küldtek bennünket a parlamentbe.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. A stílusvitával is gazdagított felszólalás így vált izgalmassá. Így aztán most nyugodtan adhatunk szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak, független képviselőnek. Képviselő asszony, két perc áll rendelkezésére.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Már megkötésének pillanatában is világosan látszott, hogy a paksi paktum Orbán Viktor sok-sok rossz döntése közül az egyik legrosszabb, mondhatni történelmi hiba, ami évtizedekre meghatározza a sorsunkat.

A paksi paktum nem született volna meg, hogy ha Magyarország energiaellátásának kérdését a nevezett környezeti vizsgálatok, komoly árampiaci előrejelzések birtokában vitatta volna meg a szakmai közvélemény. Mindez azonban nem történt meg, a paksi paktum ezért csak arról szól, hogy Putyin atomerőművet akar exportálni Európába, és ehhez a Fidesz-kormány asszisztál.

Ez a döntés generációkat taszít az elnyomó putyini Oroszország karjaiba, minden családot újabb devizaadósságba sodor (*L. Simon László: Az IMF-hitel, az jobb volt.*), és elkötelezi Magyarországot az orosz nukleáris technológia mellett. Az elmúlt hónapokban a helyzet csak súlyosbodott. Vlagyimir Putyin Oroszországa fegyveres konfliktust kezdett a szomszédos Ukrajnában. Rövidesen újra az lesz a kérdés, hogy Magyarország vezetői a győztes vagy a vesztes oldalra állítják országunkat.

Másodszor: a paktum megkötésekor már kiderült, hogy a miniszterelnök Moszkvában felmondta az államadósság elleni harcot. A magyar adósságráta ugyanis az elmúlt hetekben újra történelmi magasságokba emelkedett. A paksi hitel hatásaival együtt tovább fog romlani Magyarország eladósodottsága.

Sajnos, a kormány titkolózásának köszönhetően súlyos betegségben, úgynevezett Paks-vakságban szenvedünk. (*Derültség.*) Ez egy nagyon veszélyes kór: nem látjuk, merre megyünk, az orrunknál fogva vezet bennünket valaki, és egyszer csak majd arra eszmélünk, hogy ott állunk a szakadék szélén. Jó lesz felébredni a Paks-vakságból! Ne csak beszéljenek, mutassák meg azokat a dokumentumokat!

Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból. - Szórványos taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Fónagy János államtitkár úr két percre kért szót. Öné a szó, államtitkár úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Engedjenek meg néhány tény! Japán sokszor szóba került, Fukusima. Szeptember 22-én, négy nappal ezelőtt Obucsi Juko, az új japán gazdasági és ipari miniszter mondta: visszatérnek az atomerőművekhez, a tapasztaltak mellett is, mert az atomerőművek leállítása után, saját termelés híján 20 százalékkal nőtt a lakossági és 30 százalékkal nőtt az ipari áram ára. *(L. Simon László: A Schiffer most hol van? - Dr. Szél Bernadett: Kérdezd meg tőle!)*

Képviselő asszonyomnak mondom, hogy van példa a párhuzamos fejlesztésre, tessék megnézni Nagy-Britanniát, párhuzamosan fejlesztik a két területet.

(12.20)

Egyébként az általam is fontosnak tartott helyi termelés, helyi felhasználás szisztémával nézve a szélenergia-erőműveket: ahhoz, hogy Paks 2400 megawattját helyettesítsük, 7 ezer megawattnyi szélenergia-erőmű kellene, ugyanis a szélenergia-erőműveknek 25 százalék az átlagos kihasználása. Ennyit a szakmáról.

A másik: szeretném képviselőtársaim figyelmét felhívni ott jobbra, szemben, hogy a humor, a szellem és az arrogancia két különböző műfaj. Ez az egyik. A másik pedig az, hogy Juvenalis óta tudjuk, hogy csak az ökör következetes. Ha változnak a körülmények, akkor változik a véleményem is. Nem magamat kell védeni, én 2010 előtt is amellett voltam, egyébként az akkor kormányon lévő és a szakmát képviselő társaimmal együtt, akik azt mondtuk, hogy Magyarország energiaellátását, az olcsóbb áramot, a nemzeti függetlenséget megbízható energiaforrásokkal lehet biztosítani. Csak kérem, hogy ezt ne hányják mások szemére. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk az előre bejelentett felszólalásokhoz, és Riz Gábor képviselő úrnak adom meg a szót, Fidesz. Parancsoljon!

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Valóban, így most már néhány órával a vita kezdete után a férfias lelkesedés és a kislányos allűr szelíd bája keveredik egymással. Néhány dolgot azonban engedjenek meg, hogy én is elmondjak pusztán tényként.

A közelmúltban Németországban jártunk egy cég meghívására, akik energiastratégiáról és energiahelyzetről tartottak egy tanácskozást. Az egyik legnagyobb német beruházó, amely Magyarországon is működik és Németországban van az anyacége, pontosan azt szeretne volna látni, hogy az Angela Merkel elnök asszony által bejelentett 77 atomerőmű bezárása nagyjából ott mit jelent a jövőben. Ahogyan Szél Bernadett asszony, én is aggódom a gyermekeink, illetve én már az unokáim jövőjéért. Nem különbös számunkra, hogy milyen Európában nőnek

föl, egy tiszta, megbízható, biztonságos Európában, de egy olyan Európában is, ahol az energiabiztonság alapvető jog, ami a mindennapi életük során megélhetési biztonságot jelent számukra.

Azt is tudni kell, hogy a 2009-es válság végétől az energiapiacokon körülbelül 30 százalékos energiaigényt prognosztizáltak. Ezt valahonnan fedezni kell. Ma Európában egy időben jelentkezik az energia-túlermelés és az energiaigény. Ez napszaktól, évszaktól és területtől függően változó. Ahogyan képviselő asszony is tett említést Dániára, én is elmondhatom, hogy jártam arra, láttam azokat a szélenergia-erőműveket, amelyek Hamburg környékén és Dániában is félig a tengerbe benyúlva szolgálják a zöldenergiát az ország egy része számára. De láttam azt is Németországban, ahogyan a német kormány újragondolja a hazai szénenergia-erőművek egy részének újraindítását, pontosan a saját sokszínű energiabiztonságuk megteremtése érdekében. Képviselő asszony, aki mellett ülsz, Miskolc mellett lakik. Az egy szélenergia-erőművünk vagy szélkerekekünk, amely azon a környéken van, hol forog, hol nem. A helyiek úgy szokták mondani, hogy nem baj, ha nem forog, majd meghajtjuk villanymotorral. Ahol a szél adott időben és mennyiségben rendelkezésre áll, ott nyilván célszerű vele foglalkozni, lásd Győr környéke és a Kisalföld. De a mi környékünkön, Borsodban nem alternatíva a szélenergia felhasználása ipari szinten. Viszont alternatíva az energiabiztonság, és alternatíva az, hogy hogyan gondoljuk újra a saját ásványivagyon-helyzetünket.

Ma már többször előkerült dokumentumként a magyar energiastratégia, én is erre szeretnék visszatérni. Arra a hármasságra, amit megfogalmazott benne a stratégia alkotója az atom, a szén és a zöld kapcsán, egymás mellett kezelve, a maga fontosságának megfelelően.

Még egy tény szeretnék elmondani, amely Szél Bernadett képviselő asszony lelkének a háborgását hosszú távon talán megnyugvással tölti el. Magyarország 16 százalékot épít be az energia árába, pontosan a megújuló finanszírozására. Ez korábban kevesebb mint 10 százalék volt. Tehát növekvő mértékben segíti az energiákba beépített árrés azt, hogy minél több megújuló kerülhessen be ebbe a bizonyos energiamixbe.

Valóban felelősen gondolkodik az a kormány, amely egy időben kezeli a nagyfogyasztók számára energiabiztonságot nyújtó paksi fejlesztést, de ugyanúgy kezeli a helyi lehetőségeket, lásd Miskolc környékén - hogy megint csak helyi példával éljek - a geotermia felhasználhatóságát. Mindent ott és annak megfelelően kell alkalmazni, ami optimális mértékben áll rendelkezésre.

Azonban a nagyfogyasztók nem különböznek a piac érzékenységére. Hosszú távon kell tudnunk garantálni az ő számukra az energiabiztonságot, mint ahogy a lakosság számára is. Tehát Paksnak a mi javaslatunkban nincs alternatívája. Annak van

alternatívája, hogy a biztonság mely fokán áll az az energia, amely ma az ország 40 százalékát biztosítja. Több képviselőtársammal jártam lent Pakson nagyjából három éve. Az ottani erőművi vezetés megerősített abban minket - hiszen akkor már Fukusimán túl voltunk -, hogy Fukusimát meghaladó biztonsági feltételeket is képes biztosítani a Paksi Atomerőmű. Megnyugtatom képviselő asszonyt, hogy gyermekeink és unokáink jövője e tekintetben biztonságban van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A következő felszólaló Heringes Anita képviselő asszony, MSZP. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. A parlament egyetlen paksi képviselőjeként szólok most önökhöz. 2009-ben együtt adtuk meg az elvi felhatalmazást a Paksi Atomerőmű új blokkjainak előkészítésére, a széles társadalmi egyeztetésre, a szakmai felkészülésre és a háttéranyagok elkészítésére. Paksiként az elmúlt öt évben többször is felszólaltunk, önöket, a kormányukat felszólítottuk, hogy kezdje meg a térség fejlesztését, a szakemberek képzését, a vállalkozók felkészülésének támogatását, ha komolyan gondolják a Paksi Atomerőmű új blokkjait. Elvesztegetett idő volt az elmúlt négy év a szakma és a város életében, amit nem tudnak már visszaadni nekünk.

Az orosz fél szándéknyilvánítása az volt, hogy törekszik a magyar vállalkozások, szakemberek, beszállítók és kivitelezők 40 százalékos bevonására. Ehhez 500-600 hazai szakmai tapasztalattal rendelkező mérnökre és több ezer minősített hazai szakmunkásra lenne szükség, akiket nemcsak képezni, felkészíteni kell tudnia országunknak, de Pakson és környékén elhelyezni kell, s nyugodt életkörülményeket kell biztosítani nekik és családjuknak. Ennek teljesítése érdekében önök jóformán semmit nem tettek az elmúlt négy évben, magára hagyták a várost, a magyar szakembereket. Pedig a paksiak a legbüszkébbek arra a szakmai tudásra és felkészültségre, amit az elmúlt évtizedek alatt magukénak tudhattak. Nálunk Pakson első a szakmaiság, és a múltban felülírta mindezt a pártpolitika azóta, amióta önök vannak.

Pár nappal ezelőtt Seszták Miklós Pakson járt, ahol a következőket mondta: Paks a kormány támogatása nélkül nem létezik. Aránylag sokat jár Paksra, és számára az elmúlt időszakban Paks nem volt más, mint egy szürke kisváros. Ha nemcsak az autópályán és a 6-os úton közlekedne a miniszter úr, hanem bejönne a városba, akkor látná városunk gyönyörűségét, és látná, hogy milyen virágzó ez a kisváros. Tősgyökeres paksiként kikérem magamnak, magunknak, hogy bárki szürke kisvárosnak nevezze Paksot, amely a Magyarországon megtermelt villamos áram több mint felét adja stabilan és biztonság-

gosan. Pakson mindig is első volt a szakértelem és a biztonság. Tudják, ez nem egy csavargyár, itt komoly felkészültséggel rendelkező, szakmailag kifogástalan szakemberek, mérnökök dolgozhatnak csak.

A Paksi Atomerőmű az, ahol nem lehet hibázni, és ez felülír minden pártpolitikai érdeket. Seszták Miklós azt mondta, hogy Paks nem tart ott, ahol kellene. Ez az önök felelőssége, elvesztegették az elmúlt négy évet. Seszták miniszter úr szerint a város fejlődéséhez kormánytámogatás, kormánypárti megyei vezetés mellett fideszes önkormányzat is kell. Az elmúlt négy évben önöknek mindenük megvolt ehhez: kétharmados kormánytöbbség, megyei közgyűlési többség és nyolc éve fideszes paksi önkormányzati többség. Minden szinten minden lehetőségük megvolt, hogy ezzel éljenek és ne csak visszaéljenek. Még egyszer nem érdemlik meg ezt a többséget. Pakson elsőnek kell lenni a szakértelemnek és a szakmai tudásnak, s nemcsak a Paksi Atomerőműben, hanem a paksi városvezetésben is. A pártlojalitás nem írhatja felül a szakmaiságot. Önöknek ezt a hangulatot és ezt a stílust sikerült beerősöskölni a városba és az erőműbe.

Értsék meg, ez egy olyan üzem, egy olyan rendszer, ahol nem lehet hibázni. Pontos, precíz szakmai döntésekre van csak lehetőség. És nem befolyásolhatja a térség fejlődését és felkészülését az, hogy milyen színű a városvezetés.

(12.30)

Ugye, képviselőtársaim, a miniszterük nem gondolta komolyan, hogy attól függ, hogy mikor és mennyi támogatást kap a város a jövőben, hogy az önök pártcsaládjához tartozik-e majd a városvezetés, a polgármester és a többség?

Kérem, vonja vissza miniszter úr ezt a kijelentését. Paks stabil, biztonságos és jó működése az ország érdeke. Nem befolyásolhatja kicsinyes pártpolitika. Pártpolitikai döntések helyett szakmai döntéseket várunk el mi, paksiak, ezt várjuk el önöktől a következő időszakban. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Sallai R. Benedek képviselő úr következik, LMP.

Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon-nagyon kevés az időm, így most gyorsabban fogok beszélni. *(Derűtség.)* Itt többen elmondták, hogy milyen jó, hogy vitázhatunk, többen kezdték ezzel, hogy milyen jó, hogy létrejött a vitanap - de hát milyen vitanap az, amikor hatszor vagy hétszer annyi idejük van egy oldalt bemutatni, mint nekünk, és itt 2-3 perceken kell osztozkodnunk? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Ezt nem nevezném semmiképpen korrekt vitának.

Kezdem a reakciókkal. Szijjártó Péter miniszter úr kezdte azzal, hogy hosszú ideje pártokon átívelő

gondolkodás indult meg nemzeti szinten. Ez az, amit nem érzünk. És Turi-Kovács Béla képviselő úr megerősítette ezt az országos támogatottság mértékéről. Egyetlenegy nem értek. Ha annyira meg vannak győződve arról, hogy mindez megalapozott és a társadalom támogatja önöket, akkor miért félnek egy népszavazástól? Miért nem mernek belemenni abba, hogy a közvélemény erről véleményt nyilvánítson?

Azt mondta Sziijártó Péter úr, hogy ez Magyarország legjelentősebb gazdaságfejlesztési programja. Igen, éppen ez a gondunk nekünk is, hogy ez a legfontosabb gazdaságfejlesztési program. Ez veszi el a lehetőséget attól, hogy normális gazdaságfejlesztés történjen az országban. Háromezer milliárddal már viszonylag sok mindent lehetne csinálni. Lehetne arról szó, hogy vidéki térségekben egy diverzifikált rendszerrel hogyan lehet energiaellátást biztosítani úgy, hogy a helyi adottságokhoz alkalmazkodjon. Hol van geotermikus termelési lehetőség, hol van szélenergiában rejlő lehetőség, hol van biomasszában rejlő lehetőség? De önök félnek megvizsgálni ezt. Ez van akkor, amikor ellopják az innovációból a pénzt, amikor félnek elgondolkodni azon, hogy milyen más lehetőségeink vannak, hanem valaki azt mondta, hogy az atomenergia jó, ezt jó régen megmondták, akkor nem gondolkodunk el, hogy milyen más lehetőségeink lennének. És ez az, ami nagy-nagy aggályra ad okot számunkra.

A kis- és középvállalkozásokról is beszélt a miniszter úr. Nem tudom, hány olyan kis- és középvállalkozás van, ami kiemelt energiaigényű fejlesztéseket valósít meg, de pont az lenne a fontos, hogy a vidéki térségekben a lehető legszélesebb körben, minél több helyre jusson el olyan fejlesztés, ami a helyi adottságokhoz alkalmazkodik. És ezek nem tipikusan a nagy energiaigényű beavatkozások.

Bencsik János, általam nagyon tisztelt és kedvelt szakemberként átment a lojalitási próbán a Fidesznél, hogy mindazt el tudta mondani, amit elmondott, amihez gratulálok. De azért azt lássuk be, nagyon-nagyon hosszan sorolta, hogy áramellátással mi működik; a fűrógépet és a szavazógépet nem említette, ezt még mondani akartam. Lehetne hosszan mondani ezeket, de itt arról is vita zajlik, és arról is beszélni kell, hogy van-e szükségünk erre az energiára, illetve nemcsak arról, hogy mi megy energiával, hanem miből legyen megtermelve - a vita erről szól. És arról, hogy nem az a lényeg, hogy miből szerezzük meg az áramot, hanem hogy mennyi energiára van szükség egyáltalán. Mindezek a lehetőségek, amit most elköltenek ezekkel a forrásokkal, elveszik a lehetőséget attól, hogy sok-sok családi ház sok-sok energiahatékonysági beavatkozással csökkentse ezt az igényt.

Bejelentették a héten, hogy 1 milliárdot tudnak szánni arra, hogy energiahatékonysági fejlesztések legyenek. 1 milliárdot, 20 ezer háztartásra, egy olyan országban, amikor 3,7 millió háztartásnak kéne megoldani a problémáját? Teljesen elfogadhatatlan!

Ugye, elkezdte sorolni a különböző kémiai elemeket. Tőlem felsorolhatja az egész periódusos rendszert, de akkor sem elegáns az, hogy néhányat kiemel, mert valószínűleg lenne még másik tíz, amihez az atomenergia előállításánál kevesebb kellene. De konkrétan az urán, a plutónium és a tórium felhasználását nem hozta szóba, hogy ahhoz mennyi kell. Tehát miért nem ezekkel példálózik? És utána szólt arról is, hogy ezt hogy fogjuk ártalmatlanítani: ötven év? Száz év? Mennyi energiát fog felemészteni az, hogy ezeket kezelni tudjuk?

És ezek a példák ezért csúsznak el. Nem tudom megállni, hogy Keppli Lajos képviselő úrra ne reagáljak, aki klímapolitikai szempontokat is említett itt felszólalásában. Ezt a lufit már miniszterelnök úr is elmondta itt, hogy milyen jó a klímapolitika szempontjából, csak az van elfelejtve ebből az egészből, hogy ha komplex életciklus-analízisben az egész erőmű létrehozását megvizsgáljuk, hogy mit kell ahhoz szállítani, mit kell onnan elvinni, hogyan kezeljük a hasadóanyag szállítását, ártalmatlanítását, akkor mindennek a komplex energiaigénye a klímapolitikánkra ugyanolyan káros, mint ha tisztán foszszilist használnánk fel.

Összességében tehát a teljes életciklus-analízisben ez nem jobb. Az, hogy magában az üzemelésben vannak ilyenek... *(Jelzésre:)* Lejárt az időm. Lejárt az időm, hát igen, így van, amikor nagyon kevés az ideje egy frakciónak. Tehát még annyit elmondtam volna, hogy Paksnak van támogatója helyi szinten; ez nagyon szomorú, ha a Jobbiknak az a munkahelyteremtő stratégiája, hogy mindenhová tesz egy atomerőművet, ahol kell munkahely. Szerre az országban kellenek. Szakmai dolgokról kellett volna beszélnem, Harangozó Péterrel egy csomó dologban egyetértettem. *(Jelzésre:)* Gábor, nem baj. Bocsánat! *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Varju László független képviselő urat illeti a szó. Képviselő úr, két perce van. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tulajdonképpen tisztáznunk kell, hogy mi az a kérdés, amiért ezt önök idehozták, és miért kell nekünk erről beszélni. Ennek egyik oka az lehet, hogy tulajdonképpen két blokkot le kell állítani, és ennek megszünte helyett kell új energiaforrást nekünk indítani. Viszont ennek az üzembe helyezése 2035. Tehát 2025-ig ráérünk nyugodtan ezen gondolkodni. Tehát önök ne kapkodjanak ebben a témában, van még lehetőségünk, van még időnk.

Van egy másik lehetőség is, ami arról szól, hogy a Fidesz kormányzása alatt, ugye, nem várható igazából az, hogy energiabővítésre lesz szükség, mivel érdemi növekedést nem tudnak produkálni, legfeljebb időszakosan, de egyébként érdemileg nem. Maradunk bővliország, tehát emiatt sem kellene önöknek

kapkodni. De nézzük és gondoljuk azt, hogy esetleg jön egy olyan kormány, ahol érdemi növekedés van, és valóságos energianövekedésre van szükség. Ebben az esetben viszont ott vannak azok a tartalékok, ami a jelenleg egyébként sorra leállított erőművekben ott van, ott van a geotermikus energiában, ott van egy csomó kihasználatlan lehetőség, amit például az Európai Unió is támogatna, ahelyett, hogy önök erre hitelt vesznek fel, és ezzel sok-sok tízévre megterhelik Magyarországot, a magyar nemzetet.

Na most, ezek után önök előállítottak a bővítés erőltetésével, a nemzet, a szakemberek véleményét figyelmen kívül hagyva egy titokzatos megállapodásban, érdemi vita nélkül egy olyan helyzetet, hogy nekünk ezt támogatni kelljen. Azt gondolom, hogy ezt támogatni nem lehet. Önöktől itt az elmúlt héten (*L. Simon László: Idő!*) sokszor esett szó a tisztességtelenségről és az elszámoltatásról. Önök tisztességtelenül járnak el, az elszámoltatást pedig nem kerülhetik el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra nyílik lehetőség. Elsőként Simon Róbert Balázs képviselő úrnak adom meg a szót, Fidesz. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzetközi Energia Ügynökség legfrissebb World Energy Outlook kiadványa egyértelműen mutatja be, hogy a legtöbb országban a gazdasági folyamatok alapfeltételét jelenti az elérhető és megfizethető energia rendelkezésre állása. Jelenleg tehát az a legfontosabb kérdés, ahogy ezt Szijjártó miniszter úr az elején említette, hogy az Európai Unió elveszíti-e a versenyképességét, mert ez nagyban a megfizethető energián múlik.

Az atomenergia ellenzői részéről gyakran elhangzik az a felvetés, hogy Magyarország számára két út van a jövőbeni energiaellátás tekintetében: vagy atomenergia, vagy a megújuló energiaforrások alkalmazása. Ez a megközelítés szakmailag téves, hiszen csak együtt létezik, ez pedig az atomenergia és a megújuló energiaforrások közös útja, hiszen ezek nem egymást kizáró technológiák. A versenyképesség és a klímavédelmi célok elérése érdekében mind a két energiatermelési módra egyszerre kell támaszkodunk a jövőben is. Látnunk kell tehát azt, hogy az atomerőművi villamosenergia-termelés nem váltható ki csak megújuló energiaforrások alkalmazásával.

Paks példáján bemutatva ez azt jelenti, hogy például naperőmű alkalmazása esetén a jelenlegi blokkok 2000 megawatt teljesítményét csak 14 400 megawatt naperőművi kapacitás beépítésével lehetne kiváltani, amihez több mint 13 ezer milliárd forint beruházási költségre lenne szükség. Hozzáteszem azt is, hogy az ilyen projektek csak úgy tudnak megtérülni 15-20 év alatt, hogy a beruházási költség 60 százalékát megkapják európai uniós vagy hazai for-

rásokból a közel háromszoros paksi villamosenergia-átvétel mellett.

Gazdasági kérdésekről néhány gondolatot. A hitel visszafizetésével kapcsolatban az ellenzők részéről aggályok merülnek fel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), de a 10 milliárd euró hitelt én más szempontból szeretném megvilágítani. (*Az elnök ismét csenget.*) Hazánk 2008 és 2009 között a szocialista... (*Az elnök kikapcsolja a mikrofont.*)

(12.40)

ELNÖK: Nagyon sajnálom képviselő úr, kétperces felszólalásra kért lehetőséget, így is tíz másodperccel túllépte. Próbálkozzon még egyszer!

Most a házszabály értelmében ellenzéki képviselőt illet a szó, kétperces felszólalásra adok lehetőséget. Keppli Lajos képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Sallai képviselő úrnak válaszolnék, vagy reagálnék. Képviselő úrtól nem vártam azért, hogy ennyire félreagyarazza szavaimat, hiszen mi atomenergia-témában is nagyon építő jellegű és jó vitákat szoktunk egymással, akár négy szemkört is folytatni. Nyilvánvaló, hogy a hatástanulmányt vagy a teljes életciklus-elemzést nemcsak akkor kell előcitolni, amikor atomenergiáról van szó, akkor is, de amikor napenergiáról vagy szélenergiáról beszélünk, akkor is ide kell hozni, hiszen ezeknél is nagy mennyiségű, mondjuk, ásványkibányászás és nagy mennyiségű energiafelhasználás történik. Amikor hulladékká válnak például a napelemtáblák, ott is rendkívül nagy energiaigénye van ezek ártalmatlanításának. Tehát akkor valóban jó lenne látni - egyébként én magam is örülnék neki - egy életciklus-elemzést. De ilyet én nem láttam, ha a képviselő úr tud ilyet, akkor tájékoztasson arról, hogy hol lehet ehhez hozzáférni, és akkor tudunk erről érdemben vitatkozni.

A másik pedig, nyilvánvaló, hogy nem akarunk mindenhol Paksi Atomerőművet, sem másmilyen atomerőművet építeni. Atomerőművet oda kell építeni, ahol annak létjogosultsága van. Ebben nyilván vita van közöttünk, szerintünk Pakson van létjogosultsága, ott van több évtizede működő atomerőművi technológia, amely a 2003-as kisebb üzemzavart leszámítva biztonságosan működött, és azt is a mérnökök segítségével megfelelően elhárították. Olyannyira jól működik, hogy bármely országban jelenleg, ugye ezt nem szabad elfelejteni, ahol atomerőművet szeretnének telepíteni orosz technológiával, nagyon sok helyről Magyarországra jönnek a paksi karbantartó, gyakorló központba betanulni azok a mérnökök és azok a munkások, akik majd ezeket az erőműveket meg fogják építeni.

Ez is a magyar gazdaságnak egy hozadék abból, hogy nálunk működik egy ilyen erőmű, és van egy ilyen mérnöki tapasztalat, amire nagyon vigyáznunk

kell, hiszen egy rendkívül értékes dolog. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Most kormánypárti felszólaló következik. Aradszki képviselő urat illeti a szó, KDNP. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Engem Heringes Anita hozzászólása késztetett szólásra. Az igazság az, hogy nem hagytuk el Paksot, a Paksi Atomerőművet, tehát ezeket az állításokat képviselő asszony óvatosabban fogalmazza. Folyamatosan figyelemmel kísérjük az ottani munkát, az ottani lehetőségeket (*Dr. Schiffer András: Meg a kampányt!*), és együttműködünk abban is, hogy miképpen lehet a kapacitásbővítést a város javára is megvalósítani. Ebben nagyon jó együttműködési lehetőségek vannak. De hát mi tudjuk azt, hogy Paksnak nagyon fontos a kapacitásbővítés megvalósulása, és öntől mint Paksról származó képviselő asszonytól azt viszont nem hallottam elég kristálytisztán és elég egyértelműen, hogy paksi létére támogatja a kapacitásbővítést, hanem sajnos a paksiak többségének ellenére beállt az MSZP sorába, és ki kell mondanom, hogy ön mint Paksról származó képviselő, nem támogatja a bővítést.

És hozzá kell tennem még azt a lehetőséget is, hogy az, hogy hogy hagyjuk el Paksot politikai értelemben vagy nem, az nem azon múlik, és egyáltalán nem függ össze, hogy ki a polgármester, mert úgy tudom, most is fideszes polgármester van (*Dr. Schiffer András: Nem? De ha véletlenül mégsem?*), de ha véletlenül még sincsen, illet é én nem remélek, és nem is kívánok, akkor is ugyanolyan támogatásban fogjuk Paks városát részesíteni, mint ahogy eddig is megtettük. (*Heringes Anita tapsol.*) Lehet különben látni Paks fejlődésében, hogy nélkülözhetetlen a Paksi Atomerőmű léte és a kapacitásbővítése.

Ezért én, ha az ön helyében lennék, bár szerencsére nem vagyok, nem támasztanék kétséget abban, hogy támogatom-e a paksi kapacitásbővítést. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok padsoraiból. - L. Simon László: Mondja ki, hogy támogatja a paksi munkahelyeket!*)

ELNÖK: Most ismét ellenzéki képviselő következik. Heringes Anita képviselő, MSZP, parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Ha szavaimat végighallgatta, és egyébként Hirt képviselő úr, gondolom, jobban ismeri munkásságomat, én minden egyes alkalommal elmondtam önöknek, hogy segíteniük kell Paksot és a paksiakat abban, hogy felkészülhessenek erre a munkára. (*Dr. Aradszki András: És támogatja?*) Minden egyes alkalommal elmondtam önöknek, hogy ez nekünk, Paksnak fontos kérdés, a Paksi Atomerőmű. És nekünk a szakmaiság a fontos, uram, és az önök

minisztere volt az, aki elmondta, és kimondta, hogy csak akkor van, és akkor van időben támogatás, ha fideszes a városvezetés. Tetszik tudni, mostanában avval próbálják meg lebegtetni a dolgokat, hogy a Fidesz által támogatott független polgármester nem fideszes, és ő akadályozta meg az erőmű támogatását, bővítését és a térség fejlesztését. Ez lebegtetés. Kétharmados többségük volt hozzá az önkormányzatban, mindent megtehettek volna, ha akartak volna, szakmai döntéseket hozhattak volna, ha akartak volna. Önök pártpolitikai döntéseket hoztak az elmúlt időszakban.

Én mindent megteszek azért, hogy a paksi vállalkozók minél többet tudjanak tenni, a paksi emberek minél többet tudjanak tenni ebben a munkában. (*Dr. Aradszki András: Melyikben? Támogatja, vagy nem támogatja?*) Mindent megteszek érte. Szerintem ezzel kimondtam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány kért szót. A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr akar felszólalni. Öné a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Heringes képviselő asszony úgy válaszolt erre a kérdésre, hogy olyan volt ez a válasza, mint Micimackó és Malacka ajándéka: mire megérkeztek a születésnapra, addigra elfogyott a mézes bödönből a méz, és kidurrant a lufi, de az üres mézes bödön jó volt a kidurrant lufi tárolására. Képviselő asszony, tessék felállni, egyenesen belenézni a kamerába, nekem is mondanak illet Hír TV-s riporterek (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Meg is fenyegeted őket! - Derűltség.*), nézzen a szemünkbe, és mondja ki, legyen szíves, hogy ön mint paksi lakos, támogatja-e a Paksi Atomerőműben a munkahelyek megtartását.

Támogatja-e a Paksi Atomerőműben a paksi munkahelyek számának a növelését? (*Dr. Szél Bernadett: Nyugi, megvan az atomerőmű!*) Támogatja-e? És erre tessék konkrétan válaszolni: támogatja-e az atomerőműnek a bővítését? Igen vagy nem? Nem kell mellébeszélni, igen vagy nem, ez a kérdés. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Most folytatjuk az előre bejelentett felszólalók hozzászólásait. (*Moraj a kormánypártok soraiból, közbeszólások.*) Nem bíráljuk a házvezetést, hanem tanulmányozzuk a házszabályt! Így aztán Völner Pál képviselő urat illeti a szó, Fidesz.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány és az orosz fél idén január 14-én írta alá a nukleáris energia békés felhasználásában való együttműködésről szóló megállapodást, amelynek keretében a két új atomerőművi blokk megvalósulhat Paks. A szerződés szerint az orosz

fél tízmilliárd eurónyi állami hitelt nyújt Magyarországnak a két blokk megépítéséhez és az üzembe helyezéshez szükséges munkálatok, szolgáltatások, eszközök beszerzéséhez, finanszírozásához. A hitelkeret összege az üzembe helyezés és a megépítés költségeinek 80 százalékát fedezi, a fennmaradó része önerő, mint a korábbiakban is elhangzott.

A hitel lehívásának időszaka 2014 és '25 között lesz, valamint a teljes építkezés időszakát lefedő időszakban. A tőketörlesztési időszak az üzembe helyezést követően fél évvel kezdődik, és 21 éven át tart, tehát az elkövetkezendő 10 évben nem jelent olyan kiadást, amit a magyar államnak kellene finanszíroznia. A kamatfeltételek nagyon kedvezőek. A kezdeti időszakban 3,95 százalékos kamatot kell fizetnünk a blokkok működésének a megkezdéséig, majd az első hét évben 4,5 százalék, azt követően 4,8 százalék, az utolsó hét évben pedig 4,95 százalékos kamatot kell fizetni, tehát mindvégig 5 százalék alatt marad a hitel kamatterhe.

Az első hét évben a ténylegesen felhasznált hitel 25 százalékát, a következő hét évben 35 százalékát és az utolsó hét évben kell a 40 százalékát törleszteni. A felek a költségvetési évet megelőző hat hónapban megállapodhatnak a felhasználandó hitel aktuális összegéről, és a megállapodás biztosítja a bármikori előtörlesztés lehetőségét. Tehát ha a nemzetközi pénzpiacokon kedvezőbb kamatozású hitelhez juthat Magyarország, akkor ez a lehetőség nyitva áll. Európában kötöttett a hitelszerződés, ha arra gondolunk, hogy az energiaimportunk is devizában kerül kifizetésre, akkor látható, hogy ez sem jelent többletterhet.

(12.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! A paksi hitel kamata a piaci kamatoknál tehát alacsonyabb, és ráadásul vagyonnövekedést jelent a hitel felhasználása Magyarországnak, szemben a Bajnai-kormány által korábban a Nemzetközi Valutaalaptól és az Európai Uniótól felvett hitellel, amely elsősorban bankok kiegészítését szolgálta, míg ez a beruházás hosszú távon versenyképességet biztosít, értékteremtő beruházást szolgál, és gyakorlatilag kitermeli a hitel törlesztését, hiszen az a kalkulált villamosenergia-ár, amelyről beszéltünk, tartalmazza a hitel törlesztésének a fedezetét is. Pontosan ezen volt a vita, hogy a futamidő határozza meg, hogy éppenséggel milyen villamosenergia-ár lesz az, amivel számolhatunk a jövőben.

A gazdaságra gyakorolt hatása kiemelkedő ennek a beruházásnak. Várhatóan 10 ezer új munkahelyet fog teremteni, akár 1 százalékkal is növelheti a nemzeti össztermékünket, és a gyakorlatilag 40 százalékos magyar közreműködői arány pedig a magyar vállalkozásoknak biztosít piacot. Adóbevételek révén az állami bevételeket is növeli, ez mintegy 1 milliárd eurónyi bevételt jelenthet.

Legfőképp, ami miatt ebben a döntést meg kell hoznunk: az energiaellátás és -biztonság, valamint a hazai gazdaság versenyképessége hasonló beruházások és e beruházás nélkül nem lenne hosszú távon biztosítható. Ezért kell támogatnunk ezt a beruházást.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa István képviselő úr következik, MSZP, előre bejelentett felszólóként. *(Közbeszólások: Nincs a teremben.)* Ő azonban nincs jelen.

Így aztán a következő előre bejelentett felszólót illeti a szó. Csenger-Zalán Zsoltnak adom meg a szót, Fidesz.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Felmerül a kérdés, hogy miért pont most kerül ide ez a vitanap, miért pont most beszélünk ismét a Paksi Atomerőmű bővítésének kérdéséről. *(A páholyban tartózkodó dr. Schiffer András közbeszól.)* A válasz, azt hiszem, nagyon egyszerű: megint választások jönnek, egész pontosan az önkormányzati választások. *(Dr. Schiffer András a páholyból: Ti nem engedtétek!)*

Ami számomra furcsa, hogy valahogy ellenzéki képviselőtársaink nem nagyon tanulnak a múltból, nem nagyon építették be a politikai tapasztalatot, amit tavasszal szerezhettek, hiszen az országgyűlési választások előtt az LMP is - de nyugodtan mondhatom, hogy az MSZP is - a zászlajára tűzte a Paks elleni tiltakozást, a paksi bővítés megkérdőjelezését, sőt hallottuk a mai hozzászólásokban is akár Szél Bernadettól, akár Tóth Bertalantól, hogy a Fidesz nem mer népszavazást kezdeményezni ebben a kérdésben. Hadd mondjam azt, hogy volt népszavazás, egész pontosan áprilisban. Önök választási kérdéssé tették a Paksi Atomerőmű bővítésének kérdését. *(Közbeszólások az LMP padosraiból.)* Erről szolt többek között az LMP választási kampánya, és az eredmény ismert: éppen 5 százalékot ért ez a vélemény.

Turi-Kovács Béla képviselőtársam említette - most nincs bent a teremben - közvetlenül az elején a hozzászólásában, hogy a magyar társadalom nagy része támogatja az atomerőmű kérdését és az atomerőmű bővítését. Nem is csoda, hiszen az energiabiztonság az egyik legkomolyabb biztonságpolitikai kérdése ma Magyarországnak, de nyugodtan mondhatom, hogy Európának is, különösen abban az aspektusban, abban a tekintetben, amit az azóta bekövetkezett ukrán válság is megmutat számunkra, hogy a fosszilis energiahordozók, amelyek jelentős része, 80 százaléka importból származik, és éppen egyébként Ukrajnán keresztül orosz importból, ez nagyon komoly energiabiztonsági kérdéseket vet föl. Hogy mást ne mondjak, az atomenergia előállításához szükséges fűtőelemek rendelkezésre állása: két-éves tartalék áll mindig rendelkezésre, ezzel szemben gázból három hónapit tudunk tárolni.

Egy olyan országban, mint Magyarország, ahol jelenleg 64 százalék az import aránya, azt hiszem, nem kérdés, hogy alaperőművekre mindenképpen szükség van. Elő kell állítanunk lehetőleg az energiaigénynek a lehető legnagyobb részét, 64 százalék importot nem lehet szélenergiával vagy napenergiával kiváltani. Függetlenül az importtól, alaperőművekre épp az energiabiztonság, épp a függetlenség miatt igenis szüksége van egy országnak. Ezt vagy fosszilis energiák, energiahordozók felhasználásával állítjuk elő, vagy az atomenergiával.

Elhangzott, ha jól emlékszem, Tóth Bertalantól - föl is írtam, szó szerint azt mondta -, hogy a világ fejlettebb fele nem ezt az utat járja, mármint az atomerőműveket. Hadd ábrándítsam ki! Jelenleg 435 atomerőmű működik, és 169-nek az építését tervezik, mondjuk, az ilyen fejletlen országokban, mint az Egyesült Államok, Anglia vagy Franciaország.

De Szél Bernadett is Belgiumot említette, mint azt az országot, ami nem kíván az atomenergiával a jövőben foglalkozni. Jelenleg a belga energiaigény 50 százalékát atomenergia biztosítja. Sőt, azt is mondta Szél Bernadett, hogy nincs olyan ország, ahol magasabb lenne az atomenergia aránya, mint amilyen majd lesz 2020-32 között abban a bizonyos átmeneti időszakban az atomenergia részesedése a magyar felhasználásban, ami 55-60 százalék lesz akkor. Van olyan ország jelenleg is: ma Franciaországban 75 százalék az atomenergia aránya.

Az, hogy szén vagy gáz, amely fosszilis és széndioxidot bocsát ki, már említettem ezt a kérdést. Viszont többször elhangzott, hogy a jövőben nem is lesz szükség ennyi energiára, ennyi villamos energiára. Hadd emlékeztessenem önöket arra, hogy a kormányzatnak is célja, hogy az elektromos hajtású autókat preferálja.

Gondolom, hogy ezzel LMP-s képviselőtársaim is mélységesen egyetértenek. Hadd jegyezzem meg, hogy ahhoz, hogy elektromos meghajtású autók akkumulátorait föl lehessen tölteni, nagyon jelentős mennyiségű elektromos energiára lesz szükség. Egy paksi méretű blokk körülbelül 10 ezer elektromos autót tud meghajtani. Tízezret. Nem többet, csak annyit. Sokkal több elektromos meghajtású autó lehet ebben az országban reményeink szerint 2030-2040 körül.

Végezetül hadd tegyem még azt hozzá, hogy az import erőltetése helyett, azt hiszem, sokkal helyesebb, ha önellátásra próbálunk berendezkedni, és ha véletlenül feleslegünk lesznek, amitől önök nagyon félnek, akkor inkább exportálunk, és ezzel magyar munkahelyeket, magyar bevételeket, magyar exportot teremtünk.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most ismét kétperces kör következik. Elsőként Harangozó Gábor képviselő úr, MSZP, tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt fideszes Képviselőtársak! Rendkívül tisztességtelennek tartom, ha önök ezt a vitát arra akarják kihegyezni, hogy egy paksi támogathatja-e az atomerőmű bővítését avagy nem.

Nem erről szól ez a vita! Tudják, egy paksinak nincs választása, hiszen Paks ma abból él, hogy ott atomerőmű van. Tíz éven belül nem vagyunk rászorítkozva arra, hogy új atomerőművet állítsunk be. 2036-ig működik a jelenlegi atomerőmű. Ma azt kéne tudnunk eldönteni, hogy 2036 után atomerőműből akarjuk biztosítani az alap-energiaellátást vagy nem atomerőműből akarjuk biztosítani. Ha atomerőműből akarjuk biztosítani, akkor tudunk-e olyan üzletet kötni egy nyílt versennyel, amivel Magyarországon olyan technológiai változást, forradalmat lehet létrehozni, amivel a gazdaságot föl lehet pörgetni, vagy csak egyszerűen elkötelezzük magunkat az orosz függőségnek, mint amiről a mostani döntés szól.

(13.00)

Vagy dönthetünk úgy is, hogy nem atomenergiával akarjuk a jövőben a magyar energiaszolgáltatást biztosítani, akkor viszont van rá tíz évünk, hogy a paksiaknak valami alternatívát kínáljunk, hogy mi-ből fog Paks és térsége működni. De önök nem ezeket a kérdéseket hozták ide a Ház elé. Orbán Viktor kiment Moszkvába, aláírt egy szerződést, és azt mondta, hogy na, magyarok, atomerőmű lesz, ilyen finanszírozással, ennyiért, ha tetszik, ha nem, ez van, és nincs érdemi vita arról, hogy ez jó vagy nem jó. Mi erről próbálunk meg vitázni, és az igenis egy tisztességtelen álkérdés, hogy ma, a jelen helyzetben ezt egy paksi támogathatja-e vagy nem.

Még egy mondat: elhangzott itt, hogy napelemekből vagy akár szélenergiából mekkora költséggel lehetne akár az atomerőművet kiváltani. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nagyjából ugyanakkora költséggel, mint amennyibe egy új atomerőmű-beruházás kerül. *(Az elnök ismét csenget.)* A különbség az, hogy az atomerőmű-beruházás egy nagy tőkeberuházás, a szélenergiák, naperőművek meg a közösségeknek *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)* fognak pénzt termelni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelettel kérem önöket, hogy a munkánk betartása érdekében mindenki a kétperces időkerethez ragaszkodjék, így aztán most nyilván Szabó Zsolt képviselő úrnak van lehetősége arra, hogy példát mutasson. Övé a lehetőség. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Igyekszem, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Sallai képviselő úr ugyan nincs benn a teremben, de szeretnék neki...

(Sallai R. Benedek: *Itt vagyok!*) - akkor örülök neki, hogy hallja, képviselő úr -, szeretnék neki segíteni egy kis szakmai kérdéskörben. (Sallai R. Benedek: *Köszönöm!*)

Elhangzott az ön hozzászólásában, hogy 1 milliárd forinttal jött ki a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, konkrétan a kormány a megújuló energia előállítására és egyéb dolgok támogatásában. Szeretném önnek felajánlani, hogy ha az államtitkárságra bejön, bemutatjuk önnek azt a következő négyéves ciklust, ami alatt nagyjából 130 milliárd forinttal fogjuk a lakosságot, a családi házakat és a társasházakat segíteni, hogy megújuló energiában és energiamegtakarításban előre tudjanak lépni. Nekem az a kérés, és biztatok minden magyar családot, hogy nyugodtan adja be a pályázatát, azt szeretném, ha minél több családi ház és társasház megújulna ilyen szempontból.

Azt is szeretném elmondani, hogy gyakran halljuk ellenzéki oldalról azt az indokot, hogy hol a panelprogram, mikor jövünk már elő valamivel. És amikor bejelentjük, hogy Otthon melege címen egy pályázati időszak fog következni 11 kiírt pályázattal, és nem 1 milliárd forinttal, tisztelt képviselő úr, hanem jóval többel, akkor érdekes módon azt kifogásolják, hogy az elsónél miért csak 1 milliárd forinttal. Azért, mert minden elem, amit ebbe beleteszünk, sokat jelent.

Még egy gondolkodásmód: beszélünk csak atomenergiáról, csak megújuló energiáról, csak szélenergiáról, csak, csak... Hiba. Több lábon állás az egy szem járható út - a gazdaságban és a hétköznapi életben, mindenütt. Ha az energiában elkövetjük azt a hibát, hogy kizárunk energiaformákat, akkor a jövő nagyon szomorú lesz. Több energia, többféle láb - így az atom is ebbe belefér bőven. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Én is köszönöm, hogy precízen betartotta az időkeretét. Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához, és szólásra következik Kiss László képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Jobbikos képviselőtársamnak szeretném jelezni, hogy az MSZP energiapolitikája nem nagyon az, amit idézni tetszett, legfeljebb ennyit sikerült megérteni belőle. De ha már a népművelésnél tartunk, ebben a Házban már elmondtam azt egy hasonló vitában, de talán most sem lesz ez hiába, hogy a „neoliberális” kifejezés a 70-es évektől kezdve van benn a gazdasági filozófia, politikai filozófia világában, Milton Friedman és más kiváló közgazdászok munkássága kapcsán, akik egyébként pontosan az akkori uralkodó felfogások helyett kicsit jelentősebb állami beavatkozást sürgettek.

Ez csak azért fontos, mert amikor a neoliberális kifejezést tetszenek jobboldalon használni, akkor szeretném önnek jelezni, már másodszor, de hát

nem lehet sosem elégszer, hogy rossz kifejezést használnak; önök a liberálisra gondolnak - bár megjegyzem, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, a liberális energiapolitika pedig mást jelent, mint amit önök idéztek. De ha már ebben a neoliberális, liberális, illiberális háromszögben gondolkodunk, az illiberális kifejezést is, miniszterelnök úr, rosszul tetszett használni; kiváló lexikonok vannak, amelyek egyébként lehetőséget adnak másnak is a művelődésre.

Az emberek - ha visszatérhetünk az előterjesztéshez - olcsó áramot akarnak, ebben szerintem itt mindenki egyetért. A javaslatnak jelentős problémája az azonban, hogy azt ez nem nyújtja. Ennek a beruházásnak az ára be fog épülni az áram árába. Arról lehet matematikai számháború, hogy ez mennyibe is kerül - valaki 17 forintot mond, valaki 30 fölötti összeget -, ám ha megnézzük a kettő közötti különbséget, akkor azt látjuk, hogy míg egyik esetben arról van szó, hogy a beton, a vas, az építmény árát kell megfizetni, addig másik esetben, a 30 forint fölötti árnál pedig arról beszélnek, hogy azért van egy szóra sem érdemes 3000 milliárdos beruházás, aminek az összege, ha tetszik, ha nem, be fog épülni akár az áram árába, akár az emberek mindennapi megélhetésébe.

Ez a vita megtartható lett volna a hitelszerződés vitájakor is. Nagyon helyesen hívják fel erre az ellenzéki képviselőtársaim a figyelmet, hogy bizony semmi szükség nem lett volna ennek a vitának a kezdeményezésére, ha ott méltóképpen tudtunk volna vitatkozni. De nem tudtunk méltóképpen vitatkozni, mert ennek mindenféle attribútuma hiányzott - hiányzott az értelmes előterjesztés, hiányzott az érvrendszer, gyakorlatilag semmilyen érv nem hangzott el a Házban a vitában arról, hogy miért is kell ezt elfogadni, miért is kell ezt a hatalmas hitelt felvenni. Holott ha elhangzottak volna olyan, egyébként szerintem nagyon jó érvek is, mint amiket az ellenkező padosorban hallhattunk most, akkor biztos, hogy most nem lett volna szükség arra, hogy idejövünk, de ez nem történt meg - nem történt meg azért, mert önöknek nem volt szándéka az, hogy erről érdemben vitatkozzanak.

Annyira érdekes helyzet alakult ki itt a vita meg a szavazás kapcsán, hogy ezt az egyébként önök szerint kiválóan támogatott javaslatot az önök padosorában is többen nem szavazták meg, nem nyomtak gombot. Vannak olyan képviselők, akik csak nem nyomtak gombot, nyilván joguk van ehhez, és vannak, akik jelen sem voltak. Csak néhány „ismeretlen” fideszes személyt hadd idézzek, aki ezt a hitelszerződést nem szavazta meg, tehát vagy nem volt jelen, vagy jelen volt, de nem nyomott gombot: Kósa Lajos, Lázár János, Szijjártó Péter, Semjén Zsolt, Navracsics Tibor, Orbán Viktor urak. Ők azok a fideszesek, akik vagy itt voltak és nem nyomtak gombot, vagy pedig nem voltak jelen a törvényvitájánál és a szavazásánál. Ez azért, azt hiszem, mindenképpen sok mindent elmond.

Nagyon érdekes az is, hogy elég fura beszélgetés alakult ki meg levelezgetés is több országgyűlési képviselő és a kormányzat között abban, hogy van-e hatástanulmány. Ez egy bűvös szó, szeretném egy kicsit jobban megvilágítani; talán az egyszerű emberek nyelvén, mint ahogy mi magunk is azok vagyunk talán, jobban megérthető lehet. Van a III. kerületben egy aluljáró, nagyon ajánlom mindenkinek az ott lévő lángososnak a termékét, kiváló termék; ha valaki erre kíváncsi, szívesen megosztom vele, hogy hol van, de ez nem a reklám helye. Nos, amikor ez a vállalkozás elindult, akkor ott is egy hatástanulmány előzte meg azt, hogy ez rentábilis lesz-e, megéri-e ezt megcsinálni. Ehhez képest önök úgy terjesztették elő Paks szerződését ide élénk, hogy ezt a hatástanulmányt mi nem láthattuk. Először azt mondták, hogy nem tudják, hol van, utána azt mondták, hogy de, megvan a hatástanulmány, de később kiderült, hogy az üzleti titok. A hatástanulmány egy kicsit olyan lett, mint Columbo felesége: megvan, megvan, de senki se látta. De én megfogadtam L. Simon László államtitkár úr javaslatát, a technika csodájának köszönhetően felmentem a kormány.hu-ra, ahol az állítása szerint ezek az információk megtalálhatóak. Igazából nem csináltam mást, csak rákerestem a Paks kifejezésre, hiszen bizonyára az információk garmadát önti rám a kormány.hu, amit ön állított; nagyon sok információt valóban kaptam, kormányzati propagandáról és egyéb cikkeket, de ezt a hatástanulmányt nem találtam meg. Lehetséges, hogy fenn van, én ezt nem vitatom, hanem csak azt állítom, hogy 5-10 perc keresés után én mint egy átlagos magyar ember ezt nem tudtam megtalálni, de nyilvánvalóan egy 3000 milliárd forintos hitelszerződés kapcsán nem elvárható, hogy egy ilyen hatástanulmányt önök olyan helyre tegyenek, hogy egy átlagos ember megnézhesse, ha véletlenül kíváncsi rá.

(13.10)

Beszégettünk persze arról, hogy milyen más energiahordozók, milyen más energiaforrások is vannak. Hatalmas lehetőség van erre. Az előttem szóló Szabó Zsolt nagyon sokakat megnyugtatóan arra vonatkozóan, hogy a kormányzatnak igenis szándéka elmenni az alternatív energiaforrások irányába is. Ennek jómagam rendkívüli módon örülök. Ezt is már elmondtam a Házban. Egy olyan településről érkeztem országgyűlési képviselőként, a választókerületem egy olyan településen van, ahol a geotermikus energia hatalmas lehetőséget jelent mind a távfűtésben, mind pedig az energia további felhasználása kapcsán. Ezt a rejtélyes települést Budapestnek hívják, a III. kerület. Szeretném akkor azt is megtudni, ha már ebben a kérdésben így összejöttünk, hogy vajon lesz-e lehetőség tehát a 3000 milliárdos gigahitel mellett, nem azt mondom, hogy hasonló, de mondjuk, mérhető összegekben akár a békásmegyeri vagy az óbudai panellakásoknak is

átállni a geotermikus fűtésekre, vagy lesz-e lehetőség esetleg más panellakótelepeknek is az ilyen rácsatlakozásra. Hiszen ez az, ami valóban változást hozhatna az emberek életében, mindenkinek az életében, aki a fővárosban lakik vagy nagyobb városokban lakik.

Végezetül, már többször hallottam önöktől, de úgy gondolom, rendbe kellene tenni: egy kicsit álságos az az érvelés, amit önök Paks, az emberek felhatalmazása kapcsán mondanak mindig. Azt mondják, hogy az emberektől felhatalmazást kaptak erre, ez a sztenderd szószuk, mindent ezzel öntenek le, ha valamit nem tudnak megértetni az emberekkel, nem tudnak megindokolni, akkor azt mondják, hogy az emberek erre felhatalmazást adtak nekünk, kétharmad és így tovább. Ha igaz lenne ez a torz logika, önöknek sürgősen be kellene fejezniük az elmúltnyolc évezést vagy nem tudom, hány évezést, merthogy önök olyan kormányzati tevékenységeket kritizálnak folyamatosan, amelyeket legitim kormányok, az emberek által megválasztott kormányok végeztek. Az önök logikája szerint mind olyan intézkedések ezek, amelyekre az emberektől felhatalmazást kaptak ezek a kormányok.

Értem én a kettős beszéd logikáját, amely úgy működik, hogy egyik esetben ez nem igaz. A szocialista kormányt nyilvánvalóan az emberek nem hatalmazták fel, míg önökre ez igaz, az önök döntéseire felhatalmazást adtak. Csak a logika sajnos fura dolog, ha ez igaz erre, akkor igaz arra is. Tehát mindenképpen el kell döntenie, hogy vagy továbbfolytatják ezt az elmúlt nyolc éves blablát, ami üres és semmi értelme nincs, és leállítják ezt a fajta locsogást arról, hogy az MSZP mit csinált, mit nem csinált, vagy változtatnak és hajlandóak érdemben beszélni az embereknek az őket érintő ügyekről.

Álságos a történet, mert az embereket arról nem kérdezték meg, hogy ezt a hitelt fel szeretnék-e venni. Beszélnek munkahelyekről. Persze, ha így teszük fel a kérdést, hogy olcsó energiát akar-e, mindegyik párt olcsó energiát akar. Mindegyik párt azt szeretné, hogy ne legyen ebben az országban munkanélküliség. De vannak olyan pártok, amelyek nem szeretnék, hogy az oroszoknak eladósodjunk 3000 milliárd forinttal.

Vannak olyan pártok, amelyek nem szeretnék, hogy sosem látott, senki által nem ismert hatástanulmányok nélkül idehozott javaslatokra 3000 milliárdos eladósodást vállaljon a kormány. Mi ezt nem szeretnénk! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Soron következik előre bejelentett felszólalóként Font Sándor képviselő úr, Fidesz.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy mondat csak az utolsó felszólaló MSZP-s képviselőnek: Gyurcsány Ferencék hány milliárd eurót vettek fel hitelként, amikor baj volt

(Bánki Erik: *Négy és felet!*), amit az Orbán-kormány visszafizetett természetesen? Ők félnek attól, hogy eladósítjuk az országot? Ráadásul ezért egy matériát, egy atomerőművet fogunk kapni és annak minden hasznát élvezni, szemben az általuk felvett és nem látható célokra költött pénzekkel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy egy kisebb mikrokozmoszba térjek vissza az atomerőmű építése kapcsán, habár mint erősáramú villamosmérnök, aki abban az időszakban végeztem, amikor épp épült az atomerőmű, és volt szerencsém izgulni az első blokk '82-es indításakor, sokkal másabb aspektusból is meg tudnám közelíteni, hogy miért kikerülhetetlen ma az emberiség számára energiatermelés céljából az atomerőművi rendszer.

A mikrokozmosz pedig nem más, mint Paks és térsége, csak épp a Duna másik oldalán, Kalocsa és térsége szempontjából világítanám meg. Köztudott, hogy a magyar lakosok 75-78 százaléka nem fél az atomerőművek működésétől, sőt természetesen tartja, hogy egy ilyen energiatermelői bázisra is alapozzuk az energiaellátásunkat. Tehát abszolút nincs a magyar lakosságban ellenérzés, hacsak az LMP nem hergeli tovább a lakosságot ezzel kapcsolatban. Egyelőre ez nem sikerült neki, a társadalom tudomásul veszi, hogy ez így működik. Ez a 75-78 százalékos atomerőművel való egyetértés a mi térségünkben még nagyobb a közel tízezernyi munkahely miatt, amely keletkezik ezen időszak alatt, míg épülni fognak a következő blokkok.

Nyilvánvalóan felteszik azt a kérdést, hogy honnan lesz ez a munkaerő. Ha ismerjük ezt a rendszert és tudjuk, hogy döntő mértékben a magyar munkaerő-kapacitásokat fogjuk alkalmazni, akkor a válaszuk az, hogy nem biztos, hogy ez Dunántúlról vagy Nyugat-Dunántúlról lehetséges, sőt majdnem biztos, hogy nem. Szabad és kapacitásokkal rendelkező munkaerőhányad egyelőre a Duna-Tisza-közén és a Tiszántúlon van. Ha ez így igaz, márpedig így igaz, akkor kikerülhetetlen, hogy Paks és Kalocsa között egy új híd létesüljön. Ez pedig teljesen új távlatot nyit a két város kapcsolatában. Közismert, hogy Paksnak például nincs kórháza, nincs közvetlen orvosi ellátása. Kalocsának viszont igen, egy igen magas színvonalú és többszörösen fejlesztett intézménye van.

Közismert, hogy gond lesz, gond lehet azzal, hogy hol legyenek elszállásolva azok a munkások, akik majd az idők folyamán különböző mennyiségben részt vesznek az építkezésen. Talán nem lenne helyes, ha egy olyan ideiglenes városka épülne ezen munkaerők számára, amely utána egy szellemvárosként ott maradna és kihasználatlan lenne, ezért egy új híd építése, amely véleményünk szerint kikerülhetetlen az építkezés folyamán, megoldaná ezt a kérdést is. Kalocsán és térségében a volt honvédségi laktanyák mindegyike készen áll arra, hogy minimális átalakítással ezek az épületek az odaérkező munkásoknak befogadóhelyül szolgálhatna. És egy

olyan apró kérdés, hogy továbbvigyem ezt a gondolatot, mint a hulladékgazdálkodásban való közös gondolkodás, újra kinyitja Paks és Kalocsa együttműködésének lehetőségét egy új híd várható megépítésével.

Ezzel csak azt akartam érzékeltetni, hogy természetesen egy makrokörnyezetben, amiben önök kifogásolják az atomerőmű építésének egyáltalán a létét - az LMP ezt önmagában elutasítja, az MSZP azt mondja, hogy jó, jó, lehet, hogy lehetne egy ilyen, de borzasztók ezek a feltételek, amelyeket a jelenlegi kormány elfogadott -, tehát csak azt szerettem volna érzékeltetni, hogy sokkal másabb elképzelések, igények, és helybeli érdekek mondják azt, hogy nincs jobb megközelítés az energiatermelésünknek és a térség fejlesztésének. Ezt az erőművi blokkot, amelynek kihordási ideje hamarosan lejár, meg kell fiatalítani a most várhatóan megkötött szerződésen keresztül, az építkezésen keresztül, és ennek a térségnek egy új híd építésével egy új lehetőséget kell adni.

Kalocsán egyébként az Összefogás Kalocsáért Egyesület ezért a célért aláírásgyűjtést kezdeményezett, és mintegy két hét alatt 7 ezer támogató volt, teljesen függetlenül pártpolitikai nézetektől. Ők egyszerűen azt látják, hogy ez egy nagyon nagy lehetőség e térség számára, és készen állnak arra, hogy munkaerővel, illetve a létező infrastruktúrákkal ezt megvalósítsák.

Ugyanakkor, amint említettem, mint e témától nem független erősáramú villamosmérnök, volt szerencsém az elmúlt 16 évben a megújuló energiákkal foglalkozni nemzetközi téren. Voltam a jülichi egyetemen, ez Németországban a vezető, megújuló energiákkal foglalkozó egyetem, a kormány közvetlen tanácsadója. Ugyanezt az egyetemi szintet megnéztük Amerikában, Izlandon, Spanyolországban és mindenhol, ahol valamiért ezekkel a megújuló energiákkal foglalkoznak. Ez mind nagyon szép, minden nagyon működik, ilyen piciben - ez az egyetlen probléma. Nézzék meg, hogy azok az országok, amelyeket felsoroltak, hogy szélerőművekkel milyen jelentős árammennyiséget termelnek, hol helyezkednek el: mind tengerparti országok. Az 50-100 méteres magasságokban 100-200 kilométer/órás szél állandóan fúj, egyszerűen ott van ilyen természeti adottság.

Nem fogadom el, hogy a biomasszával végtelenségig lehet megújuló energiát termelni.

(13.20)

Nem igaz, ezt a földből nyerjük. Nem is értek egyet azzal, hogy ezt megújuló energiának valaki egyáltalán besorolta volna. Amit ma konkrét megújuló energiának gondolunk, azzal érdemleges mennyiségű áramot, teljesítményt nem lehet termelni. Ezt vegyük tudomásul. Lehet, hogy majd lesz egyszer ilyen, de most még nem ilyen.

Egyébként én az LMP-nek azt ajánlanám, ha igazi tiszta zöldenergiát szeretne használni, akkor

legyen szíves, támogassa a fúziós erőművek építését. Nem tudok jobbat ajánlani önöknek. Fúziós erőművek - miről van szó? Deutérium és lítium, a Földünkön egymillió évig még rendelkezésünkre álló, nem sugárzó anyag, abszolút biztonságos és tökéletes energiatermelő. Az ITER-rendszer egyébként Cadarache-ban épül, ott is voltam, megnéztük személyesen, mi is történik ott. Legyenek szívesek ez irányban is tapogatózni, hogy valóban olyan energia-termelő rendszert támogassanak, amely igazán zöld, és netán majd komoly energiákat fog a végtelenségig termelni.

Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces felszólalásokra nyílik mód.

Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Szanyi Tibor képviselő úr, az Európai Parlament képviselője.

A képviselő urat arról kell tájékoztassam, hogy az Európai Parlament tagjának, képviselőjének az elnök akkor adhat szót, ha a Házbizottság a tárgyalandó témát európai uniós kérdéssel összefüggő napirendi pontként veszi fel a napirendre. Erre a Házbizottságban született javaslat, de nem került elfogadásra. Ennek alapján tájékoztatom Szanyi képviselő urat, az Európai Parlament képviselőjét, hogy jelentkezését látom, de szót nem adhatok neki. *(Dr. Szanyi Tibor: Ügyrendit sem? - Moraj és derűtlenség a kormánypártok soraiban.)* Tisztelt Országgyűlés! Örülök, hogy ennyire sok... *(Dr. Szanyi Tibor: Ügyrendben jelentkeztem, elnök úr...! - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Brüsszelben!)* Hallom a tisztelt képviselő urat. A Házbizottság döntését nem kritizáljuk, hanem a Házbizottsághoz fordulunk, az elnököt megkülönböztetve nem kritizáljuk. *(Dr. Szanyi Tibor: Hát ez diktatúra! Szégyelljétek magotokat! - Dr. Szanyi Tibor távozik az ülésteremből. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

Ennek alapján Szél Bernadett képviselő asszonynak adok szót, kétperces hozzászólásra. *(A kormánypártok soraiból dr. Szanyi Tibor felé: Viszlát! Minden jót! - Közbeszólás.)* Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. *(Folyamatos közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Önök pedig nyugodjanak meg, mert a munkát folytatni fogjuk. Örülök, ha mindenkinek van véleménye, de a szó a képviselő asszonyt illeti. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elnök Úr! Tisztelettel kérem, hogy azt a 21 másodpercet, amit a Fidesz artikulálatlan üvöltése elvett tőlem, legyen kedves, állíttassa vissza! *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Javaslom, hogy egymás munkáját, kiabálási stílusát ne minősítsük.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Mert az LMP idejéből vették el.

ELNÖK: De a képviselő asszony kérését, hogy húsz másodperccel visszaállítsuk az órát és nulláról induljon, jogosnak tartom.

Két perce van. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen. Önök, tisztelt képviselőtársaim, azt a játékot játsszák, mintha mi egyetlen megújuló energiával akarnánk négy paksi blokkot, vagy nem tudom, mennyit, hatot kiváltani. Természetesen nem erről van szó.

Nekem nincs arra időm, hogy kifejtsem itt önöknek az érveket, de a sok utazgatás helyett jó lenne, ha két dolgot megvizsgálnának. Az egyik az, hogy az agora-energiewende.org-ra menjenek fel és nézzék meg, hogy Németország a mai napig nettó energiaexportőr. Tehát ez azt jelenti, hogy ők viszik ki az energiát, és nem hozzák be maguknak. Ilyen jól áll Németország. Szóval szerintem őket túlzottan ne sajnáljuk.

A másik pedig, hogy Munkácsyék kutatócsoportja letett egy olyan energiastatégiát ennek az országnak, amely 2040-re fokozatosan, az atomenergiát kivezetve megújulóakra tudná ezt az országot átállítani. Sőt, megjelent a tanulmánykötetüknek a második kiadása is, ami kifejezetten fenntartható energiastatégiában gondolkodik.

Legyenek kedvesek, vegyék elő ezeket a könyveket, és nézzék meg, mielőtt itt az atompropagandát tovább folytatják!

Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: *(Mikrofon nélkül):* Visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Két percben megadom a szót Hirt Ferencnek, a Fidesz képviselőjének.

HIRT FERENC (Fidesz): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Ugye, arról beszélünk, hogy mitől fosztja meg Magyarországot a paksi megállapodás. Hát attól, hogy az MSZP-s képviselőtársaink meg az LMP-sek igazat mondjanak. Hazudoznak, dezinformálnak, félrevezetnek folyamatosan. Egyszerűen felháborító.

Legjobb példája ennek egyébként Heringes Anita képviselőtársunk, akivel együtt indultunk a paksi választókerületben, azzal kezdte felszólalását, hogy ő a paksi választókerület egyetlen országgyűlési képviselője. *(Heringes Anita: Nem...!)* Én meg úgy emlékezem, hogy én nyertem meg ötven százalékkal a választást *(Derűtlenség a Fidesz soraiban.)*, önt annyira szeretik a körzetben, hogy a harmadik helyre szorult a Jobbik után. Az LMP is túnyerte magát *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban.)*, mert egyébként 3,5 százalékot kaptak az egész választókerületben. Gratulálunk az eredményhez egyébként! *(Taps a Fidesz soraiban. - Közbeszólás az LMP soraiból.)* Úgyhogy ennyit Paks és körzetéről.

Tisztelt Ház! Hazánk villamosenergiaellátásbiztonságának legfőbb letéteményese a Paksi Atomerőmű, amely ezen a területen a magyar termelés

immáron több mint felét adja. A lakosság jelentős, 76 százalékos támogatottsága mellett üzemelő atomerőmű az elmúlt negyven év egyik, ha nem a legsikeresebb befektetése volt a nemzetgazdaság szempontjából.

A Paksi Atomerőmű társadalmi elfogadottsága nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedően magas. A magyar lakosság több mint háromnegyede támogatja, hogy hazánk atomenergia segítségével gondoskodik (*Dr. Schiffer András: Kilencven százalékl!*) a villamos energia ellátásáról. A Paksi Atomerőmű környezetében élők körében még inkább kiugró a bizalom magas aránya az atomerőmű működése iránt. Az itt élők 95 százaléka támogatja annak működését. Ez többek között annak is köszönhető, hogy mi itt élünk, és tudjuk, hogy az atomenergia használata biztonságos, mind az ország, mind a régió számára csak előnyökkel jár.

Mint a térség lakója és országgyűlési képviselője elmondhatom, Tolna megyének és környezetének kiemelten fontos az atomerőmű szerepe a térség gazdasági és kulturális életében is. A megye egyik legnagyobb foglalkoztatója olyan módon pótolhatatlan szerepet tölt be, ami igazi várossá emelte Paksot. A biztos megélhetést nyújtó erőmű szó szerint motorja lett a fejlődésnek, magával húzva más, a környező települések életszínvonalának növekedését is.

Az ország érdekeit szem előtt tartva kijelenthetjük, hogy a kormány paksi kapacitásfenntartással kapcsolatos tervei, lépései azt segítik elő, hogy a létesítmény nemzetgazdasági szempontból az egész ország számára olyan villamosenergiaellátás-biztonságot nyújtson, amire támaszkodni lehet, és ami szó szerint energiát ad hosszú távú gazdasági céljaink megvalósításához.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Font képviselő úrnak megígérjük, hogy az LMP mindent el fog követni azért, hogy az emberek reális képet kapjanak az atomenergia használatáról és annak a kockázatáról. Most ennek egy olyan eleméről szeretnék beszélni, amely árnyalja azt a pozitív képet, amelyet önök igyekeznek bemutatni.

A bővítés során eddig méltatlanul háttérbe szorult az a kérdés, hogy mi történik majd a régi és az új reaktorokban képződő kiegészítő fűtőelemekkel, valamint az erőmű bontása során képződő sugárzó hulladékkal. Pedig egyáltalán nem elhanyagolható tételekről van szó. A probléma nagyságrendje műszaki és pénzügyi értelemben is - nem említve az egészségügyi vonatkozásokat és kockázatokat - ugyanakkora, mint magáé a tervezett bővítésé.

Hogy ne vádolhassanak bennünket azzal, hogy az antiatom-lobbisoportok érveire hivatkozunk, az MTA erősen Paks közeli Lévai Energetikai Alapítványának „energiaakadémia” elnevezésű honlapjáról gyűjtöttük össze a vonatkozó számokat. Itt a témával foglalkozó elismert atomtudósok a már meglévő atomerőműről többek között a következőket írják: „2013-as bázisáron az összes hulladékos költség 1671 milliárd forint.” Majd néhány sorral lejjebb a bővítéssel kapcsolatban: „Az új blokkok létesítésére vonatkozó szerződés a radioaktív hulladékokkal kapcsolatban értelemszerűen csak a kiegészítő fűtőelemekkel foglalkozik. A Radioaktív Hulladékokat Kezelő Nonprofit Kft. adataiból ezért kiválasztottuk a rájuk vonatkozó költségeket. Ez alapján azt kaptuk, hogy a kiegészítő fűtőelemek átmeneti tárolásának és végleges elhelyezésének költsége körülbelül 1150 milliárd forint.” Forintban számolva tehát ezermilliárdokról, euróban mérve is milliárdokról beszélünk, ugyanúgy, mint a bővítés esetén.

Mindehhez azt is érdemes hozzátenni, hogy a nukleáris kármentesítési alaphoz Paks befizetéseiből jelenleg mindössze 200 milliárd forintnyi összeg van.

(13.30)

A számok első pillanatra hatalmasnak tűnnek, de olyan nagy aktivitású sugárzó hulladékról van szó, amely generációk sokaságán keresztül súlyos környezeti kockázatot jelent, és különleges gondosságú kezelést, tárolást igényel. Olyan hulladékról van szó továbbá, amelynek a végleges elhelyezését még sehol a világon nem sikerült megoldani, ráadásul az uniós szabályok arra kötelezik Magyarországot, hogy saját maga gondoskodjon a megoldásról, tehát nem lehet az atomszennyest egyenesen Oroszországba küldeni.

A vázolt költségek nem ok nélkül ilyen magasak, sőt tartunk tőle, hogy menet közben még nagyobbak lesznek. Emlékeztetőül érdemes felidézni, hogy a kis és közepes aktivitású sugárzó hulladék bátaapáti tárolójának költségét az építés megkezdésekor 40 milliárd forintba becsülték, ehhez képest a valóságban a tavalyi év végén 72,5 milliárdba került. Idén újabb 7,4 milliárdot költenek rá, és önmagában az üzemeltetésre évente 700 millió forintot kell költeni, emberi léptékkal nézve az idők végezetéig.

Ilyen horribilis hulladékkezelési költség és kockázatok semmilyen másik energiatermelési mód esetében nem jelentkeznek, ami két fontos mérlegelési szempontot is jelent a politika számára. Egyrészt ezeknek a költségeknek meg kell jelenniük az áramárban, ami tovább árnyalja az (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) atomenergia olcsóságára vonatkozó kormányzati érveket. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP és az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Józsa István képviselő úr, MSZP. Tessék parancsolni!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Vendégek! Az a cím, hogy mitől fosztja meg Magyarországot ez a döntés - a legnagyobb baj az lenne, ha a józan gondolkodástól és a szakmai mérlegeléstől fosztaná meg. Úgyhogy én a hozzászólásomat ezzel szeretném kezdeni, hogy felhívjam a figyelmet, hogy mindenki őrizze meg a nyugalmát, és próbáljuk meg ezt a kérdést szakmai alapon megközelíteni.

E tekintetben külön öröm számomra, hogy Aszódi Attila, akinek a szakmai működését - ha úgy tetszik - gyermekkorától van szerencsém ismerni, és nagyra becsülöm a szakmai eredményeit, itt van körülünk, és tanúja lehet ennek; tehát részben okulhat belőle, hogy mit kell figyelembe venni, és abból is, hogy mit nem.

Az a megközelítés a helyes az MSZP véleménye szerint is, hogy egy energiamixben kell gondolkodni. Ennek az energiapalettának természetesen nemcsak matematikai értelemben van egy optimumkeresési része, hanem regionális értelemben is. Tehát amikor egy ilyen léptékű kapacitásbővülésről, -bővítésről beszélünk, akkor valószínűleg az a helyes, ha kilépünk az ország határain túlra is, és régióban gondolkodunk, ugyanis egy 1000-1200 megawatt egység teljesítményű blokk azt is magával hozza, hogy ha ez kiesik, akkor a tartalékkapacitásnak ilyen léptékűnek kell lennie. Ha ezt önmagában Magyarországnak kell teljesíteni, az egy igen nehezen és költségesen járható út, tehát mindenképpen egy regionális gondolkodásnak is helyet kell kapnia a szakmai megközelítésben.

A másik az ütemezés. Az az eredeti előterjesztés címe is, hogy „A Paksi Atomerőmű kapacitásának szinten tartása”. Ez azt sugallja minden józan olvasó számára, hogy szinten tartja a jelenleg 2000 megawatt kapacitást, tehát akkor lépnek be az új blokkok, amikor ezeknek az üzemideje lejár. Itt van az egyik értelmezendő probléma: a jelen ütemezés szerint lesz tíz év, amikor a jelenleginek több mint kétszerese lesz a nukleáris kapacitás, és hogy ezt a hazai rendszer hogyan bírja el, az összefüggésben van azzal is, amiről már beszéltem; nem bírja el, regionális szinten kell megközelíteni, gondolkodni róla. Tehát amikor azt mondjuk, hogy jó lenne ismerni az előkészítő tanulmányokat, a hatástanulmányokat, akkor az nemcsak a költségoldalról felvetett kérdés, hanem a szabályozás oldaláról is, hogy hogyan fog ez működni.

A költségrészéről szintén jótékony hatású lenne, ha a kormánybiztos úr, illetve az általa kialakítandó csapat hitelt érdemlő tanulmányt tenne le, ugyanis teljesen világos, hogy van egy költségszámítás, ami a működéssel függ össze. A jelenlegi paksi négy blokk nagyon biztonságosan és nagyon olcsón termeli az áramot, mert már egy amortizálódott létesítményről van szó. Az új blokkoknál az a nagy kérdés, hogy a beruházás költségét ki, hogyan, hova számolja. A kormány adott egy olyan megközelítést, hogy a hitel

nem fog beleszámítani az áram árába, merthogy az egy államközi hitelnek a része, tehát a költségvetés fizeti. Ez viszont azt jelenti, hogy akkor mi, adófizetők fizetjük, ha meg nem így van, mert előbb-utóbb azért valakinek ki kell fizetni, akkor kellene egy olyan költségszámítás - hitelt érdemlő, nemcsak becslésen alapuló, hanem a meglévő szerződések figyelembevételével -, hogy mire lehet számítani.

Tehát úgy gondolom, az a helyes számítás, ami a teljes futamidőre vetítve 30-32 forintban jelöli meg, de ez a futamidő nagyon hosszú. Lehet, hogy 30 év múlva ez az ár ugyanolyan kedvező lesz, mint ma a 11-12 forint, de ezt egy időhorizonton hitelt érdemlően be kellene mutatni.

Amire még szeretnék kitérni, az az, hogy egy ilyen léptékű energetikai beruházás, különösen az európai támogatási rendszer környezetében, nem szabad, hogy elvigye a figyelmet a megújulóenergia-termelés fejlesztéséről. Sajnos, az elmúlt négy-öt évben ennek lehettünk a tanúi, hogy nem éltünk azokkal az uniós lehetőségekkel, amelyekkel fejleszthető a megújulóenergia-bázis.

A hazai adottság egyértelműen a geotermiára a legkedvezőbb. A geotermiánál nincsenek olyan problémák, mint a szélnél, hogy csak időszakosan fűj, vagy mint a napenergiánál, hogy az is csak bizonyos időszakokban áll rendelkezésre. A hőbányászattal termelt villamos energia gyakorlatilag ugyanolyan folyamatosan rendelkezésre áll, mint bármelyik más erőműben, és azt is tudni kell, hogy egy egység geotermiával termelt villamos energia mellé öt egység hőenergiát kapunk, tehát például Budapest teljes távfűtése egy 400-500 megawattos villamos teljesítményű geotermikus erőművel megoldható lenne. Ez szintén százmilliárdokat, ezermilliárdokat igényel, de ha el sem indulunk ebbe az irányba, akkor nem tudjuk, hogy melyek azok a korszerű technológiák, amelyek rendelkezésünkre állnak ezen a területen.

*(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Úgyhogy szeretném árnyalni az MSZP véleményét annyiban, hogy az MSZP nem atomellenes, nem oroszellenes. Az MSZP amellet áll, hogy az országnak egy optimumra törekvő energiaspektruma legyen, olyan energiamixet alakítsunk ki, amely hosszú távon biztonsággal, az európai környezetben előremutató módon és korszerű technológiákkal biztosítja az ország energiaellátását. Ha a paksi beruházás mellett minderre még jut majd energia, pénz, paripa, fegyver, akkor természetesen jó az irány. Ha csak ebben a kicsit hirtelen előkapott szerződésben, építésben gondolkodunk, az nem lesz az energiaszektor hasznára egyértelműen. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sok minden elhangzott ebben a vitában itt a mai nap folyamán, hallhattunk itt a csökönyös ökörről, meg hogy ki miért változtatja meg a véleményét. Egy dologról nem esett szó, például arról, hogy mi a vita fő oka jelen pillanatban is a Fidesz és az MSZP között. Vajon miért nem támogatja a Fidesz 2010 előtt az erőmű megépítését? Vajon miért nem támogatja vagy legalábbis miért ilyen nagy hanggal kritizálja jelen pillanatban az MSZP az erőmű felépítését?

Ennek egyetlen oka van: mindkettőjüket ugyanaz az ok motiválja a 2010 előtti döntésben és most az MSZP-t is, mégpedig az, hogy félnek, féltek attól, hogy kimaradnak a bizniszből, mert erről szól, az építkezés körüli bizniszről szól, mert nálunk sajnos ez határozza meg a kormányok döntését. Nem az határozza meg a kormányok döntését, hogy ez jó-e az országnak, szükséges-e Magyarország energiaellátása szempontjából, hanem hogy lehet-e biznisszeli, azok a cégek, azok a vállalkozók, azok az önközhöz közel eső kis- és közepes vállalkozások vajon milyen szemetet tudnak kiharítani egy ilyen nagy építkezés során abból a bizonyos tortából.

Azt kell mondanom, hogy ebben a mai vitában is egyedül a Jobbik és az LMP az, aki ugyan nem ugyanazon az állásponton helyezkedik el ebben a kérdésben, mi nem értünk egyet az LMP-vel, de legalább megkérdőjelezhetetlen, hogy ők nem hátsó szándék alapján mondják el a véleményüket, vagy a Jobbik nem hátsó szándék alapján mondja el a véleményét, hanem tényleg azért, hogy az országnak ez jó vagy nem.

(13.40)

És itt le kell szögezmem azt is, hogy az építkezés során - tehát mi támogatjuk, abszolút támogatjuk az erőmű felépítését - két dologra nagyon-nagyon oda fogunk figyelni. Az egyik dolog az, hogy az építkezés során szigorú gazdasági ellenőrzés legyen, tehát szigorúan figyeljünk oda arra, hogy valóban arra költik-e a pénzeket, és úgy költik-e a pénzeket, ami szükséges. A másik pedig az, hogy a megállapodás szerint lehetőség lesz rá, hogy a kivitelezés során 40 százalékban magyar kis- és közepes vállalkozások részvételével történjen meg az építkezés. De ez nem automatikus. Tehát nem azt jelenti, hogy rögtön magyar kis- és közepes vállalkozások részt vehetnek az építkezésen. Egy ilyen építkezésen, egy atomerőmű építésénél elő kell erre készíteni a magyar kis- és közepes vállalkozásokat. Ez a kormány feladata lenne, mert ha nem készítik fel a magyar kis- és közepes vállalkozásokat, akkor bejöhettek azok a külföldiek, akik ugyanúgy megépíthetik ezt az atomerőművet.

Tehát fontos lenne gazdasági szempontból, hogy itt a magyar vállalkozások részt tudjanak venni, hiszen ez Paks szempontjából is nagyon fontos lenne. Tehát arra kérjük a kormányt, hogy már most kezdje

el felkészíteni azokat a cégeket, azokat a vállalkozásokat, amelyek részt vehetnek majd ebben az építkezésben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces felszólalásra van mód; Heringes Anita képviselő asszony, MSZP. Felhívom a figyelmét, hogy 1 perc 46 másodperce van a frakciónak. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Úgy éreztem, hogy reagálnom kell erre. Én ugye, paksi származású vagyok, mint ahogy elmondtam, az egyetlen paksi származású képviselője a parlamentnek. *(Moraj a Fidesz soraiban.)* Ezért paksiként nem tudok mást mondani, mint hogy száz százalékig támogatom a 2009-es döntést. Csak, tudják, önök egy dolgot vettek el tőlünk: azt a vitát, azt a lehetőséget, hogy mindenki elmondja egyébként magáról a bővítésről a véleményét. Maguk most csak a szerződésről - egy egyedülálló döntésként, amit csak önök hoztak meg - hozzák ide a vitát.

Tudják, egyetlenegy dolog látszik Paksról: paksi vállalkozók ma jobban ismerik a Közgép és Nyerges, Simicska nevét, mint bármi mást. Én nagyon remélem, hogy a másik paksi választókerületi képviselő is kiáll a paksi vállalkozókért, pont olyan lelkesen és tiszta szívvel, mint én. Tudják, én támogatom a Paksi Atomerőművet. Én nagyon szeretném, hogyha egy olyan döntés született volna, ami egy demokratikus országba illett volna. Maguk ezt a lehetőséget elvették.

Éppen ezért azt tudom mondani, hogy a 2009-es döntést támogatom, a paksi vállalkozókért mindent megteszek, mert ha így marad a fejlesztés, a térségfejlesztés és a vállalkozásfejlesztés, ahogy most van, akkor orosz cégek fogják csinálni, külföldi cégek fogják csinálni, mert nem lesznek meg a minősítések. Én a városért, az ott élő emberekért fogok küzdeni és a Paksi Atomerőműért. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra következik Hirt Ferenc képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

HIRT FERENC (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Képviselő asszony - nagyon röviden, mert nem akarom elvenni a többiektől a szót -, ön azt állította, hogy ön az egyetlenegy paksi származású képviselő. Tessék elmenni a levéltárba, az őseim nem is olyan régen még ott malmot üzemeltettek meg sok mindent. Az idősebbek tudják, hogy mit jelent az, hogy Hirt. Ha ön nem tudja, akkor, még egyszer mondom, informálódjon. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Kepli képviselő úr benyomta, aztán kivette a jelentkezését. Gondolom, hogy akkor nem kíván szólni. *(Kepli Lajos nemet int.)* Ennek megfe-

lelően visszatérünk a normál szót kérők sorához, és Bánki Erik képviselő úr, Fidesz, következik. Tessék parancsolni!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy én is dél-dunántúli régiós szemmel egy kicsit távolabbi körben, mint Paks, adjak kitekintést arra, hogy mit jelent a mi térségünknek a paksi bővítés, illetve mit jelent Magyarország számára az a beruházás, ami elengedhetetlen abból a szempontból, hogyha mi azt a kapacitást, amit ma tud a négy erőművi blokk, fenn akarjuk tartani a következő 60 vagy 80 év során is.

Azt gondolom, hogy az nem lehet kérdés - Heringes Anita képviselő asszony felvetésére, illetve vádjaira reagálva -, hogy volt alkalma és lehetősége az egész társadalomnak arra, hogy véleményt nyilvánítson a paksi kapacitásfenntartási beruházásról, hiszen mi nem árultunk zsákbamacskát. *(Dr. Fónagy János: Én írtam alá.)* Szilágyi György képviselő úr lehet, hogy még erre nem emlékszik pontosan, de 2009-ben mi is, a teljes Fidesz-frakció benne volt abban a 330 igen szavazatban, ami a 2009-es bővítésről szóló döntést hozta meg itt a parlamentben több mint 90 százalékos támogatottsággal. Tehát mi ellenzékben is támogattuk, mert akkor is azt gondoltuk, amit ma, hogy nemzetgazdasági szinten, nemzetbiztonsági szempontból és egyébként az emberek megélhetése és boldogulása szempontjából is kiemelkedő jelentőségű ez a beruházás.

De továbbmegyek, tisztelt képviselőtársam: mi nem árultunk zsákbamacskát az országgyűlési választások előtt sem *(Dr. Szél Bernadett: Ott voltam.)*, hiszen akkor is elköteleztük magunkat, 2010-ben és 2014-ben is a paksi bővítés, illetve kapacitásfenntartási beruházás mellett. És a magyar lakosság kétharmada úgy támogatt bennünket, hogy tisztában volt azzal, hogy ha mi kerülünk kormányra, akkor igenis meglesznek azok a döntések, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a következő időszakban konkrétan elkezdődhessen a beruházás előkészítése, majd annak a megvalósítása. Tehát lehet itt öt képviselővel a parlamentben tüntetni a beruházás ellen, tisztelt képviselőtársam, Szél Bernadettnek mondom *(Dr. Szél Bernadett: Fogunk is, nyugodjon meg!)* - képviselő asszony, én is meghallgattam önt, és nem beszéltem bele, amit mondott -, meg kell nézni, hogy milyen támogatottságot tudtak szerezni az országgyűlési választáson azzal, hogy önök is, mint ahogy mi, nem árultak zsákbamacskát.

Önök is elmondták, hogy ellenzik a paksi erőművi beruházást; ellenzik, hogy újabb két blokk épüljön Magyarországon; ellenzik azt, hogy ezzel hosszú távra biztosított legyen az ország energiaellátása; ellenzik azt, hogy a lehető legversenyképesebb áron tudjunk villamos áramot biztosítani a magyar ipar és a magyar háztartások számára. Önök elmondták, hála istennek! Meg is lett az eredménye, a

magyar lakosság azt mondta, hogy köszöni szépen, ők ebből nem kérnek. Ők abból kérnek, amit a Fidesz és a KDNP frakciója képviselt az előző parlamentben is, és amivel megnyertük, kétharmaddal, Európában egyedülálló módon, négy év kormányzás után, demokratikus választásokat követően újra kétharmados felhatalmazást kaptunk a magyar parlamentben. Azt gondolom, hogy ez a magyar lakosság véleménye.

Az a magyar lakosság véleménye, amit képviselőtársaim is elmondtak, miszerint az ország lakosságának a háromnegyede, a helyben élőknek pedig közel száz százaléka támogatja ezt a beruházást, hiszen az emberek tisztában vannak azzal, hogy ez a lehető legtisztább energiaforrás, itt nincs közvetlen környezetszennyezés. És bár azzal riogatnak most is, Schmuck képviselő asszony azzal riogat itt mindenkit, hogy több ezer milliárd forintba fog majd kerülni a fűtőelemek tárolása, de ha elolvasta volna azt a szerződést, amit kötöttünk, abban benne van, hogy az oroszok vállalják azt, hogy a fűtőelemeket visszashállítják Oroszországba, ott újrahasznosítják, és addig ellátnak bennünket üzemanyaggal, amíg arra nekünk szükségünk van.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tehát semmi szükség arra, hogy a magyar parlamentet arra használják, hogy az embereket riogassák és rémisztgessék. Nincs szó erről, egyáltalán nem kell fűtőelemeket tárolnunk a következő időszakban. A bővítés üzemanyag-szükségletét az orosz partner úgy fogja kielégíteni, hogy visszaküldhetjük hozzájuk újrahasznosításra a fűtőelemeket.

Tehát azt gondolom, hogy ha ennyire veszélyes lenne ez a beruházás, tisztelt képviselőtársaim, mint ahogy azt önök állítják, akkor a világon ma nem működne 435 erőmű. Azt gondolom, hogy az Egyesült Államokban, amelynek a lakói szintén kiemelt figyelmet fordítanak a környezetvédelemre, ők is már régen tüntetnének az előtt a száz erőmű előtt, amit ott használnak. De említhetném Franciaország példáját is, ahol szintén a villamosenergia-ellátásnak szinte a száz százaléka atomerőművi termelésből származik.

Tehát látható az, hogy ez egy versenyképes energiatermelési mód. Jól láthatók azok a számok, amit szintén képviselőtársaim említettek, és amelyek nem a 27-31 forintot vizionálják, amiről ellenzéki képviselőtársaim beszélnek, hanem a 15-17 forintot, amely tartalmazza egyébként a teljes beruházás megtérülési költségét is, tehát mind a tőketörlesztést, mind a kamattörlesztést, és 60 évre, tehát a következő időszakra, a 60 éves működési idejére az új erőművi blokkoknak a teljes megtérülést tartalmazák. Pontosabban nem is 60 évre, hiszen 21 plusz 9 évről, tehát igazából 30 évről beszélünk, ami a hitel futamidejét jelenti.

És akkor még nem vettük figyelembe az esetleges élettartam-hosszabbítási lehetőséget. Hiszen láttuk ennél a négy blokknál is, hogy a technológia megújítása, a gondos gazdálkodás odavezetett, hogy

a most üzemben lévő négy erőművi blokk kapacitását is lehetett növelni menet közben, és az üzemidejét is meg lehetett hosszabbítani. Tehát egyáltalán nem kizárt, hogy a 60 év lejártával további 20 évre meghosszabbítható az élettartama a két új erőművi blokknak, ami azt jelenti, hogy akkor pedig mindenféle tehertől mentesen, ugyanígy, a mai áron számolva 10 forint körüli előállítási költséggel tudunk vilamos áramot termelni.

(13.50)

Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, mindenkit arra kérek, hogy a pártpolitikai szempontokat hagyja figyelmen kívül, pusztán arra koncentráljon, hogy a magyar lakosságnak mi az érdeke. A magyar lakosságnak az az érdeke, hogy a kapacitásfenntartás meglehessen, a két új erőművi blokk pedig megépüljön Pakson ugyanazzal a biztonságos technológiával, mint amivel a korábbiak épültek, és ugyanazzal a gondos üzemeltetéssel, amelyet az elmúlt évtizedek során a paksi dolgozók biztosítani tudtak.

Tehát aggodalomra semmi ok, szerintem nagyon jó döntést hoztunk a magyar parlamentben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik. Két perce van, képviselő úr. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Miután itt többen is hangoztatták már a származásukat, akkor most én is bekapcsolódom. Én ugyan nem vagyok paksi, de egy Paks melletti kis faluból származik a családom, Németkérrel, s ebből adódóan, valamint abból adódóan, hogy a rokonságom jelentős része kötődik a mai napig is oda és dolgozik az erőműben, nyilvánvaló, hogy így mégis az erőmű támogatói mellett vagyok. Közvetlen tapasztalatom is van arról, saját szakmai tapasztalat, meg egyrészt már régről származó tapasztalat azt illetően, hogy ott mennyire fontos a paksi embereknek és a paksi régióknak az atomerőmű.

Viszont a paksiaktól nem hallottam, de szeretném szavát tenni, ha én paksi lennék, engem nagyon zavarna az, hogy bizonyos országgyűlési képviselők „Stop Paks” és „No Paks” feliratú pólóban jelennek meg a parlamentben, ugyanis ez azt a látszatot sugallja, mintha nem az atomerőmű, hanem maga a város szűrné a szemüket. Azt gondolom, hogy ez ellen határozottan fel kellene emelnünk a szavunkat. *(Taps a Fidesz és a Jobbik soraiban. - Dr. Schiffer András: Nem ez a célunk!)* Hiába nem ez a céljuk, képviselő úr, ez akkor is ezt a látszatot sugallja. Paks egy nagyon szép kisváros, és én azt gondolom, hogy a Paksi Atomerőmű egy nagyon jó beruházás.

Innentől kezdve arra kéne koncentrálnunk - mivel egy, a parlament által is elfogadott és

már eldöntött beruházásról van szó -, amit Szilágyi György képviselőtársam is mondott, hogy hogyan fogjuk tudni felügyelni azt, hogy a 40 százalék magyar beszállítói hányad valóban ott helyben és a környéken csapódjon le, és valóban a magyar kis- és középvállalkozásokat gazdagítsa, mert ha csak annyi lesz a különbség, hogy a Fidesz vagy az MSZP valósítja meg a beruházást, hogy éppen európai uniós vagy nemzeti színű szalaggal átkötte lopják el a pénzt, akkor semmit nem értünk el az egésszel, akkor a paksiaknak nem lesz jobb, akkor az ország energiabiztonsága szempontjából nem lesz jobb.

Ezért én azt gondolom, hogy annak a vizsgálóbizottságnak, amit már a Jobbik is és azóta az MSZP is kezdeményezett - pontosabban eseti bizottságnak -, igenis jogosultsága van és meg kell valósítani, amely a pénzek felügyeletét parlamenti szinten ellenőrizné. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik normál szót kérőként Bencsik János képviselő úr, Fidesz.

Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Nagy érdeklődéssel hallgattam a vita során tett felszólalásokat, kifejezetten LMP-s képviselőtársaimat, hiszen ők kezdeményezték a mai parlamenti vitát. Azt azért sajnálom, hogy a vita végére az öt kezdeményező képviselőből ketten vannak *(Dr. Schiffer András: Hány másodpercünk van még?)*, de hát a demokrácia, tetszik tudni, Schiffer képviselő úr, arról szól, és a szabadelvűség is arról szól, hogy tisztelettel meghallgatjuk egymást. Ha párbeszédre hívjuk képviselőtársainkat, akkor nagy tisztelettel nemcsak elmondjuk a véleményünket, hanem maradunk és meghallgatjuk őket. Ez a szép a politikában. *(Dr. Schiffer András: Adjatok még időt!)*

Amit Schiffer képviselőtársam és az időközben távozott Sallai Róbert Benedek képviselőtársam lojalitási próbának igyekezett beállítani, az nem más, mint az ismeretek gyarapítása, tisztelt képviselőtársaim. 2009-ben semmi más nem történt, mint az akkori szocialista kormány egy olyan előterjesztést hozott be, amely egy lapos volt, ilyen *(Mutatja.)*, és mindösszegében arról volt benne szó, hogy az alapján ki az, aki elviekben támogatja a paksi beruházást. Tudják képviselőtársaim, nem olyan fából faragtak engem, hogy én egy ilyen lapocskára egyszerűen rábólintsak, ezért tartózkodtam. Majd azt követően volt egy esztendőm arra klíma- és energiaügyi államtitkárként, hogy elemzéseket, tanulmányokat, különböző forgatókönyveket szépen egymás mellé téve végiggondoljam a kollégáimmal azt, hogy az ország villamosenergia-biztonságát hogyan lehet garantálni. Nem vagy-vagy, hanem is-is alapon, úgy, ahogy Szabó Zsolt államtitkár úr itt egy órával ezelőtt is elmondta.

Az a baj önökkel, hogy csak végletekben tudnak gondolkodni, a vagy-vagyban. Meg kell tanulni önöknek is is-isben gondolkodni, főleg akkor, ha az ésszerűség is ezt diktálja. Nincs abban a helyzetben Magyarország, hogy csak az atomenergiára próbálja alapozni az ellátásbiztonságot, vagy csak a megújuló energiaforrásokra. Nekünk mind a kettőre szükségünk van, sőt még a hazai előfordulású szénre és lignitre is szükségünk lesz ahhoz, hogy az ország biztonságos energiaellátását lehessen szavatolni. Nemzetbiztonsági kérdésről van szó. Önök politikai termékként használják a fenntarthatóságot. Én azt mondom, hogy vagyunk néhányan, akik pedig elég hosszú ideje - én magam 25 éve - közösségi szolgálat keretében foglalkozunk a fenntarthatósággal.

Önök itt hiányolják az energiahatékonysági és a megújuló energiás beruházásokat. Államtitkár úr elmondta egy órával ezelőtt, mintegy 2000 milliárd forint áll rendelkezésre a következő hat évben, s a vezérszónoki körben én magam is kiemeltém ezt. De hogy adjak példát önöknek arra is kollégáimmal, a mögöttem lévő választók közösségével, hogy mi az üresen beszélni, és mi az megcselekedni azt, amiről beszélünk, a közösség javára, felolvasnék néhány olyan fejlesztést Schiffer képviselő úr számára is, amelyeket az elmúlt két esztendőben valósítottunk meg, és a következő két esztendőben fogunk megvalósítani Tata-Tatabánya választókerületben. *(Dr. Schiffer András: Adjál két percet, és válaszolok.)*

Jelenleg több mint ötszáz lakás teljes körű korszerűsítésén dolgozunk. Van egy rezszi plusz program, tisztelt Schiffer képviselő úr, amelyről nem beszélünk, hanem megvalósítjuk. A távhőrendszer hatékonyságának a javítására a két város több mint félmilliárd forintot költött. Hőtárolót építettünk a fűtőerőmű mellé annak érdekében, hogy a nyári időszakban hétvégként ne kelljen feleslegesen beindítani a kazánokat, hiszen a hét közben felmelegített víz tökéletesen elegendő arra, hogy egy 70 ezres város használati melegvíz-igényét ki tudja elégíteni. Közintézményeinkben 2 milliárd forintos épület-korszerűsítési programot valósítottunk meg, a megyei kórházban, óvodákban, iskolákban, bölcsődékben, művelődési házakban. Biogázéroművet építettünk több mint 1 milliárd forintért annak érdekében, hogy a zöldhulladékot, a szerves hulladékot, a regionális vízműnél keletkező szennyvíziszapot energetikailag tudjuk hasznosítani. Ugyanezt csináltuk a regionális hulladéklerakó depógázával.

Ez mind-mind megújuló energiaforrás-használat, illetve energiahatékonysági fejlesztés, beruházás. Nem mosolygunk, nem vigyorgunk ezen, hanem jó érzéssel tölt el bennünket az elvégzett közös munka eredménye. Ezen túlmenően egy 6 milliárd forintos biomassza-fűtőmű építésébe kezdtünk bele annak érdekében, hogy az orosz gáztól való függetlenséget jelentős mértékben tudjuk csökkenteni. A kutatás-fejlesztésben is ott vagyunk. Abszorpciós régi hűtési technológiát kombinálunk fotovoltáikával annak

érdekében, hogy a kereskedelmi létesítményekben olyan hűtőberendezéseket tudjanak használni, amelyek megújuló energiát vesznek igénybe a hűtőközeg felfűtéséhez.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha önök valóban átlátnák a magyar energiafelhasználás rendszerét, akkor nagyon jól tudnák, hogy a villamosenergia-felhasználásunk 5 százaléka kereskedelmi létesítményekben kerül elhasználásra. Azt gondolom, hogy Glattfelder államtitkár úr is alá tudja ezt támasztani. 5 százaléka! Egyáltalán nem mindegy, hogy milyen határfokú berendezésekkel történik meg a hűtőpultok üzemeltetése. Magyar innovációval itt a lehetőség arra, hogy takarékoskodjunk. Ledkutatást végzünk a városban, és az alapján már gyártásba kerültek a közvilágítási lámpák, amelyek felszerelése történik a településeinken. Hát miről beszélünk?! Munkahelyek is itt állnak mögötte.

(14.00)

Önök csak beszélnek, mi cselekszünk. És akkor ott van az Edutus főiskola, ahol egy passzívházat, demonstrációs épületet is üzembe helyezünk még az őszi folyamán. És a facility menedzsmentképzést is elindítottuk, mert szükség van arra, hogy létesítménygazdálkodás területén legyenek felkészült szakemberek az önkormányzatoknál. *(Dr. Schiffer András: Magyarország jobban teljesít.)* De tudja, tisztelt Schiffer frakcióvezető úr, az a helyzet, hogy először el kell nyerni az emberek bizalmát, és azután két és fél évtizeden keresztül azt a bizalmat meg kell tartani. *(Dr. Schiffer András: Két és fél évtizeddel ezelőtt ki vezette ezt az országot?)* És ha megtartjuk, akkor velük együttműködve van lehetőség arra, hogy ilyen eredményeket lehessen elérni. És ne csak beszéljünk a dolgokról, hanem cselekedjünk is.

Köszönöm mindannyiuk megtisztelő figyelmét. Azt sajnálom, hogy saját figyelmét elvette saját magától Schiffer képviselő úr a folyamatos beszédével. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most Szilágyi György képviselő urat illeti a szó, Jobbik. Képviselő úr, két perce van.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bencsik képviselő úr itt elmondta, hogy 2009-ben ő miért nem szavazta meg, miért tartózkodott a szavazásnál. Amennyiben így volt, képviselő úr, Bencsik képviselő úrnak mondom, amennyiben tényleg így volt, akkor én gratulálok önnek. Mert ez lenne a felelős képviselői magatartás, hogy ha valaki egy A4-es lapot kap, és nincs minden nagyon fontos információ birtokában, akkor igenis ne szavazza meg. Viszont aki meg ennek ellenére megszavazta, az mind szégyellje magát, aki még itt ül bent, mondjuk, a Fideszben. Ez körülbelül olyan lehetett akkor valószínűleg, mint a lisszaboni szerző-

dés, amit szintén olvasatlanul sikerült önöknek megszavazni. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Azt akartam kérdezni, hogy kér-e még valaki szót, de közben már Keppli Lajos képviselő úr jelezte, hogy igen, Jobbik. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tekintve, hogy a rendelkezésünkre álló időkeretből még mintegy 6 perc hátravan, szeretném összefoglalni a saját részünkről a mai vitanap tanulságait. Ugyan sokszor voltak, akár a vezérszónoki felszólalásokban vagy a vitában is hevesebb kirohanások, de azt gondolom, hogy mint vita mindenképpen építő jellegű. Az már más kérdés, hogy arról vitázni, hogy a Paksi Atomerőmű bővítése során létesülő új blokkokat mivel lehetne helyettesíteni, talán kicsit már elkészt dolog, hiszen a beruházás megvalósulása már csak idő kérdése, hiszen erről mindenféle szinten már döntés született.

Azonban azért sem nélkülözhető ez a vita, mert azok a megoldások, megoldási javaslatok, amelyek itt előkerülnek, ugyanúgy a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan vagy más egyéb területekre vonatkozóan, természetesen a kormány számára is hasznos információként kell hogy szolgáljanak. Hosszabb távon a stratégiába ezeket be lehet építeni. És természetesen senki nem, legalábbis a Jobbik Magyarországiért Mozgalom egészen biztosan nem azért támogatja az atomerőmű bővítését, mert annyira szerelmesei lennének a radioaktív technológiáknak, de azért azt el kell mondani, hogy jelen pillanatban mi valóban Magyarország érdekeit tartjuk szem előtt, és valóban azt látjuk, hogy nincs reális alternatívája a Paksi Atomerőmű bővítésének.

Ebben, amiben nagyon tisztelni és becsülni kell a pártok közül az LMP-t, hogy a Jobbikon kívül egyedül ő képvisel konzekvens álláspontot, teljesen szögesen ellentétben állót, mint a Jobbik, de legalább, mióta a parlamentben vannak, azóta változatlanul ezt az álláspontot képviselik. Így egy egészséges vita alakulhat ki, amelynek során előrébb lehet lépni. Az előrébb lépés ebben az esetben azt jelenti, hogy a Paksi Atomerőmű új blokkjainak megvalósítása elkezdődik. Innentől kezdve arra kell koncentrálnunk, és arra kell figyelniük, már többször elmondtuk ma, hogy az a 10 milliárd eurós keretmegállapodás, illetve annak a magyar beszállítói hányadra eső része hogyan lesz felhasználva. Illetve természetesen ezen kívül arra is, hogy az erőmű beruházása során minden olyan fenntarthatósági, környezetvédelmi, egészségvédelmi és más egyéb szempontot betartsanak, ami valóban lehetővé teszi azt, hogy egyrészt a környezetében élők, másrészt a teljes magyar lakosság csak az előnyeiket élvezhesse ennek az erőműnek. És a biztonsági beruházás is valóban úgy valósuljon meg, hogy ne legyen félnivalójuk azoknak sem, akik

jelen pillanatban egyébként félnek a nukleáris technológiától, vagy régebbi nukleáris balesetek okán, vagy pedig valami más egyéb motiváció miatt.

A megújuló energiák közül pedig, ahogy már elmondtam, a biomassza- és a geotermikus energia, ami elsősorban a véleményünk szerint hosszabb távon szóba jöhet, nem pedig a szél- és a napenergia, már csak hazánk adottságait tekintve sem. Ennek is van jelentősége, de elsősorban lokális, helyi szinten, családi házaknál, társasházaknál, fűtés és melegvíz-előállítás rásegítésére; itt most a napenergiára gondolok. Illetve a kisebb méretű szélkerekeknek is, hogy kisebb településrészeket vagy településeket helyben ellássanak elektromos energiával, vagy a tanyavillamosítási program során. Tehát ezeknek is megvan, minden megújuló energiaforrásnak megvan a maga helye és jelentősége.

Amiről még nem beszéltem ma, és a vezérszónoki felszólalásomban sem említettem, de szintén a Jobbik-frakción belül egyébként én képviselem ezt a területet, az a vízenergia. Mint megújuló energia, ezt is meg szoktuk említeni, valahányszor a paksi vita vagy bármilyen energiapolitikai vita szóba kerül, hogy miért nem lehet Magyarországon 25 év óta erről beszélni, hogy hasznosítsuk folyóvizeink energiáját. Bős-Nagymaros ugye még mindig itt él az emberek lelkiületében, holott körültekintően és a természet megóvásának maximális figyelembevételével ezek a beruházások vagy megvalósíthatóak lennének, vagy legalább vitázni kellene nyíltan arról, hogy megvalósíthatóak-e. Azért, hogy hosszabb távon, mire az új blokkok üzemideje majd lejár, elmondhassuk, hogy Magyarországon teljesen ki lehet vezetni az atomenergiát, hiszen teljes egészében, egyrészt energiahatékonysági megoldásokkal, másrészt azt kiváltó megújuló energiaforrásokkal tudjuk biztosítani Magyarország energiaellátását.

Igen, tudom, ez még 80-100 évre előre tekintve rendkívül hosszú időtáv, na de hát, azt gondolom, hogy felelős politikusként nem négy évre kell előre gondolkodnia, még csak nem is 8-12 évre, nem is négyéves ciklusokban, hanem bizony 50-100 évre is előre kell látni. Hiszen remélhetően Magyarország egy még erősebb és még stabilabb gazdasági helyzetű ország lesz azokban az időkben, és akkor már valóban meg tudjuk oldani azokat, amik jelen pillanatban vagy gazdasági szempontból, vagy más egyéb szempontokból még nem valósíthatóak meg. Tényleg megértem az LMP lelkesedését és az elfogultságát a megújuló energiák iránt, és azt kívánom, hogy minél hamarabb eljőjön az az idő, amikor ezeket piacképesen és a lakosság számára is olcsó energiát biztosító rendszerbe lehet állítani. És egyébként a szabályozásukat is megoldva, mert jelenleg ez a legnagyobb kérdés, hogy hogyan lehet a megújuló energiák kihasználását megoldani.

Mivel az időm lejárt, ezért most ennyit szerettem volna elmondani, köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kért lehetőséget Bánki Erik képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Heringes Anitának szerettem volna válaszolni, de úgy látom, sürgős dolga akadt, és nem várta meg ennek az egyébként számára is biztosan nagyon fontos vitának a végét.

Nem tisztzem, hogy megvédjem Seszták miniszter urat, de vele voltam azon a rendezvényen, ahol elhangzottak azok a szavak, amelyeket idézett képviselő asszony. Talán nem meglepő, hogy nyilvánvalóan nem úgy hangzottak el, ahogy ő elmondta. Tehát szó sem volt arról, hogy ha nem fideszes polgármestere lesz Paksnak, akkor nem kap fejlesztési támogatást. Miniszter úr azt mondta, nagyon helyesen egyébként, egy választási kampányban, hogy amennyiben Kozmann Györgyre, a Fidesz jelöltjére szavaznak a paksiak, akkor nyilvánvalóan sokkal nagyobb esélye van annak, hogy egy hatékony lobbist és egy gyors kapcsolatfelvételt tudjon elérni a kormány tagjaival, hiszen személyesen is jól ismeri őket, és jó barátságban van a frakció sok tagjával.

Az pedig, hogy egy szürke kisváros Paks: azt javasolnám képviselő asszonynak, hogy utazzon át Tamásiba, ami nincs túl messze Pakstól, vagy jöjjön el Mohácsra. Két hasonló kisváros, Tamási ugyan kisebb, mint Paks, Mohács ugyanakkora, a lehetőségeik messze vannak tőle. Hiszen mondjuk, nálunk, Mohácson az iparüzési adó egyhatodát sem éri el annak, mint ami Pakson van. Ehhez képest Pakson romos intézményépületek, omladozó városháza, közlekedésre alkalmatlan járdák és utcák vannak. Tehát valóban sajnos egy szürke kisváros.

Mi levontuk a tanulságot az elmúlt nyolc év helyi politikájából, és nem véletlenül nem támogatjuk azt az egyébként független polgármestert, Hajdú Jánost, akit korábban a Fidesz támogatott, hanem azt gondoljuk, hogy Pakson is megújulásra van szükség. Egy olyan polgármestere kell legyen a városnak, aki ezt a kapacitásfenntartással járó bővítési időszakot hatékonyan, a paksi polgárok érdekében a legjobban tudja menedzselni. Azt gondolom, ez a döntés helyes döntés volt. Mi is tévedhetünk, egy új polgármesterrel szerintem sokkal eredményesebb lehet majd Paks, és így a paksiak még többet tudnak profitalni ebből a bővítésből.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.10)

ELNÖK: Most Harangozó Gábor következik. Felhívom a figyelmét, képviselő úr, hogy 21 másodperce van.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Erre a vitára készülve

megkérdeztem Paksi Atomerőműben dolgozó szakembereket, akik arról tájékoztattak, hogy az AES-1200-as atomerőműblokk technológiailag nem szabályozható, ezért megújuló energetikát nem tud maga mellett elviselni nagymértékben, egyrészt. Másrészt, hogy ezzel a beruházással 33-35 forint lesz az energia előállításának a költsége. Ezen kívül leírva én mást nem láttam.

Szeretném, ha igazolnák az állításukat a 15-17 forintos energiaár tekintetében. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki képviselőként szólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Ebben az esetben a képviselői felszólalások végére értünk.

Megadom a szót a kormány képviseletében L. Simon László államtitkár úrnak. Államtitkár úr, húsz perce van. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. *(Dr. Szél Bernadett és dr. Schiffer András: Pólót fel, pólót fel!)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy a kormány nevében megköszönjem az ellenzéki kezdeményezést a vitanap megrendezésére. Köszönöm képviselőtársaimnak, akik türelemmel végigülték ezt a sok-sok órás vitát, akik nemcsak arra a néhány percre ültek be, amíg elmondták a maguk mondanivalóját, aztán itt hagyták a termet, hanem kíváncsiak voltak a többiek, az adott esetben velük ellentétes véleményt megfogalmazó képviselők álláspontjára is.

Engedjék meg, hogy a zárszóban néhány dologra reagáljak a vitában elhangzott kérdések közül. Nem mindenre, hiszen kormánypárti képviselőtársaim már több kérdést érintettek, és azt gondolom, hogy voltak olyan momentumai a vitának, amire nem is érdemes reagálni.

Kezdjük talán azzal, hogy Bencsik képviselőtársam vezérszónoki felszólalásában egy olyan fontos kérdésre mutatott rá, amely a vita több pontjában is előkerült, nevezetesen, mikor azt mondta, hogy hazánk import villamosenergia-szükséglete meghaladja idén a 30 százalékot. Ő is és mások is felhívták arra a figyelmet, hogy a Paksi Atomerőmű bővítéséről szóló viták során különösen hangsúlyt kell helyeznünk arra, hogy Magyarország energiakitettsége milyen és milyen lesz a jövőben is. Azt kell hogy mondjam, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kormánypárti álláspontok elhangzásakor is egyértelművé vált, hogy Paks II. megépítése ezt a kitettséget nagyon nagy mértékben csökkenti, tehát Magyarország szuverenitását éppen hogy erősíti, szemben azzal az állítással, amit szocialista képviselőtársaink is megfogalmaztak.

Egyértelműen kiderül a szakmai anyagokból, hogy a nukleáris üzemanyag jól készletezhető, más-
hol is beszerezhető, szemben mondjuk, a vezetéken szállított gázzal és kőolajjal. Már maga az a szerződés

is, amit megkötöttünk, garantálja, hogy mástól is beszerezhető alapanyag, tehát lehetőség van, sőt kötelező is diverzifikálni. Ahogyan képviselőtársaim kiemelték a vitában, Kazahsztánban, Kanadában, Ausztráliában, de ezen kívül Afrikában is jelentős uránkészletekkel lehet számolni, amely uránkészletek Magyarország számára elérhetőek. Tehát a folyamatos üzemanyag-ellátást biztosítják.

Tóth Bertalan szocialista képviselőtársunk felszólalását kár, hogy nem hallgatta végig Józsa képviselőtársunk (*Bánki Erik nevet.*), mert akkor valószínűleg a magáét nem mondta volna el. (*Dr. Józsa István: De jó, hogy államtitkár úr hallgatta. - Bánki Erik: 6,5 milliárd!*) De ez fordítva is igaz: kár, hogy Tóth Bertalan pont az ön felszólalása alatt nem volt benn a teremben, mert akkor egyértelművé vált volna, hogy nyilvánvalóan az ön régi paksi kapcsolatrendszere... (*Dr. Józsa István: Nem olyan hiba ez! - Közbeszólások, derűtség az MSZP soraiból.*) ...nyilvánvalóan az ön régi paksi kapcsolatrendszere miatt (*További közbeszólások az MSZP soraiból.*) ...nyilvánvalóan az ön régi paksi kapcsolatrendszere miatt fogalmazott másképpen, és képviselt más álláspontot, mint Tóth Bertalan. Mert ön a felszólalásában egyértelműen szakmai alapokra helyezkedett, míg Tóth Bertalannak az emelvényen elmondott vezérszónoki felszólalása durván politikai és sértő megjegyzéseket tartalmazó felszólalás volt. Legalább, legalább harmincszor hallottuk az Orbán-Putyin-paktum kifejezést, és a következőt mondta képviselőtársunk: Magyarország elveszíti szuverenitásának egy részét, Oroszország hűbéresévé válunk, orosz gyarmat leszünk. (*Harangozó Gábor István tapsol.*) Ezeket a kifejezéseket használta nem egyszer, nem kétszer Tóth Bertalan képviselőtársunk.

Nem akarok történelmi példákkal visszaélni, és előjönni bizonyos, szocialista időszakbeli kérdésekkel, mindenesetre azt tudom önöknek mondani, hogy a Paksi Atomerőmű megépítése éppen Magyarország energiakitettségeinek a csökkenését, ezen keresztül az ország szuverenitásának az erősítését szolgálja. Ez egy szintiszta üzlet. Ez egy szintiszta üzlet, amely Magyarországnak az érdekében áll (*Harangozó Gábor István: Ez minden, csak nem tiszta.*), ez az üzlet, mind a hitelrésze, mind pedig az erőmű felépítése semmilyen módon nem növeli vagy csökkenti Magyarország szuverenitását. Tehát, amit Tóth Bertalan állított, azt nem tudom... (*Közbeszólások az MSZP soraiból. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Mi a baj? - Szilágyi György: Ez a parlamenti műfaj!*) Az is parlamenti műfaj, hogy én nem beszélek, hogyha önök beszélnek. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Hálásak leszünk. - Taps ugyanonnan.*) Én megtehetem azt is, hogy nem beszélek addig, amíg önök kiabálnak. Minden gond nélkül megtehetem. Gondolom, még azt is megtehetem, mint hogy van még 15 percem, hogy 15 percig itt állok némán, nem, elnök úr? A házszabály ezt számomra nem tiltja, és önöknek pedig ezt méltósággal el kell visel-

niük. (*Szilágyi György: Én hallgatom.*) Köszönöm szépen, képviselő úr, hogy ön hallgat engem.

Tehát mindez természetesen hazánk szuverenitását semmilyen módon nem érinti, nem sérti.

A XXI. században XX. századi technológiát kívánunk megvalósítani, állította Tóth Bertalan képviselő úr. A képviselőtársaim által felhozott példák az újabb erőművek építésére éppen hogy rácafolnak erre az állításra. Majd ezt követően Tóth képviselő úr azt mondta: hazugság, hogy olcsóbb áram lesz. (*Harangozó Gábor István tapsol.*) Én szeretném Harangozó képviselőtársunktól is megkérdezni, hogy ha ő számon kéri rajtunk azt, hogy mi milyen adatokkal tudjuk igazolni a 15-17 forintos várható kilowattóraárát, akkor én is visszakérdezek, és szeretném látni azokat a tanulmányokat, amelyekre képviselő úr hivatkozik (*Harangozó Gábor István: Nem négyórás időkeretben kellene erről vitatkozni.*), mert hogy bement az erőműbe, és ott valaki azt mondta önnek, hogy 33 forint lesz (*Harangozó Gábor István: Hanem meg lehetett volna szavazni a nyolcórás időkeretet.*), szeretném azokat a konkrét tanulmányokat látni, amelyekkel önök (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Maguknak kell igazolni, nem nekünk.*), szeretném azokat a tanulmányokat látni, amelyekkel önök igazolják azt a 33 forintot. Én erre a rendes felszólalásomban (*További közbeszólások.*), erre a rendes felszólalásomban már reagáltam, és elmondtam azt, hogy kormánybiztos úr az akadémiai előadáson, illetve tanácskozáson milyen számokat ismertetett, és hogy valójában miből számítjuk a 15-17 forintot, és miből a 33-at.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is hallottuk szocialista képviselőtársainktól, hogy nyugat-európai fejlesztési irányokat kellene inkább Magyarországnak követni. Ezt várják a szocialisták. Szijjártó miniszter úr a kormány részéről elmondott expozéjában egyértelművé tette, hogy az Európai Unióban 25 százalék jelen pillanatban az atomenergia részesedése az energiaszektorból, míg azt is hallottuk Szijjártó miniszter úrtól, hogy Franciaországban az 58 atomerőmű az energiaszükséglet 75 százalékát fedezi. Ezek után azt mondani, hogy mi nem a nyugat-európai tendenciákat követjük, enyhén szólva is érdekes.

Orbán Viktorral kapcsolatos idézetnek a durva kommentálása, előjönni itt Putyin pincsijeivel, enyhén szólva ízléstelen. Ha itt lenne képviselő úr, akkor szeretettel ajánlanám figyelmébe ezt a felvételt (*Feltartja a tabletjét. - Közbeszólás az LMP padsoraiból: Tiltott a szemléltetőeszköz.*), ezt a felvételt, amely felvételen Gyurcsány Ferenc látható, mellette a felesége, közöttük Putyin elnök úr a kezében egy kutyuskával, és szeretném felolvasni az akkori cikket (*Dr. Szél Bernadett: Ez tiltott szemléltetés!*). „A tokaji bor és a Totó nevű pulikutya tetszett leginkább az orosz elnöknek, mikor szerdán a Gyurcsány családnál ebédelt. A Blikk úgy tudja, hogy Vlagyimir Putyin a tervezettnél több időt töltött a magyar kor-

mányfő házában, és a külügy embereinek kellett szólniuk, hogy ideje lenne indulni Prágába.” A lap azt írja, hogy „Totó két pusztit adott a vendégnek, aki nagyon élvezte, hogy anyanyelvén társaloghat Dobrev Klárával.” Én azt gondolom, hogy ilyen fényképek és ilyen cikkek ismeretében ízléstelen dolog az, amivel itt Tóth képviselő úr előállt.

Egy pillanatra térjünk még vissza az olcsóbb áramra, mert ne menjünk el azért néhány szám mellett! Ma 10 forint/kilowattóra az önköltségi ára a paksi áramnak, amit körülbelül 11 forinton értékesítenek.

(14.20)

Kormánybiztos úr számítása szerint, mint már mondtam, 15 és 17 forint között lesz, és nem az a kérdés, hogy ez a 11 forinthez képest 5 vagy 6 forinttal drágább, hanem az a kérdés, hogy 2025 körül milyen energia-alapárral számolhatunk, és a legóvatosabb becslések is 17 és 19 forint közé teszik az energia-alapárat kilowattóránként; és most még nem számolok azzal, hogy mennyibe kerül egyébként a megújuló energia, mennyivel drágább a megújuló energia, mint az atomenergia.

Tehát ez a beruházás fogja biztosítani azt hazánk számára, hogy alacsonyok maradjanak az árak *(Dr. Schiffer András: 8-9 forint!)*, és a kormány eltökélt szándéka, hogy a rezsit a továbbiakban nemcsak a háztartásokban, hanem a közületi felhasználóknál is csökkentse, az meg tudjon valósulni: tehát az energiakitetés, illetve az energiahordozók területén a kitétségünk csökkentése és a tartósan alacsony energiaár biztosítása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mértéktartó elemzők szerint, ha mindazt az energiaszükségletet, amit Paks II.-vel fogunk biztosítani, fosszilis alapú energiával akarnánk pótolni, azaz szén és földgáz felhasználásával, akkor az 20 százalékos árnövekedést eredményezne. *(Dr. Schiffer András: Ezt ki akarja? - Közbeszólások, derűltség.)* Jól elbeszélgetünk. *(Derűltség az LMP és az MSZP padsoraiban. - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

A vitában hangsúlyos kérdés volt - főleg az LMP-s képviselők részéről -, hogy miért nem építünk inkább megújuló-erőműveket az új paksi atomerőműblokk helyett. Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk energetikai irányvonalát a 2030-ig szóló nemzeti energiastratégia határozza meg, amelyet egyébként 2011-ben fogadtunk el. Ez 2050-ig tervez. Az energiastratégia által bemutatottak alapján a jövőben a megújulót és nukleáris energiát egyaránt tartalmazó energiamix jelenti az ország számára a legkedvezőbb, legstabilabb és legbiztonságosabb megoldást. Erről Bencsik képviselő úr is beszélt, ha jól emlékszem, Fónagy államtitkár úr is, de többen is beszéltek róla.

Hazánk 2020-ra a végső energiafelhasználáson belül 14,65 százalékos megújuló-résarányt vállalt, amely összhangban van hazánk természeti adottsá-

gaival. A villamos energia gazdaságos tárolása ipari méretekben még nem megoldott, erről önök is beszéltek, illetve mások is beszéltek. Ennek ellenére áramra éjszaka is szükség van, illetve akkor is szükség van, amikor nem fúj a szél, nem süt a nap, azaz egyértelmű, hogy a megújuló energiaforrások kizárólagos preferálása nem jelent biztonságos áramellátást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nap- és a szél-erőművek nem képesek alaperőművi termelésre jelen pillanatban, továbbá Magyarországon jelentős mértékben kellene növelni az áram árát ahhoz, hogy a nap- és szél-erőművek nagymértékben elterjedhessenek. *(Dr. Schiffer András: 8-9 forint!)*

Az olcsón termelő, 2400 megawatt kapacitású atomerőmű kiváltására a következő 60 év alatt - tessék figyelni, LMP-s képviselőtársaim! - kétszer-háromszor kellene másfél-két balatonnyi területen szél-erőművet építeni, mivel a szélturbinák átlagos tervezett élettartama csak 25-30 év, az új atomerőművi blokkoké pedig 60 év. És remélem, hogy a tévénézők is értik, hogy másfél-két balatonnyi területen kellene szél-erőműveket felállítani, hogy ugyanazt az energiamennyiséget meg tudjuk szél-erőműről termelni, mint amennyit az atomerőművel meg tudunk termelni. *(Dr. Schiffer András: Mi miről beszélünk.)* Tudom, az LMP-sek szeretnék Bős-Nagymarost is visszahozni, mert a vízenergia is fontos számukra. *(Dr. Schiffer András: Ki mondta?)* Most mondtad, hogy nem csak szél. *(Derűltség az ellenzéki padsorokban. - Az elnök cseppet. - Taps a Jobbik padsoraiban.)*

Szél. Most a szélre térünk rá, jó? *(Derűltség.)* Szél Bernadett képviselő asszony *(Derűltség.)* - merthogy azt mondták, hogy nem csak szél - arról beszélt, hogy az atomerőművek többsége a 70-es években épült. Az az orosz partner, amely Magyarországon meg fogja építeni a Paksi Atomerőművet, közel 20 blokkot épít, 2030-ig további 80 blokk kivitelezését tervezi. *(Dr. Schiffer András: Elég nagy baj!)*

Az, tisztelt képviselőtársaim, amire Szél képviselő asszony hivatkozott, hogy voltak balesetek, önmagában még nem indokolja azt, hogy ne építsünk atomerőművet, mert ez olyan demagóg érvelés, mint ha azt mondanák, hogy attól, hogy lezuhannak utas szállító repülőgépek, be kéne szüntetni a légi közlekedést. *(Dr. Schiffer András: Egy-két ilyen baleset, és utána beszüntetünk mindent! Ennyi!)*

A képviselő asszony még azt is mondta, hogy aki atomerőművet épít, az lemarad a megújuló energiáról. Képviselőtársaim! Egyértelműen bizonyították, erről szól a 2011-ben elfogadott energiastratégia is, hogy ez nem igaz, Magyarország jelenlegi kormánya abban érdekelt, hogy párhuzamosan fejlessze az atomerőművet és a megújuló energiaforrásokat.

Fodor képviselőtársunk azt mondta, hogy Oroszország felrúgja a nemzetközi jogot, fölháborító, hogy mi velük szerződünk. Szerintem legalább any-

nyira fölháborító, hogy Fodor képviselő úr mindig idejön, egyszemélyben elmondja a Magyar Liberális Párt álláspontját, utána elmegy, nem kíváncsi arra, hogy mi a mi álláspontunk. Szelényi képviselő asszony is rendszeresen ezt teszi.

Nézzük, mit szól az Európai Unió az atomerőmű építéséhez! *(Harangozó Gábor István: Én erre kíváncsi vagyok! Mi a válasz, államtitkár úr?)* Az Európai Unió szabályrendszerét eddig is maximálisan betartotta Magyarország, legmagasabb szinten tárgyalunk folyamatosan az Unióval a Paksi Atomerőmű előkészítéséről. Magyarország eddig is mindenben nyitottan és konstruktívan együttműködött az Európai Unióval. Folyamatosan kapcsolatban állunk az Európai Bizottság releváns főigazgatóságával, és több hónapos egyeztetés során semmilyen ellenvetés nem merült föl az Unió részéről az oroszokkal kötendő együttműködésről, illetve az oroszok által adott hitel kapcsán.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meg kell azt is jegyeznünk, hogy nem csak mi építünk orosz technológiával erőművet. 2014. szeptember 18-án kapott zöld lámpát a szintén orosz technológiával megvalósuló finn atomerőmű *(Dr. Schiffer András: Elég nagy baj!)*, tehát ez is egybeesik az egyébként nagyon sajnálatos orosz-ukrán válsággal, ahol természetesen mi, magyar országgyűlési képviselők a kárpátjai magyarság oldalán állunk. *(Taps a kormányparti padsorokban. - Harangozó Gábor István: A finnek milyen garanciát látnak? - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzetközi Atomenergia-ügynökség is természetesen támogatja Magyarországot, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség álláspontja szerint mind Paks, mind pedig az orosz technológia megfelel a nemzetközi előírásoknak, és mint ilyen, biztonságos. A biztonságos szót azért kell aláhúznom, mert Fodor képviselő úr azt mondta, hogy az oroszok nem képesek biztonságos atomerőműveket építeni. Tájékoztatom arról képviselőtársaimat, hogy maximálisan földrengésbiztos erőmű fog épülni. Az új blokkokkal kapcsolatos műszaki követelmények teljesen megfelelnek a nemzetközi elvárásoknak *(Dr. Schiffer András: Fukusimára is azt mondták!)*, olyan erőmű fog épülni, olyan robusztus erőmű fog épülni, amelynek a tervezésekor azzal is számolnak, hogy akár egy polgári repülőgép rázuhánásakor is elkerülhető legyen egy baleset vagy egy abból következő katasztrófa.

Kiss László MSZP-s képviselőtársunk a hitelkonstrukciót is feszegette, illetve többen is szóba hozták azt a hitelkonstrukciót, ami az erőmű megépítése mögött van. Tisztelt Képviselőtársaim! Arról tudom önöket tájékoztatni, hogy ez egy üzleti konstrukció, Magyarország számára kifejezetten jó konstrukció. Olyan tiszta üzletről van szó, ahol az oroszok semmilyen politikai igényt nem jelentettek be a forrásért cserébe. Szemben mondjuk, az IMF-fel, amely a nyugdíjak csökkentését, és a többi, nagyon jól tud-

juk, hogy miket várt el a pénzért cserébe; mindig politikai igényekkel, a belpolitikába való beavatkozással operáltak, szemben az orosz hitelkonstrukcióval, ahol tisztán üzletről van szó: a pénzből megépül az erőmű, és mi ezt a pénzt törleszteni fogjuk. *(Dr. Schiffer András: Mi lesz tíz év múlva?)*

Tisztelt Képviselőtársaim! 10 milliárd eurós hitelkeretet a piacon jelenleg Magyarország nem tudna kapni. A futamidő, mint tudjuk, 21 év, sávós, kedvező kamatozással; ilyet a piacon nem tudtunk volna elérni. A kamatról azt tudom elmondani önöknek, hogy 2014-től kezdődően az atomerőművi blokkok működésbe lépéséig, de nem később, mint 2016. március 15-éig 3,95 százalékos, a visszafizetés első hét évében 4,5 százalékos, a második szakaszban 4,8 százalékos lesz a kamat, a harmadik, befejező időszakban pedig 4,95 százalékos kamatozású lesz a hitel. Ilyen hosszú futamidőre, ilyen kedvező ajánlat jelenleg a világon, a pénzügyi piacon nem elérhető, és mindezen túl Magyarországnak lehetősége van az előtörlesztésre is.

Végezetül - mert már csak másfél percem van -, engedjék meg, hogy rátérjek arra, amit Harangozó képviselő úr elmondott itt Heringes képviselő asszony védelmében. Azt mondta, hogy tisztességtelen az árkérdés, és hogy mi igaztalanul bántottuk a képviselő asszonyt. A képviselő asszony állt föl paksi-ként. A képviselő asszony kezdett el beszélni kétértelműen, nem téve egyértelművé az álláspontját Pakssal kapcsolatban. *(Heringes Anita: Ez nem igaz!)*

(14.30)

Szerintem Hirtl képviselőtársunk és Bánki Erik képviselőtársunk is egyértelművé tette, hogy mit jelent a helyben élők, a térségben élők számára is a Paksi Atomerőmű építése. Ha esetlegesen a képviselő asszony, minthogy már elköltözött, és Budapesten lakik, nem tudná, akkor elmondom önnek, hogy ott, a dél-dunántúli térségben a bruttó átlagbér 190 298 forint. A Paksi Atomerőműnek köszönhetően Tolna megyében ennél magasabb a bruttó átlagbér, 215 ezer forint, és magában az erőműben toronymagasan kiemelkedő az átlagbér, 382 500 forint, tehát kétszerese a bruttó átlagbér *(Derűltég és közbeszólások a Jobbik soraiban, többek között: A Józsi is benne van?)* az erőműben, mint a térségi átlagbér. *(Heringes Anita: Nem költöztem sehova!)* Képviselő asszony, a paksiak szeretnék az újabb atomerőműbővítést. A paksiak öntől is azt várják, hogy ön álljon ki *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Tisztességesen!)*, és mondja meg őszintén, hogy támogatja-e az atomerőműnek a bővítését, és ne azt mondja, hogy a 2009-es elvi állásfoglalást támogatja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt, a parlamenti vitánapon is az egyenes, őszinte beszédnek van helye. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ezt várjuk maguktól! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az*

időkeret leteltét.) A kormánypárti képviselőtársaim ezt tették.

Köszönjük szépen, hogy meghallgattak bennünket, köszönjük szépen az ellenzéknek, hogy kezdeményezte ezt a vitanapot, és abban bízom, hogy a választópolgárok tisztán látnak, és ahogyan korábban, a jövőben is támogatni fognak bennünket. Köszönöm szépen, képviselőtársaim. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a politikai vitát lezárom. *(Közbeszólások.)* Nyugodjanak meg! *(Derűtség.)* Hamarosan önöknek is kezdődik a hétvége, ezt már bírják ki.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! A mai egyetlen napirendi pontunk tárgyalásának végére értünk, ezért most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik: „Napjainkban minden ezredik újszülött halláscsökkenéssel jön a világra. Miként segíthetünk?” címmel. Megadom a szót. Képviselő úr, öt perc áll a rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Siketek Nemzetközi Szövetségének határozata alapján 1958 óta minden év szeptember utolsó vasárnapján tartják a hallássérültek világnapját. Nemzetközi adatok bizonyítják, hogy a halláskárosodás ma a világ leggyakoribb születési rendellenességének számít. Napjainkban minden ezredik újszülött halláscsökkenéssel jön a világra, ez alkalomból szeretném tehát felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét az újszülöttkori objektív hallásvizsgálat fontosságára.

Örvendetes, hogy a technikai fejlődés révén a hallásszűréshez ma már hatékony diagnosztikai eszközök sora áll rendelkezésre, amelyek akár újszülöttkorban is képesek megbízható információkkal szolgálni az egyik legfontosabb érzékszervünk működésének minőségéről. Az azonban kevésbé örvendetes, hogy hazánk állami fenntartású kórházaiiban a korszerű, objektív, azaz műszerrel történő hallásszűrés gyakran igen nagy akadályba ütközik, márpedig tudvalevő, hogy a gyermekek hallását illetően különösen fontos az időben felállított pontos diagnózis, mivel az első hat hónap kritikus a beszédfejlődés és a beszédértés kialakulása szempontjából.

Bizonyára önök is belátják, hogy gyermekeink halláscsökkenésének korai időszakban történő felismerése egyszerre egyéni, osztályadalmi és gazdasági érdek. A megfelelő szülészeti eszközpark hiánya miatt későn felfedezett halláskárosodás kezelése mind a szülőkre, mind a társadalombiztosításra, ezáltal pedig az államra komoly anyagi terhet ró. Ezen teher mellett eltörpülne az az összeg, melyet a kórházak megfelelő eszközökkel való ellátása jelen-

tene. Egy magát gondoskodó vagy jólétinek nevező állam - mint amilyen Magyarország is - fel kellene karolja ezt az ügyet, és a korszerű eszközzel történő újszülöttkori hallásszűrés a törvény erejével kellene elrendelnie, annál is inkább, mivel már elérhető áron beszerezhetőek azok az eszközök, amelyek az agytörzsi válaszok vizsgálatának segítségével közel százszázalékos eredményességgel és fájdalommentesen térképezik fel a hallórendszer belső, idegi struktúráinak működését. Az így felismert halláscsökkenés megfelelő kezelésével a siketek és nagyothallók számára egész életen át tartó életminőség-javulást lehet elérni. Az ilyen berendezések rendeltetészerű használata, azon túl, hogy hosszabb távon jelentős teherrel szabadítja meg az államkasszát, az összes állami kórház ez irányú ellátásban történő minőségi kiegyenlítését is maga után vonja.

Sajnos, e terület jogi szabályozottsága azonban számos kivetnivalót hagy maga után. A többször módosított, a kötelező egészségbiztosítás keretében igénybe vehető betegségek megelőzését és korai felismerését szolgáló egészségügyi szolgáltatásokról és a szűrővizsgálatok igazolásáról szóló 51/1997. népjóléti minisztériumi rendeletnek a mellékletében szerepel az életkorhoz kötött szűrővizsgálatok fejezete, amely 0-4 napos korban csupán az újszülöttkori hallásvizsgálatot teszi kötelezővé. Ennek mikéntjét azonban nem említi, így akár a szubjektív módszerekkel való vizsgálódásnak is teret engedhet.

2013 karácsonyi ajándéka volt e terület felelős dolgozói számára az egyes egészségügyi tárgyú miniszteri rendeletek újraszabályozása, amely során az EMMI-rendeletben megfogalmazódott és amelynek keretében megtörtént az egészségügyi szolgáltatások szakmai minimumfeltételeinek újraszabályozása is. A vonatkozó fejezet azonban a szülészeti-nőgyógyászati osztályokon, illetve az újszülöttellátó neonatológiai osztályon csupán hallásszűrő berendezés meglétét írja elő, és nincs utalás arra vonatkozóan, hogy e berendezéseknek milyen paraméterekkel kell rendelkezniük. Ilyen alapon a készülék akár évtizedes korú is lehet, mint ahogyan több kórházunkban is előfordul. A korszerűtlen eszközökkel történő hallásvizsgálat eredményét jelentősen torzíthatja továbbá a hallójáratokban esetleg még fellelhető magzatvíz, illetve magzatmáz. A pontatlan eredmények után további költséges vizsgálatok következnek, gyakran feleslegesen. Az utólag szükségtelennek bizonyuló vizsgálatok és azok időbeli, illetve anyagi terhei elkerülhetőek lennének korszerűbb eszközök, például BERAPHONE használatával.

Nem igazán találni továbbá olyan jogszabályt sem, amely a hallásszűrő berendezések kötelező, OEP által támogatott használatát, illetve a használat mikéntjét írná elő. Az Egészségügyi Minisztérium 2009-es szakmai irányelve a 0-18 éves gyermekek teljes körű, életkorhoz kötött hallásszűréséről ugyan alaposan körbejárja a hallásvizsgálat mikéntjét, azonban ez a dokumentum kötelező erővel nem bír.

A jelenlegi szabályozás által elvárt végeredmény, hogy a későn felismert hallásvesztés miatt gyermekeink beszédfejlődése, kommunikációja, illetve tanulási képessége ne legyen akadályoztatva - jelenleg ez nem teljesül maradéktalanul.

Ezen a téren az Országgyűlés, mint az elhangzottakból is kiderülhet (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), még számos tennivalóval rendelkezik. Kérem tehát önöket, ne késlekedjünk tovább. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP: „Mi a titka a magas érdi földárnak?” címmel kért szót. Öt perc áll a rendelkezésére. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Meglepődtem, hogy ilyen gyorsan sorra kerültem. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Egy érdekes jelenségre szeretném felhívni a figyelmüket és az ország közvéleményének a figyelmét, mert hátha másokat is érdekel ez a lehetőség.

Otthon civilben földműveléssel is foglalkozom, emiatt valamennyire jártas vagyok az ilyen földadásvételekben, és meglepetésemre találtam egy érdi ügyet, ahol a földárak olyan mértékű emelkedését tapasztaltam, ami, azt hiszem, mindenki számára érdekes lehet.

Arról van szó, hogy Érden a fideszes polgármester, T. Mészáros András viszonylag kis nagyságrendű földeket nagyon eredményesen tud értékesíteni. A 067/29. szántó, a 095/11. szántó és ehhez hasonló szántómennyiségek, összesen 7 vagy 8 helyrajzi számról van szó, amelyek együttes mennyisége sem éri el a 2 hektárt, és ezeket közel 50 millió forintért sikerült értékesítenie az elmúlt két évben.

Igazából, miután ezek jelentős részben osztatlan közösben vannak, tehát azt sem lehet mondani, hogy ezek önálló szántóföldi művelésre vagy bármilyen gazdálkodásra önmagukban alkalmasak lennének, hiszen társtulajdonosokkal történő egyeztetés nélkül ezeket most a földforgalmi törvény alapján lehet használatba venni, miután ezeknek az ingatlanoknak a jelentős része el sem éri a kimérhető mennyiséget, hiszen van 273 négyzetméter, 1189 négyzetméter, 1345 négyzetméter, 2800 négyzetméter, tehát viszonylag kicsi földekről van szó; ezért felmerül a kérdés, hogy mi az az érdi példa, amit meg kellene tanulni az ország közvéleményének, hogy hogyan is mehetnek fel ennyire az árak.

Ez a közel 2 hektáros föld közel 50 millió értékben azért is különleges, mert a vevőt megkeresték aktivistáink, hogy esetleg kíván-e még földet vásárolni, mert ilyen áron nagyon szívesen értékesítenének a társtulajdonosok is földet, de érdekes módon a vevő elzárkózott ettől, hogy ő csak a polgármester úrtól hajlandó ilyen áron földet venni.

(14.40)

Az érdi fejlesztések, amelyek zajlottak az elmúlt időszakban, egy-két milliárd forintért szennyvízberuházás meg ilyesmi, sikeresen lezajlottak. Nyilvánvalóan nem szeretném összhangba hozni ezeknek a lebonyolításait a földértékesítéssel, ugyanakkor nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy vajon hogy lehetséges ma Magyarországon, hogy egy polgármester mindössze két hektárból 50 millió értékű értékesítéssel el tud adni földet.

Ez azért fontos, mert a Fidesz zászlajára tűzte azt, hogy a korrupciót ki fogja űzni az országból, az fogja biztosítani, hogy minden átlátható és világos legyen. Igazából nem ütközik jogszabályba az, ha valaki nagyon-nagyon magas áron értékesít földet, és nagyon-nagyon nehéz ezen fogást találni, ugyanakkor meglepő, hogy az ügyészség, a rendőrség büncselekmény hiányában nem is kíván foglalkozni ezzel az üggyel, és nem kíván semmiféle tünetet levonni abból, hogy hogyan érhet Érden 50 millió forintot két hektár föld.

Arról szeretném megkérdezni a tisztelt kormány tagjait, akár aki ilyen infrastruktúra-fejlesztéssel foglalkozik, akár aki a földművelésügyben esetleg a földforgalommal foglalkozik, hogy van-e valami titka annak, milyen posztot, milyen pozíciót kell betölteni ahhoz, hogy a földértékünk elkezdjen növekedni. Mert Magyarországon még az ilyen tört tulajdonok és osztatlan közösben lévő földek értékesítése iránt is viszonylag nagy lenne az érdeklődés, viszont mindenki más esetében ezekért a földekért csak a töredékét próbálják kínálni.

Tehát T. Mészáros András értékesítette ezeket, és van olyan, amit T. Mészáros András apósa értékesített ebben a körben, ez egy kivételes sikertörténet, Érdenek egy rendkívüli eseménye és az érdi földáraknak egy nagyon meglepő fordulata. Nagyon szívesen venném, ha a kormány mint a korrupció harcos üldözője valamilyen álláspontot mutatna, hogy vajon hogyan lehet ezt elérni másnak, hogyan lehet ezzel valamit kezdeni, mert szemlátomást az eladók elzárkóznak attól, hogy bárki mástól vegyenek, mint fideszes polgármestertől.

Megköszöném, ha választ adna rá a kormány. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik: „Kétes balatoni ingatlanügyletek” címmel. Öt perce van, képviselő úr. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem azért jelentkeztem újra napirend utáni felszólalásra, mintha annyira szeretnék az üres kormánypárti padsorokhoz vagy az üres kormányzati bársonyszékekhez beszélni (*Dunai Mónika felé fordulva:*) - bocsánat, majdnem üres, még éppen nem üres padsorokhoz -, hanem mivel úgy tűnik, hogy

ebben a 200 főszereplős Országgyűlésben továbbra is csak a Jobbik-frakció, illetve csak én magam mint képviselő foglalkozom időről időre visszatérően a Balaton ügyeivel, a Balaton mint nemzeti kincsünk és mint Közép-Európa legnagyobb édes vizű tava kérdéseivel. Ma az ingatlanügyletekről szeretnék néhány szót szólni.

Szerdán a partszakaszok szabaddá tételéről volt szó, hogy miként lehetne még több partszakaszt hozzáférhetővé tenni. Ma egy másik probléma kerül terítékre, amely több olyan ingatlanügyletet tartalmaz, amelyekben a mai napig nem született megoldás. Még 2000-ben, az SCD Group ügye akkorra vezethető vissza, amikor 3 millió forint alaptőkével megalakult, majd az első Orbán-kormány idején a Széchenyi-terv jóvoltából 2 milliárd forint vissza nem térítendő állami támogatáshoz jutott a cég szállodarekonstrukciókra. Nem sokkal később felvásárolta a kísértetiesen hasonló nevű SCD UK, tehát egy brit korlátolt felelősségű társaság. Majd 2005-ben a már több száz millió forintos forgalmat bonyolító cég felvásárolta a három balatoni turisztikai cég, a Balatontourist, a Siótour és a Zalatour, ezáltal lényegében az összes Balaton-parti kemping tulajdonjogát, így birtokába jutott szinte valamennyi Balaton-parti kemping. 2014-ig 28 luxusszálló és üdülőfalv felépítését ígérték 104 milliárd forint összegben, amelyből a mai napig, mint azt nyilván a képviselőtársaim is tudják, semmi nem valósult meg.

A tóparti ingatlanok értéke akkor szökött az egékbe, amikor 2006 novemberében az Országgyűlés az összes akkori országgyűlési frakció egyetértésével megszavazta a lényegében a cégre szabott lex SCD-t, amelynek értelmében úgy módosították a Balaton-törvényt, hogy a kempingek beépíthetőségét 8 százalékról 25 százalékra növelték, bizonyos feltételek esetén 50 százalék is megengedett, az építmények magasságát, a maximális beépítési magasságot pedig 4 és fél méterről 8 méterre emelték.

Lehetővé tette a törvénymódosítás a Balaton vízfelületéből addig engedély nélkül feltöltött területek fennmaradását is. Ez a módosítás kizárólag szintén az SCD Group érdekeit szolgálta, hiszen az elfogadás pillanatától több tízmilliárd forintnyi vagyonértékű joggal gyarapodott a cég. A magyar állam és az érintett önkormányzatok pedig károsodtak, miként az épített és természeti környezet is a rombolás lehetőségének biztosításával. Az ígért fejlesztések, ahogy már egyszer említettem, elmaradtak. Az SCD óriási haszonnal kiszállni igyekezett az üzletből, és végül, mint tudjuk, ki is szállt a balatoni portfóliójából. Az érintett önkormányzatoknak nem maradt más, mint hogy szemlélik a kihasználatlanul pangó területeket.

Ebben a ciklusban is már többször érdeklődtem a parlament falai között is egy 2011-es balatonvilágosi telekcserével és a hűtlen kezelés gyanúja miatti feljelentéssel kapcsolatban. A mai napig nem született ebben sem ítélet. Húzódnak évek óta ezek a

perek, és csak várunk, hogy lesz-e valami igazság-szolgáltatás ezekben az ingatlanügyekben.

De ott van a Club Aliga ügye is; a volt párttüdülő eladásával kapcsolatban szintén a Jobbik, illetve Hegedűs Lorántné képviselőtársam tett annak idején feljelentést. És még sorolhatnám hosszan, hogy hány olyan ingatlan van a Balaton környékén, amelyet azzal a céllal, vagy ha nem is azzal a céllal, de azzal a történettel vettek meg, hogy majd különböző, sokmilliárdos beruházásokat hoznak létre azokon az ingatlanokon, és a mai napig egyikből sem valósult meg semmi. Annak idején volt jó néhány ilyen ügy ezzel kapcsolatban a parlamentben terítéken, de ezekben, még egyszer mondom, azóta sem született ítélet.

Balatonfőhajón épül egy motoros-versenypálya. Az építkezések szemmel láthatóan, hiszen ott járok el mellette az autópályán hétről hétre, mintha megakadtak volna. Remélem, hogy nem jut erre a sorsra ez az ingatlanberuházás is. Ott is egy külföldi tulajdonú, illetőségű cég szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát.

Tisztelettel kérdezném tehát a kormány képviselőit, nem tudom, hogy választ fogok-e kapni rá, de azért megkérdezem, hogy mit kívánnak tenni annak érdekében, hogy ezek az ingatlanok hasznosuljanak. A térség a turizmusból él vagy próbálna megélni, de leginkább csak próbálna megélni. Ezek az elmaradt beruházások, fejlesztések, ha nem is e cégek kivitelezésében, de mindenképpen hiányoznak a tópartról, és kiemelt üdülővezetről van szó. Tehát komoly hátrányt jelent a Balatonnál élő embereknek munkahelyteremtésben, az önkormányzatoknak bevételben, és még sorolhatnám, de a természeti környezet is károsodott ezáltal. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Kérdezem tehát, mit kíván tenni a kormány, hogy ezt a jogi anomáliát megszüntesse. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik: „Ki menti meg értékeinket?” címmel. Öt perc áll rendelkezésére. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt igen foghíjas Ház! Óbuda egy olyan sziget a fővárosban, mintha a Teremtő a gyönyörű Magyarország minden jellegzetes vidékéből kiszakított volna egy darabot, és szépen összegyúrta volna őket. Békésen elfér itt egymás mellett a kertváros, a panelrengeteg, vagy akár az északi Ófalu varázslatos utcái, lankái, amelyek szó szerinti időutazást tesznek lehetővé.

Talán ennek is köszönhető, hogy az Óbudán élők különös gondossággal óvják a történelmi örökség azon szeleteit, szilánkjait, amelyek erre a gyönyörű területre esnek. Ezért is váltott ki közfelháborodást az, hogy a helyiek körében az utóbbi évek során

számtalan alkalommal terjedt el az a rémhír, hogy bezárják a történelmi értéknek számító Csillaghegyi strandfürdőt, és erős a gyanú, hogy ez egy idő után nemcsak rémhír, hanem hír lehet. El kell mondanunk, egy olyan történelmi intézményről van szó, amely jóval idősebb, mint évszázados, és a háttérben talán az is állhat, hogy a fürdő egy majd' 19 hektáros őspark lábánál terül el, területének egy része idetartozik, és a különlegesen értékes részén a műemlékvédelmet élvező terület szerves egységet képez azzal a vidékkel, amelyet két irányból, majd a későbbiekben három irányból is körbeérték a lakóparkok. Érdekes módon a bezárásról szóló hírek ezen lakóparkkörbeéréssel szinte egy időben láttak napvilágot és térnek vissza időről időre azóta is.

Látható, hogy a hasonló intézmények általában a legértékesebb vízforrásokra épülnek. Jelen esetben öt olyan gyógyvízforrásról tudunk, amelyet feltártak ezen a területen, és érdekes módon budapesti, valamint Budapest környéki viszonylatban is több tucatnyi hasonló intézményt fenyeget a bezárás réme, vagy akár már zárták be ezeket. Ez pedig megengedhetetlen a harmadik évezredben, ahol a föld, az egészséges élelmiszer és az ivóvíz jelenti az új olajat, azt az aranytartályt, amelyet nem volna szabad kiengedni a kezünk közül, éppen ezért tehát minden egyes cseppjére vigyáznunk kellene.

Mit mutat ezzel szemben a valóság? Az egyik itteni forrás vize hasznosítás helyett egyenesen a csatornába ömlik, a többi palackozása pedig megéri egy külsős cég számára. Ezért előállhatott az a tarthatatlan helyzet, hogy a saját vizünket mi Csillaghegyen 200 méterrel arrébb a közértben egy idegen, külföldi cégtől tudjuk csak megvásárolni, miközben fővárosi érdekelttség nem mozgósít mérhető energiákat azon irányba, hogy igenis azoknak hozza a hasznot a kitermelés, persze csak a tisztességes módon történő kitermelés, akik egyébként vagy tulajdonosai, vagy ott élők ennek a területnek.

(14.50)

Látható az is, hogy ezen ijesztő momentum, miszerint a lakóparkok körbeérték a területet, tökéletesen illik a jelenlegi kormányzat, a jelenlegi városvezetés sajnálatos irányvonalába, miszerint a lepusztítjuk, „bezárjuk, eladjuk” hármasságon keresztül rengeteg történelmi emlékhelyet vesztegettek el. Nagyon sokat megóvtak, hiszen ami jó, azt ne vitassuk el, a jó mozgásirányt nem szabad elvitatni sohasem egyetlen vezetéstől sem, legyen az városvezetés vagy kerületi vezetés, de eközben olyan történelmi emlékhelyek veszélyeztetését érzük tetten sorra, ami egész egyszerűen elfogadhatatlan. Szerencsére nálunk, az élőhelyükön a helyiek példátlan összefogást mutatnak, az uszóedzőtől a polgári körig, a radikálistól az egyszerű civilig, a történésztől a sportolóig mindenki csata-

sorba állt annak érdekében, hogy ez a történelmi intézmény - ahol egyébként az én dédszüleim is már sportoltak, de ahol a Tarzan-filmekből ismert Johnny Weissmüller is felkészült az ismert alkotások forgatására - megmaradjon, ne kerüljön a bezárás sorsára.

Éppen ezért érdekes, hogy bár fővárosi tulajdonról van szó, s még egyszer mondom, olyan módon kezelt fővárosi tulajdonról, ahol a vizünket idegenek hasznosítják a saját hasznukra, el kell mondjuk, hogy az utóbbi húsz évben lényegi fejlesztési forrásokat nem mozgósítottak a terület jobb kihasználása érdekében, a deprimálás, a tudatos lerohasztás folyamatosan tetten érhető, most éppen egy csökkentett idejű nyitva tartással, a jegyárak mesterségesen magas tartásával, valamint azzal, hogy sem az óbudai idősök, sem pedig a környékbeli fiatalok, iskolások mérhető kedvezményben nem részesülnek.

Adja magát tehát a megoldás, az ilyen intézményeknek folyamatosan a lüktető életbe való visszahozásával igenis szavatolni lehetne azt, hogy ne kerülhessenek sem idegen kézbe, sem pedig elidegenítés alá. Jelen esetben egy közpark formájában az idősöknek és a fiataloknak egyaránt sport- és kikapcsolódási lehetőségekkel, a helyi vállalkozások erejének igénybevitelével igenis kiépíthető lenne egy fenntartható intézmény.

Ugyanakkor, mivel itt nincs kihez most kérdést foganatosítanom, hiszen a kormánypárti padosrok szinte teljesen üresek, két személytől eltekintve, a miniszteri székek is teljes mértékben azok, azért mégiscsak fel kell hogy tegyem a kérdést, talán majd írásban választ kapok rá, hogy milyen szintű alkotmányos védelmet remélhetnek a hasonló történelmi emlékhelyeink, meddig kell még évről évre vitatkoznunk azon, ami teljesen természetes lenne, hogy ami a magyarság történelmi emlékeinek a szilánkjai közé tartozik, azt megtarthassuk örökké, hiszen a történelmi örökséget nincs jogunk szétszórni, inkább az utódainkra kell hogy hagyjuk őket, gondoskodva róluk, és gyarapítva őket, semmiképp nem felélve azokat. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP: „Jönnek vagy mennek?” címmel.

Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Mikortól közügy egy intézményvezető leváltása vagy kinevezése? Az intézményvezetői kinevezés vagy átmeneti időszakban a vezetői megbízás kiadása általánosan az intézmény fenntartójának a kompetenciájába tartozik. Napjainkban a kinevezésekért a KLIK a felelős szervezet. Évekkel, évtizedekkel ezelőtt ezt a fontos státust

igazgatói cím illette, a státust pedig csak az tölthette be, aki morálisan minden kétely felett állt, köztekin-télynek örvendett, szakmai felkészültsége és vezetői rátermettsége is megfelelő volt. A tanári kar tagjai pedig önmaguk közül választhattak igazgatót, hiszen ők ismerték legjobban, hogy kivel lehet majd eredményesen dolgozni.

Ez az utóbbi években sajnos megváltozott. Ma már országossá vált intézményvezetői leváltásokról, utólagos kinevezésekről hallunk Miskolcon, Kecskeméten, Újpesten, az I. kerületben, Sándorfalván és most nálunk, Püspökladányban is. Jól látszik, hogy politikai, ideológiai okok állnak emögött, mert azt tapasztaljuk, hogy a politika a nagyhírű püspökladányi Karacs Ferenc Gimnázium intézményfalai közé is beköltözött. Legfeljebb a bátrabbak tiltakoznak a diktatórikus vezetői utólagos kinevezés ellen, a többiek némán tudomásul veszik a megaláztatást, az erőszakot. Milyen érzésekkel fognak ezek a tanárok előadást tartani a demokráciáról, a szabad véleménynyilvánításról, netán a bátorságról, hősiességről a diákoknak? A diákok pedig hamar megérik, ha a tanár hitelességén esik csorba.

De miért kell a tanárokat megalázó helyzetbe hozni? Kikerülhetetlen kérdés, közügy vagy sem, ami a püspökladányi gimnáziumban történik. Egy olyan új vezető, aki nem dolgozott a tanári karral együtt, aki személyének elfogadása a tanári kar által kérdéses, alkalmas lehet-e a feladatra? Hogyan tud dolgozni a szakmai gárda, hogyan tudja ezt elfogadni? Mi lehet ebből? Viták, elbocsátások? Mi lesz az alkotó légkörből? Hogyan is történik majd a legfontosabb, a tanulók oktatása, nevelése ezek után? Ezt szerettem volna megkérdezni.

A KLIK bővebb választ adott a kérdésekre, amit a helyi hírportál tett fel, a haon. Ezt válaszolták: „Petőné megbízása mellett szólt szakmai tudása, felkészültsége, szakmai múltja, illetve hogy korábban már látott el magasabb vezetői feladatokat Püspökladányban.” Szeretném elmondani, hogy az új vezető, Petőné Papp Margit vezetői alkalmassága alaposan megkérdőjelezhető a többcélú oktatási intézményben 2012-ben történt 77 millió forintos pénzügyi válság miatt, hiszen a főigazgatói beosztásból azonnal lemondott, amikor ez kiderült, s ezzel beismerte alkalmatlanságát. A polgármester, aki fideszes, a lemondását elfogadta, de a gazdálkodás szabálytalanságának kivizsgálását azóta sem kezdeményezte. Petőné Papp Margit akkor nem felelt meg az elvárásoknak, ezt saját maga is elismerte, de most ismét alkalmas lett. Vajon mi lehet a háttérben? Köztudott, hogy jelentős személyiség a helyi Fideszen belül.

Véleményünk szerint a gimnázium a tudás forráshelye, nyitott kapu az egyetemekre. A tanár legyen példakép, az igazgató pedig legenda. Lassan azt mondhatjuk, hogy országossá vált ez a tendencia, és ma úgy jönnek-mennek az igazgatók az iskolákban, az intézményvezetők, ahogyan reggel a KLIK helyi vezetője felébred.

Itt szeretnék felolvasni egy részletet - és ezzel zárni a felszólalásom - a miskolci szülők leveléből. „Átestünk egy olyan megmérettetésen, ami megerősítette, összekovácsolta ezt a közösséget, megszilárdította hitünket az igazságban, egymásban. És ez az érzés gyönyörű, megható, megrázó, felemelő, katar-tikus. Maga a csoda, példaértékű lehet mások számára. Történetünk talán erőt adhat másoknak, akik hasonló bajban vannak, mert sajnos sokan vannak. Talán látták, hallották, olvasták, amit mi végigcsináltunk.”

Szeretném elmondani, láttuk, hallottuk és erőt adtak nekünk. És küzdeni fogunk azért, hogy igazságot szolgáltatassanak a püspökladányi diákoknak, szülőknek és pedagógusoknak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP: „Úton az egymillió új munkahely felé” címmel. Öné a szó, képviselő asszony. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „A klasszikus diplomácia időszaka a múlté. Helyette olyan külpolitikát kell folytatni, aminek egyértelmű és bevallott, semmiképpen sem szégyellt célja a külgazdasági érdekérvényesítés. Innentől jóval könnyebben lehet majd mérni a külügyi teljesítményünket: sikerül-e még több befektetőt vonzanunk, növelnünk a magyar exportot, helyzetbe hoznunk külföldi tendereken magyar cégeket. Ez lesz minden végső fokmérője. Ezentúl egy külképviselet eredményességét nem a hazaküldött papírok grammjában mérik, hanem abban, hogy az mennyi tőke behozatalát, mennyi áru kivitelét, esetleg mennyi hazai munkahely teremtését eredményezte.” Ezeket a mondatokat Szijjártó Péter jelenlegi külgazdasági és külügyminiszter a külképviselet-vezetői értekezleten mondta.

Tisztelt Ház! A külgazdasági szempontok előtérbe helyezése a diplomáciában nem ördögtől való. Ma már jogos elvárás lehet a külképviseletek felé, hogy ilyen irányú kapcsolataikat is megerősítsék. Ezt számos ország példája is mutatja. De tegyük hozzá, hogy nem a többi rovására. Nem lehet a klasszikus diplomácia értékeit és érdemeit félresöpörni, kidobni, hanem csak azokra építve lehet sikeres külgazdasági stratégiát végrehajtani.

De nézzük, mire kellene ma építeni a magyar külgazdasági stratégiát. Melyek azok a szilárd alapok, külpolitikai értékek és elkötelezettségek akár a szövetségi vagy partneri rendszerben, amelyekre építkezni tudunk. Sajnos, nagyon lesújtó a kép. Az elmúlt négy évben a külpolitika Orbán Viktor személyes ambícióinak túsza lett. Minden annak volt ad hoc alárendelve, hogy éppen a miniszterelnök mit gondol. A jelenlegi külpolitikai aktivitás mögött is Orbán Viktor illúziói rejlenek: szerinte nagy és erős világnemzet lettünk, stratégiai helyzetben vagyunk.

(15.00)

Jól jellemzi azonban a magyar külpolitika kurdarcát, hogy nyugati szövetségeseink többsége elfordul tőlünk. Az uniós tagállamok közül tizenötlet kerültünk diplomáciai konfliktusba 2010 májusa óta, jellemzően a demokrácia-, jogállamiság- és piacgazdaság-ellenes kormányzati lépések miatt.

Tisztelt Ház! A reménybeli munkahelyek és a kormány által megálmodott külgazdasági stratégia szempontjából rendkívüli fontos keleti nyitás koncepciója is kudarcot vallott, illúzió volt ugyanis azt gondolni, hogy az érdekalapú kapcsolatrendszerek majd helyettesítik hagyományos szövetségeseinket. Ennek a politikának a következtében Magyarország súlya és befolyása még inkább leértékelődött a térségben és az Európai Unióban. A szövetségi rendszeren belüli elszigeteltséget jelzi, hogy a jelenlegi külügyi vezetés új magyar nagykövetségeket nyit Mongóliában és Ecuadorban, ugyanakkor két európai uniós tagállamban, Észtországban és Cipruson bezárja azokat.

Észtországban és Cipruson sem értik az Orbán-kormány döntését. Míg az egyikhez komoly nyelvi, kulturális és történelmi kapcsolat fűzi a magyarságot, a másik esetben számos ott dolgozó honfitársunknak lehetne segítségre szüksége. Megmagyarázhatatlan a döntés, hiszen a külképviseleti hálózat korszerűsítése címén a kormány új magyar nagykövetségeket nyit Mongóliában, Ecuadorban, ami a hivatalos kommunikáció szerint illeszkedik a keleti nyitás külpolitikai stratégiájába.

Tallinnban a nyelvi, kulturális gyökerek, az érzelmi közelség, az Európai Unió belüli közös érdekek miatt fogadták értetlenkedve és megdöbbenve a döntést, és sajnos nem is kellett sokat várnunk az ellenlépésre: a balti ország is bejelentette, hogy bezárja budapesti nagykövetségét. Kérdéses, hogy a Tallinni Magyar Intézet és az észt intézet képes lesz-e fenntartani a két ország közötti jó kapcsolatokat, különösen annak fényében, hogy a Tallinni Magyar Intézetnek három és fél éve nincs igazgatója. A Cipruson élő, dolgozó és nyaraló magyaroknak a nicosiai nagykövetség bezárása után nagyon nehéz dolguk lesz, hiszen ha valamilyen konzuli ügyet akarnak intézni, Athénba csak repülővel és nem kevés pénzért lehet eljutni.

Szijjártó Péter miniszteri meghallgatásán - két kérdésre is válaszolva - azt ígérte, hogy a fenti szempontokat, illetve az időközben felmerült biztonságpolitikai szempontokat is figyelembe véve megfontolják a tallinni magyar nagykövetség megtartását. Időközben kiderült, hogy nincs rá pénz - illetve van, de az a mongóliai és az ecuadori nagykövetség megnyitására kell.

Ma már a szövetségi kapcsolatrendszerek felszámolásán dolgozik a magyar diplomácia. A magyar kormányfő a nagykövetségeket azzal küldte vissza a fogadó országukba, hogy csak a gyengék és ostobák

követnek értékalapú politikát. Hogyan lesz így sikeres a magyar külpolitikai és külgazdasági érdekérvényesítés? *(Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.)* Hogyan tudunk így befektetőket vonzani? És hogyan tudunk helyzetbe hozni külföldi tendereken magyar cégeket, hazai munkahelyeket teremteni? Szerintünk így sehogya.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP: „Széthúzás Kárpátalján” címmel. Öné a szó, parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Ha megengednek egy rövid kitérőt, nagyon örülök, hogy a Csillaghegyi strandról hallhattunk itt a Ház falai között, mert amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársam elmondott, az nagyon sok embert érint, hiszen az egyik legszebb strandról van szó egész Magyarországon. Fontosak ezek a sorok.

Most egy másik témáról szeretnék beszélni, arról, hogy a kormányzat Kárpátalján milyen politikát is folytat. A kormány tagjai elég sűrűn megfordulnak mostanában ezen a területen, ami nagyon helyes, hiszen az amúgy is nehéz gazdasági és politikai körülmények között élő magyarságot fontos, hogy ebben a háborús konfliktusban, ami előttünk van, Ukrajna és Oroszország között, támogassák. A súlyos katonai konfliktus okán újra bevezették itt a sorkatonai szolgálatot, rettegésben, félelemben élnek ezek a magyar emberek, magyar családok, hogy mikor viszik el gyermekeiket az orosz határra harcolni. Ebben a helyzetben tehát nagy szükség van támogatásra.

Néhány héttel ezelőtt Balog Zoltán miniszter tett látogatást Nagyberegen, ma pedig Orbán Viktor miniszterelnök a beregszászi Magyar Főiskola tanévnyitó ünnepségén vesz részt, itt tárgyalást folytat a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség képviselőivel is. Ebben a két látogatásban mindenképpen két dolog hasonló: az egyik az, hogy mindketten oktatási intézményben jártak, ez szép dolog; a másik az, hogy mindketten csak az egyik kárpátaljai magyar szervezettel, a KMKSZ-szel találkoztak, illetve találkoznak.

Balog Zoltán Nagyberegen úgy nyilatkozott, hogy: „A kárpátaljai magyarság számára megengedhetetlen” - idézem - „a széthúzás luxusa. Most nem a veszekedés ideje van, hanem az összefogásé, hiszen választások jönnek, ahol a kárpátaljai magyaroknak egy irányban kell szavazniuk...”, illetve „gondolkodniuk, hogy erős képviselőjük legyen a kijevi parlamentben.”

Teljes mértékben egyetértünk ezekkel a sorokkal, de felmerül többekben a kérdés, hogy akár miniszterként, akár református lelkészként akkor miért nem jár elől a jó példával, miért nem csinálja azt, amit egyébként mond. Kétnapos kárpátaljai látogatása során miért csak az egyik politikai szervezettel

ült le tárgyalni? A Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség vezetői mellett miért nem talált alkalmat - és most a miniszterelnök úr sem - az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetséggel történő találkozóra? Miért hiányzik a miniszterelnök úr mai programjából az ukrán parlament jelenlegi egyetlen magyar képviselőjével, Gajdos Istvánnal történő találkozó?

Önmagában nem meglepő ez az egyoldalúság, hiszen a jelenlegi magyar kormány már 2010-ben kiszorította a nemzeti együttműködés rendszeréből az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetséget, nemzetbiztonsági kockázatnak tekintve annak vezetőjét, megsértve ezzel azokat a magyarokat, akik ezt a szervezetet vagy akár az egységes kárpátaljai magyarság gondolatát képviselik.

A különböző határon túli régiókban élő magyarok, illetve a határon túli magyar szervezetek az elmúlt négy évben megtapasztalták a Fidesz megosztó politikáját, a jelenlegi kormánynak nem tetsző szervezetek ellehetetlenítését, a támogatásokból való kizárását vagy akár rágalalmazását. Ugyanakkor egy határon túli szervezetnek a magyar-magyar kapcsolattartás intézményéből alattomos módon történő kizárása, azt gondolom, példátlan.

A széthúzás luxusa tehát az, amit a magyar kormány Kárpátalján művel. A széthúzás luxusa az, hogy amikor a kárpátaljai magyarok félnek, rettegnek a holnaptól, félnek, rettegnek attól, hogy a háború mikor érinti meg őket, félnek, rettegnek attól, hogy vajon a személyes sorsuk miként alakul, és a magyar kormány ma sem tesz mást, csak a széthúzás

luxusát folytatja. Megengedi magának azt, hogy a Kárpátalján működő két magyar szervezethez csak az egyikkel tart fenn kommunikációt. Megengedi magának azt, hogy a másik szervezetet, amelyet korábban rágalomokkal illetett, teljesen negligálja kapcsolataiból.

Csak halkan szeretném megjegyezni ebben a Házban, hogy azok a rágalomok, amelyek Gajdos István személyét érték, a mai napig sem kaptak nyilvánosságot. Ugyan voltak bizottsági ülések, de a Fidesztől megszokott módon minden lényegi tartalmát azoknak titkosították.

Ebből adódóan tehát azt mondjuk, nagyon nagy luxus az, amit a kormány Kárpátalján csinál, és kérjük, hogy az összefogás szükségességét Balog miniszter úr ne csak a tanévnitón egy beszédben, hanem a valóságban is érzékeltesse, és ehhez igazodjon.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP sorraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészaká **következő ülésére** - a közelgő önkormányzati választásokra is figyelemmel, munkarendünknek megfelelően - **várhatóan 2014. október 13-án, hétfőn kerül sor.**

Megköszönöm a munkájukat. Az ülést bezárom.

(Az ülés 15 óra 8 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)